

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๒๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๙

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๖๙ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมจำนวน ๒๐๐ ท่าน
ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมทราบ

เรื่องแรก รับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ช่วยฝ่ายค้าน
ในสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศแต่งตั้งผู้ช่วยฝ่ายค้าน
ในสภาผู้แทนราษฎร จึงขอเชิญท่านสมาชิกทุกท่านโปรดยืนขึ้นรับฟังพระบรมราชโองการ
และขอเชิญเลขาธิการฯ อ่านพระบรมราชโองการครับ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

"พระบรมราชโองการ

ประกาศ

แต่งตั้งผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช พร.

ตามที่ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีได้เข้าบริหารราชการแผ่นดินโดยได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๓๙ แล้ว นั้น

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า นายชวน หลีกภัย หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ มีคุณสมบัติตามความในมาตรา ๑๒๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ สมควรเป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ นายชวน หลีกภัย เป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๙ เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร"

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญนั่งครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ยังไม่มีครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา

๕.๑ ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.
 (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) แต่เนื่องจากว่ามีร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกัน
 อีก ๒ ฉบับ คือ ๑. ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.
 ซึ่งคุณประยุทธ์ ศิริพานิชย์ และนายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์ เป็นผู้เสนอ ซึ่งอยู่ใน
 ระเบียบวาระที่ ๕.๖ และร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.
 ซึ่งคุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กับคณะเป็นผู้เสนอ ซึ่งอยู่ในระเบียบวาระที่ ๖.๕ ซึ่งผม
 พิจารณาเห็นว่า เป็นเรื่องทำนองเดียวกันน่าจะนำมาพิจารณารวมกันได้ ถ้าหากไม่มี
 สมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น ก็จะขออนุญาตให้นำไปพิจารณารวมกับระเบียบ
 วาระ ๕.๑ ไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นก็ขออนุญาตตามที่ผมได้กรุณาหาหรือมา ฉะนั้น
 ต่อไปก็เป็นการพิจารณาระเบียบวาระ ๕.๑ ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
 ราชการ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ เชิญท่านรัฐมนตรี

นายโกคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร และท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม
นายโกคิน พลกุล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี
ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. โดยมีหลักการ
และเหตุผลดังนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

เหตุผล ในระบบประชาธิปไตย การให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวาง
ในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่
ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับ
ความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น
สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมีข้อยกเว้น
อันไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัดและจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิด
ความเสียหายต่อประเทศชาติ หรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ทั้งนี้เพื่อพัฒนา
ระบบประชาธิปไตยให้มั่นคง และจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตน
อย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่งด้วย ประกอบกับ
สมควรคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการไป
พร้อมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผมขออนุญาตกราบเรียนสั้น ๆ ถึงความเป็นมาณะครับ เพื่อท่านสมาชิก จะได้พิจารณาพิจารณา ก็คือว่า ได้มีการพูดถึงถึงเรื่องกฎหมายข้อมูลข่าวสารนี้ตั้งแต่ ปี ๒๕๓๔ มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติทำนองนี้ในสมัยรัฐบาลท่านนายกฯ ชวน แต่ บังเอิญมีการยุบสภาไปเสียก่อนก็ตกไป ในสมัยรัฐบาลท่านนายกฯ บรรหาร ก็ได้มีการ เสนอร่างพระราชบัญญัติทำนองนี้ทั้งจากฝ่ายรัฐบาลและจากท่านสมาชิก ก็ได้มีการ พิจารณากันไป ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว ผ่านวุฒิสภา แต่มีการแก้ไขใน สาระสำคัญ ก็กลับมาสภาผู้แทนราษฎรใหม่ ก็มีการตั้งคณะกรรมการร่วมกัน คณะกรรมการร่วมกันก็ได้มีการปรับปรุงแก้ไขแล้วก็ เสนอกลับไปยังสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบในสิ่งที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณา ก็ส่งไปเพื่อรอเข้าวุฒิสภา บังเอิญมีการยุบสภาเสียก่อน ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงตกไป ก็ได้มีการนำเสนอมันขึ้นมาใหม่ สิ่งที่ผมได้กราบเรียนไปนั้นก็คือในส่วน ของ ร่างรัฐบาล ซึ่งก็เป็นที่ยินดีที่ว่าท่านสมาชิกพรรคฝ่ายค้านก็ได้กรุณา เสนอร่วมกันมาด้วย ก็เลยขออนุญาตกราบเรียนในเบื้องต้นเท่านี้ก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญร่างฯ ที่ ๒ ครับ ของคุณประยูร ฤทธิพานิชย์ กับคณะ ครับ ถ้าเพื่อคุณประยูรยังไม่มา เอาร่างฯ ฉบับที่ ๓ ก่อนนะครับ เชิญคุณอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ผมและคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

เหตุผล ในระบอบประชาธิปไตย การให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวาง ในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดย ถูกต้องกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชน มากยิ่งขึ้น สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมี ข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัดและจำกัด เฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หาก เปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของ เอกชน ทั้งนี้เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชน มีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตน ได้อีกประการหนึ่งด้วย ประกอบกับสมควรคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้อง

กับข้อมูลข่าวสารของราชการไปพร้อมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมและคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเนื้อหาสาระนั้นจะใกล้เคียงกับอีก ๒ ร่างฯ ที่มีการเสนอต่อสภาในวันนี้ ร่างฯ หนึ่ง เป็นของคณะรัฐมนตรี และอีกร่างฯ หนึ่ง เป็นของสมาชิกฯ ผมขอกราบเรียนว่า ความเป็นมาของร่างกฎหมายฉบับนี้ก็คงจะเป็นอย่างที่ท่านรัฐมนตรีประจำสำนัก นายกรัฐมนตรีได้กล่าวต่อสภาเมื่อสักครู่ แต่ขอเรียนเพิ่มเติมครับว่ากฎหมายฉบับนี้ อย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวไปแล้วว่าคิดกันมาและพยายามที่จะดำเนินการกันมา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ในสมัยรัฐบาลของท่านนายกฯ ชวน หลีกภัย ทางสมาชิกของ สภาแห่งนี้ก็ดี และคณะรัฐมนตรีก็ดี ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการเข้าสู่การพิจารณาของสภา ผมจำเป็นต้องลงไปในรายละเอียดเล็กน้อย เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่าครั้งแรกที่มีการเสนอเข้าสู่สภานั้น ปรากฏว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิก กับร่างที่เสนอโดยรัฐบาลในขณะนั้น มีความแตกต่างกันพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักเกณฑ์ในการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารที่ดี ขึ้นตอนระเบียบวิธีการต่าง ๆ ก็ดี ดูว่าร่างฯ ของสมาชิกนั้นจะเปิดโอกาส กว้างขวางกว่า ซึ่งก็ต้องใช้เวลาตามสมควรครับในการพิจารณาของสภา ในการ ที่จะหาจุดที่มีความพอเหมาะพอดี หลังจากที่มีการยุบสภาไปเมื่อปี ๒๕๓๘ รัฐบาล ของท่านนายกฯ บรรหารก็ได้เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ เข้ามาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งโดย สาระสำคัญนั้นก็ยังคงเป็นการยึดเอาร่างกฎหมายที่รัฐบาลของท่านนายกฯ ชวน ได้เสนอเข้ามาต่อสภา ขณะเดียวกันก็มีสมาชิกซึ่งรวมทั้งตัวกระผมเองด้วย ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันเข้ามาสู่การพิจารณาของสภา

ผมกราบเรียนว่าโดยหลักการทั่วไปแล้ว คงเห็นตรงกัน เราอยากจะมีกฎหมายที่เป็นกฎหมายแม่บทฉบับหนึ่งที่จะเข้ามาจัดการในเรื่องของข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นเรากลัวการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของประชาชนนั้นเป็นสิทธิที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่ประชาชนจะสามารถใช้สิทธิทางการเมืองได้อย่างถูกต้อง และสอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตยที่ข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นจะสามารถนำมาใช้ในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลหรือของทางภาครัฐและราชการได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นแน่นอนที่สุด ข้อมูลข่าวสารคงจะไม่ใช้ทุกประเภททุกข้อมูลที่จะมาเปิดเผยได้ก็ต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่มีความชัดเจนว่า ข้อมูลข่าวสารใดอาจไม่ต้องเปิดเผย เช่น ข้อมูลข่าวสารที่กระทบต่อความมั่นคงของรัฐ กระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลข่าวสารที่เมื่อเปิดเผยแล้วอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันพระมหากษัตริย์ เป็นต้น แต่หลักเกณฑ์เหล่านี้จะต้องมีการบัญญัติไว้โดยชัดเจนและมีการตั้งกลไกขึ้นมา เพื่อที่จะคอยบริหารให้เป็นไปตามนโยบายในเรื่องของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งการมีคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ที่จะต้องสามารถเป็นผู้ชี้ขาดได้ว่าข้อมูลข่าวสารสมควรจะเปิดเผยหรือไม่ กรณีที่ประชาชนไปร้องขอข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นและได้รับการปฏิเสธจากทางราชการ จุดนี้ก็ดี หรือรูปแบบวิธีการของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะต้องทำเป็นระบบที่ดี และมีการออกระเบียบที่มาตรฐานในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการก็ดี ล้วนแล้วแต่เป็นสาระสำคัญและหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งทุกฝ่ายเห็นพ้องต้องกัน แต่ท่านประธานครับ เมื่อกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว ปรากฏว่ายังคงมีองค์กรเอกชนกลุ่มพลังต่าง ๆ ที่ให้ความสำคัญกับเรื่องของสิทธิเสรีภาพนั้น ยังมีความไม่สบายใจ ยังไม่มั่นใจว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกมาแล้วความแตกต่างในเรื่องของการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารของราชการก็ดี หลักเกณฑ์ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทางราชการก็ดี จะเป็นการเพิ่มสิทธิเสรีภาพ หรือรับรองสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างแท้จริงหรือไม่ ทำให้การพิจารณาในชั้นกรรมาธิการนั้นต้องใช้เวลามาก ในที่สุดคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรก็สามารถที่จะแก้ไขถ้อยคำและเนื้อหาสาระต่าง ๆ จนเป็นที่ยอมรับได้ในระดับหนึ่ง จากนั้นกฎหมายฉบับนี้ก็เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา ในชั้นของวุฒิสภานั้นเอง ปรากฏว่ามีการแก้ไขค่อนข้างมาก และเป็นการแก้ไขในลักษณะซึ่ง ผมพิจารณาแล้วเห็นว่า อาจจะทำให้เกิดความสับสนในหลักการได้ในหลายกรณี กล่าวคือ

กฎหมายฉบับนี้ที่เราจัดทำกันขึ้นมา เราหวังว่าจะเป็นกฎหมายแม่บทที่กำหนดชัดเจนว่า หลักใหญ่ก็คือข้อมูลข่าวสารของราชการทั้งหลายนั้นเป็นข้อมูลที่เปิดเผย และในกवरเปิดเผยนั้นกฎหมายฉบับนี้จะเป็นกฎหมายที่บัญญัติเอาไว้ว่าการเปิดเผยนั้นจะทำในลักษณะใด เช่น ข้อมูลประเภทใดต้องตีพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ข้อมูลประเภทใดจะต้องมีการจัดเก็บเอาไว้ในสถานที่ราชการให้ประชาชนนั้นสามารถเข้าไปร้องขอเพื่อตรวจสอบเพื่อดูได้ และข้อมูลต่าง ๆ ที่เหลือนั้นประชาชนย่อมมีสิทธิที่จะไปร้องขอต่อทางราชการ โดยมีขั้นตอนวิธีการในการร้องขอกำหนดเอาไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ เช่นเดียวกัน กรณีของข่าวสารซึ่งเมื่อเปิดเผยแล้วอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวมหรือต่อเอกชน ก็จะต้องมีการกำหนดไว้อย่างชัดเจน แต่อยู่ในภายใต้กรอบความคิดและหลักการเดียวกัน ก็คือว่ากรณีเช่นนั้นเป็นข้อยกเว้น และการยกเว้นนั้นเมื่อมีการโต้แย้งก็ต้องมีการอุทธรณ์ไปยังกลไกของกรรมการ และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น ก็จะต้องได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายเช่นเดียวกัน นี่คือหลักใหญ่ แต่ว่าเมื่อมีการไปแก้ไขในชั้นของวุฒิสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมวด ๒ ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยนั้น รูปแบบการเขียนอาจทำให้เกิดความสับสนได้ และยังมีความแตกต่างตามสมควร ที่สุดเมื่อวุฒิสภาแก้ไขเข้ามาสู่สภาชุดที่แล้ว กระผมเป็นคนหนึ่งซึ่งได้ลุกขึ้นทักท้วงว่าปัญหาในเรื่องของการอุทธรณ์ในการที่จะเปิดเผยข่าวสาร หรือข้อมูลข่าวสารบางประเภทอาจจะไม่ได้รับการดูแลหรือได้รับการคุ้มครองจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้-----

ในที่สุดทางรัฐบาลในขณะนั้นก็ยินยอมให้มีการตั้งคณะกรรมการร่วมกันมาโดยมติของสภา ในขั้นกรรมาธิการร่วมนั้นมีการประชุม ถ้าผมจำไม่ผิดก็เพียงครั้งหรือ ๒ ครั้งเท่านั้นเอง เพราะว่าในขณะนั้นทุกฝ่ายเป็นห่วงว่าอาจจะเกิดปัญหาทางการเมืองขึ้นและทำให้กฎหมายฉบับนี้ตกไป ผมยอมรับว่าอยู่ในคณะกรรมการร่วมด้วย และในที่สุดก็ได้ให้ความเห็นชอบร่างฯ ซึ่งบางส่วนก็เป็นการยอมรับการแก้ไขของวุฒิสภา แต่ในอีกหลายส่วนก็ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยคณะกรรมการร่วม แต่ถ้าถามใจจริงว่าหลายคนที่เป็นคณะกรรมการอยู่ในขณะนั้นถูกใจร้อยเปอร์เซ็นต์กับร่างฯ ดังกล่าวหรือไม่ ก็ต้องขอเรียนท่านประธานว่า คงไม่ถูกใจร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ขณะนั้นเราคิดว่าความจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดให้กฎหมายฉบับนี้ออกมาก็ถือว่าพอรับได้ จึงได้ให้ความเห็นชอบในแนวทางของการแก้ไขเพียงเล็กน้อยจากการแก้ไขเพิ่มเติมของทางวุฒิสภา ก็คาดไม่ถึงครับว่าร่างฯ ที่ได้รับความเห็นชอบหรือผ่านคณะกรรมการร่วมมานั้นจะไม่สามารถผ่านขั้นตอนสุดท้ายจริง ๆ ก็คือการได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาก่อนที่จะมีการยุบสภาไปเมื่อ ๒ - ๓ เดือนที่ผ่านมา ดังนั้นเมื่อกลับมาครั้งนี้ผมก็เห็นด้วยที่เราจะเร่งรัดในเรื่องนี้ และก็ได้ใจที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอเรื่องนี้เข้ามาเป็นเรื่องด่วนลำดับแรก ๆ และก็ได้สังเกตว่าทางคณะรัฐมนตรีคราวนี้ได้เลือกที่จะเสนอร่างฯ ที่คณะกรรมการร่วมได้ให้ความเห็นชอบ และก็ผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว แต่กระผมนั้นได้ตัดสินใจว่า การพิจารณาในเรื่องนี้นั้นคงจะต้องทำด้วยความรอบคอบและละเอียดพอสมควรในขั้นกรรมาธิการ แต่เชื่อว่าคงใช้เวลาไม่มากนัก เนื่องจากทุกฝ่ายเห็นชอบในหลักการใหญ่ ร่างฯ ที่กระผมได้นำเสนอในวันนี้เป็นร่างฯ ที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรก่อนที่วุฒิสภาจะได้แก้ไข เพราะว่าผมเชื่อว่าร่างฯ ที่น่าจะให้ความมั่นใจ หรือวางกรอบที่ดีที่สุดสำหรับการรับรองสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นคงจะต้องเป็นร่างฯ ที่ผสมผสานกันระหว่างสิ่งที่สภาผู้แทนราษฎรได้เสนอไป กับร่างฯ ที่ในที่สุดคณะกรรมการร่วมในขณะนั้นได้เห็นชอบ โดยหวังว่าจะผ่านความเห็นชอบของทั้ง ๒ สภาโดยเร็ว ฉะนั้นวันนี้ผมจึงขอความกรุณาจากท่านสมาชิกทุกฝ่ายให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งผมเห็นว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสร้างสรรค์ให้ระบอบประชาธิปไตยของเราพัฒนาไปอีกขั้นหนึ่ง เพราะเรื่องของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ นั้นเป็นหัวใจสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทางคณะรัฐมนตรีคงจะให้มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งผมเชื่อว่าใช้เวลาไม่มาก แต่ว่าจะพิจารณาร่างฯ นี้ให้ละเอียดรอบคอบอีกครั้งหนึ่ง

โดยยืนยันหลักใหญ่ว่าข้อมูลข่าวสารของราชการโดยทั่ว ๆ ไปนั้นเป็นข้อมูล
 ข่าวสารที่เปิดเผยที่ประชาชนมีสิทธิที่จะรับรู้ได้ ส่วนสิ่งใดที่เปิดเผยและอาจจะ
 ก่อให้เกิดความเสียหายต้องถือเป็นข้อยกเว้น และมีกระบวนการที่ประชาชน
 ทุกคนมั่นใจว่าจะจะเป็นไปเพื่อปกป้องประโยชน์ส่วนรวมอย่างแท้จริง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญร่างฯ ของคุณประยุทธ์กับคุณสุรสิทธิ์
 เชิญคุณประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ คิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประยุทธ์ คิริพานิชย์ ชาตไทย มหาสารคาม กระผมเป็นผู้หนึ่งที่ได้เสนอ
 กฎหมายร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ แท้ที่จริงแล้วไม่ว่า
 ฉบับของรัฐบาลและของท่านสมาชิกพรรคการเมืองต่าง ๆ นั้นก็เป็นฉบับที่มาจาก
 โครงสร้างเดียวกัน เพราะว่าเราได้เห็นความสำคัญในการที่จะให้ประชาชนมี
 โอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางราชการได้กว้างขวางยิ่งขึ้น เราเห็น
 ความจำเป็นและความสำคัญในการที่ประชาชนที่จะต้องได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร
 ในการที่จะต้องต่อสู้ในเรื่องคดีความต่าง ๆ ก็ตาม-----

หรือในข้อเท็จจริงที่จะสมควรได้รู้ก็ตาม ในกฎหมายฉบับนี้ ในตัวร่างกันจริง ๆ แล้ว ก็มีบัญญัติไว้ชัดเจนว่า ข้อมูลใดที่ควรเปิดเผย และข้อมูลใดที่ไม่ควรเปิดเผย แล้วผ่านสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๑ ไปยังการพิจารณาของวุฒิสภา แต่วุฒิสภามีข้อทักท้วง เราก็ตั้งคณะกรรมการร่วมกันมาเพื่อพิจารณา บังเอิญก็มีเหตุที่สภาต้องยุบไปเสียก่อน การประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้จึงเกิดสะดุดหยุดลง ท่านประธานาธิบดีแต่กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า ในฉบับที่กระผมและคุณสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษาจากชลบุรีนั้นเสนอ ก็มีการเปลี่ยนแปลงอยู่บ้าง อาจจะไม่ใช้ถือว่าเป็นสาระสำคัญมากมายเกินไปนัก ถ้าหากทางรัฐบาลใจกว้างพอ ผมเข้าใจว่าการใช้ภาษานั้น เป็นสิ่งที่จำเป็น เพราะในหลักการและในเนื้อหาสาระก็คงจะไม่มีปัญหา แต่ในช่วงเริ่มต้นของรัฐบาลบอกว่า ในระบบประชาธิปไตย กระผมกราบเรียนท่านประธานว่า ในจริง ๆ แล้วการใช้ภาษาของเรานั้น ไม่ว่าจะการใช้ภาษาในทั่ว ๆ ไป ในนโยบายของรัฐบาลหรือกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ จะไม่ใช้คำว่า ระบบประชาธิปไตย ซึ่งมันตรงกับภาษาอังกฤษว่า ซิสเต็ม (System) แต่จริง ๆ แล้ว ระบบมันตรงกับภาษาอังกฤษว่า รีจิม (Regime) ซึ่งมันกว้างขวาง ครอบคลุมมากกว่า ผมเข้าใจว่า อาจจะเป็นเจตนาหรือไม่เจตนาของผู้ร่างของทางรัฐบาลก็เป็นไปได้ว่า อาจจะมีมองมุมแคบว่า จริง ๆ แล้วระบบก็คือระเบียบรวบรวมส่วนต่าง ๆ เข้าด้วยกันตามพจนานุกรมที่เขียนไว้เป็นคำนาม สำหรับระบอบ เป็นคำนามเช่นกัน แปลว่า แบบอย่างธรรมเนียมระเบียบการปกครอง ซึ่งเราถือปฏิบัติในทุก ๆ ด้าน แม้แต่ในรัฐธรรมนูญทุกฉบับก็ใช้คำว่า ระบอบประชาธิปไตย แต่ผมไม่แน่ใจว่า ตรงนี้เกิดจากการตกหล่นหรือเกิดจากความตั้งใจของท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ ผู้ร่าง ตอนเข้าก็ได้มีการพูดคุยกัน ซึ่งท่านก็บอกว่า ไม่น่าจะถือเป็นสาระสำคัญ อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าสภาต้องการให้เปลี่ยนแปลง ผมอยากกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกว่า จริง ๆ แล้ว ก็คงไม่ใช่เป็นพิธีหรือความต้องการหรือไม่ต้องการ แต่ผมอยากมองถึงความถูกต้องมากกว่าว่า การใช้ภาษานั้น ไม่อยากจะทำให้เกิดความสับสน เพราะความหมายมันจะกว้างหรือแคบแตกต่างกันไป ท่านประธานครับ ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณาเสนอแล้ว ก็คิดว่าก็อาจจะไม่ใช่เวลาอันมากมายนัก เพราะว่าเราก็ได้มีความเห็นร่วมกันในทุก ๆ ด้านว่า โอกาสที่ประชาชนจะรับรู้ข่าวสารตามกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น ก็เป็นสิ่งที่จำเป็น เราจะต้องมีกฎหมายรองรับ ก็คงจะมีข้อจำกัดว่า อะไรควรเปิดเผย และอะไรไม่ควรเปิดเผย ซึ่งเกี่ยวกับความมั่นคงและข้อมูล

๑๒

สผ ๕/๒๕๓๙ (ส. ๑)

พัชรี ๕/๒

ส่วนบุคคลที่จำเป็นจะต้องสงวนเอาไว้ ถ้าหากเปิดเผยไปแล้วจะเกิดความเสียหาย
ต่อส่วนตัวหรือส่วนรวม ซึ่งเป็นสิทธิส่วนบุคคลอีกเช่นกัน กระผมจึงกราบเรียนเสนอ
ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ในเนื้อหาสาระก็คงจะตรงกัน การตั้ง
คณะกรรมการก็คงไม่ใช้เวลามากมายนัก แต่ผมติดใจอยู่ประเด็นเดียวว่า
อยากขอแก้ไขจาก ระบบประชาธิปไตย เป็น ระบอบประชาธิปไตย
จะทำให้เกิดความสมบูรณ์และสอดคล้องกับกฎหมายอื่น ๆ และการใช้ภาษา
ในที่ต่าง ๆ ให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณหญิงสุพัตราแล้วก็คุณจักรพันธ์
ยกมือตามลำดับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณหญิงสุพัตรา แล้วก็คุณจักรพันธ์ุ์รับ
 คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 ดิฉัน สุพัตรา มาศดิตถ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช ดิฉันขอสนับสนุน
 หลักการให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะกฎหมายฉบับนี้จะ
 รองรับสิทธิของประชาชนตามรัฐธรรมนูญตาม มาตรา ๔๘ ทวิ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า
 ดิฉันขอประธานอนุญาตอ่านนะคะ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลหรือข่าวสาร
 จากหน่วยราชการ หรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เพื่อการตรวจสอบ
 การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการหรือพนักงานของรัฐ ในเมื่อการนั้นมีหรืออาจจะมีผล
 กระทบต่อการดำรงชีวิตของตน ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไปก็จะ
 รองรับสิทธิส่วนนี้ของประชาชน ที่จริงสมาชิกเจ้าของร่าง คือคุณอภิสิทธิ์ได้เรียนไว้แล้ว
 ว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สมัยที่แล้วได้ทำกันอย่างรอบคอบแต่ก็ยังมี
 ข้อซึ่งไม่เป็นที่พอใจเต็มที่นักของหลาย ๆ ฝ่าย ดิฉันคงต้องขอขอบคุณฝ่ายบริการ
 ค้นคว้าหอสมุดรัฐสภาณะคะ ซึ่งได้กรุณาทำข้อมูลแล้วก็เปรียบเทียบฉบับเดิมของ
 รัฐบาลที่แล้ว กับฉบับซึ่งกรมการได้แก้ไข และรัฐบาลชุดนี้รวมทั้งสมาชิก
 จากพรรคชาติไทยและพรรคประชาธิปัตย์ได้นำเสนอในฉบับซึ่งได้แก้ไขร่วมกันแล้ว
 เมื่อการพิจารณาครั้งที่แล้วได้มีการเชิญภาคองค์กรเอกชน สภาทนายความ
 แล้วก็ตัวแทนสื่อมวลชนให้มารับฟังแล้วก็แสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งเปิดรับฟัง
 ความคิดเห็นอย่างกว้างขวางนะคะ แต่อย่างไรก็ตามจะให้เป็นที่พอใจทุกประเด็น
 ก็คงจะลำบาก เพราะฉะนั้นส่วนนี้อาจจะต้องใช้เวลาในการพูดคุย หรือว่า
 พิจารณากันอีกเล็กน้อยนะคะ ท่านประธานคะ เจริญ เบญจมา นิกปรัชญา
 การเมืองได้กล่าวไว้ว่า ความลับเป็นเครื่องมือแห่งการฉ้อฉล และไม่ควร
 ให้มีอยู่ในระบอบประชาธิปไตย อันนี้เหตุผลในการเสนอกฎหมายชัดเจนว่า
 เราต้องการให้ประชาชนมีประชาธิปไตยมากขึ้น เพราะว่า ปัญหาที่เรามีอยู่
 ในระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบัน เพราะว่าประชาชนเองนี่ก็ยังเข้าใจเป็น
 ส่วนมากกว่า การเลือกตั้งทุกระดับจบแล้วก็คือ การเป็นประชาธิปไตย แต่การ
 เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในการควบคุมรัฐบาลนั้นยังไม่ค่อยมีช่องทาง
 ทำให้เราล้มลุกคลุกคลานอยู่มากตามสมควร เพราะฉะนั้นการที่ประชาชนจะได้
 มีโอกาสเข้าถึงข้อมูลข่าวสารไม่ว่า ของรัฐ ของหน่วยงานของรัฐ ของรัฐวิสาหกิจ
 หรือหน่วยงานอิสระอื่น ส่วนราชการทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น
 จะทำให้ประชาชนได้รับการติดต่อทางปัญหา แล้วก็ไม่มีเครื่องไม้เครื่องมือ
 ในการควบคุมรัฐบาลมากขึ้น เพราะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะให้ประชาชน

ได้ข้อมูลข่าวสารทั้งจากสิ่งตีพิมพ์โดยเผยแพร่ออกไปในราชกิจจานุเบกษา หรือว่าส่วนอื่น ๆ นะคะ รวมทั้งมติคณะรัฐมนตรี กฎ ระเบียบต่าง ๆ ซึ่งจะมีผลบังคับใช้กับประชาชน จัดให้ประชาชนเข้ามาตรวจสอบดูได้นะคะ ซึ่งอันนี้จะเป็นส่วนที่สำคัญมาก ส่วนที่สำคัญมาก ๆ แล้วก็เรียกร้องกันอยู่เสมอก็คือ เรื่องของสัญญา สัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือสัญญา ร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ ซึ่งเป็นที่มาของการวิพากษ์วิจารณ์ สม่่าเสมอจนกระทั่ง มีการตักตักบ้าง อะไรบ้าง ต่อไปนี้ประชาชนจะได้มีโอกาสเข้ามาดู แล้วประชาชนจะได้ซาบซึ้งกับประชาชนไทยมากขึ้นว่า เขาจะมีส่วนเข้ามา ร่วมในการตัดสินใจได้อย่างไร ทั้งเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการปกครอง ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉันคงไม่พูดอะไรมากไปกว่านี้ นอกจากจะบอก อาจจะยกคำพูดของอดีตประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา วูดโร วิลสัน ซึ่งได้กล่าวว่า ทุกคนรู้ว่า การคอร์รัปชันมักจะเกิดในที่ลับและหลีกเลี่ยงจาก สายตาของประชาชน และถือเป็นเรื่องผิดที่เป็นการไม่เหมาะสมถูกต้อง ท่านประธานคะ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีส่วนที่จะเอื้อต่อประชาชนที่จะเข้ามา ขอดูสัญญาต่าง ๆ ที่รัฐบาลจะทำในฐานะตัวแทนของรัฐนะคะ และจะเป็น ภูมิคุ้มกันรัฐบาลนี้เป็นการพิเศษนะคะ ถ้ารีบออกไป เพราะว่ามีกรวิพากษ์วิจารณ์กัน อย่างหนาหู ว่าให้จับตาดูดี ๆ จะมีการต่างตอบแทนกันมากมาย เพราะฉะนั้น กฎหมายฉบับนี้ คงจะทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนควบคุมรัฐบาลนี้มากขึ้น ขอขอบคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญคุณจักรพันธ์ุ์ ยมจินดา ครับ

นายจักรพันธ์ุ์ ยมจินดา (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม จักรพันธ์ุ์ ยมจินดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ไม่น่าเชื่อ นะครับ ท่านประธาน ว่าร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พวกเราจะต้องมานั่งพิจารณากันอีก เพราะผมจำได้ว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้ ผมเคยพิจารณามาแล้วหนหนึ่ง เคยผ่านสภาวาระแรก สภาแห่งนี้มาแล้วถึง ๒ หน ทั้งในสมัยที่ท่านชวน หลีกภัย เป็นนายกฯ แล้วก็ในสมัยที่ท่านบรรหาร ศิลปอาชา เป็นนายกรัฐมนตรีนะครับ แต่ก็ต้องตกไปเพราะเหตุขุบสภาถึง ๒ ครั้ง ซึ่งก็เป็นเรื่องที่น่าเสียดายที่กฎหมายดี ๆ อย่างนี้ไม่ผ่านสภามา บังคับใช้เสียที เราเสียเวลาไปกับกฎหมายอย่างนี้มามากทีเดียวนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจำได้ว่า ผมเคยเป็นกรรมาธิการวิสามัญ

ของร่างกฎหมายฉบับนี้มาแล้วเมื่อครั้งผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
คราวก่อนโน้น ซึ่งที่จริงก็เกือบจะเสร็จสมบูรณ์อยู่แล้วนะครับ ถ้าไม่เกิดเหตุ
ยุบสภา วันนี้เรามาเริ่มต้นนับ ๑ กันใหม่ กับร่างกฎหมายฉบับนี้ ผมเอง
ยินดีที่รัฐบาลได้เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ ยินดีต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
ที่ได้เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของสภาอีกครั้ง แล้วก็ยินดี
ให้การสนับสนุนนะครับ -----

ผมให้การสนับสนุนหลักการของกฎหมายฉบับนี้ แต่ก็ขอท้วงติงรายละเอียดของกฎหมายบางมาตรา ที่ยังมีเนื้อหาสาระไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงของบ้านเมืองในปัจจุบันนี้อยู่บ้าง ซึ่งถ้ารัฐบาลมีความจริงใจมากพอที่จะเห็นบ้านเมืองของเราเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ทัดเทียมกับต่างประเทศ รัฐบาลต้องมีความจริงใจที่จะสนับสนุนในชั้นกรรมาธิการให้มีการแก้ไขบางหมวดบางมาตราดังกล่าวนี้ นะครับ เพราะรัฐบาลมีเสียงข้างมากในคณะกรรมาธิการอยู่แล้ว ท่านประธานครับผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า กฎหมายฉบับนี้จะผ่านสภาด้วยฝีมือของพวกเรา ด้วยฝีมือของสภาชุดนี้ ผมไม่เชื่อว่าอาถรรพณ์จะเกิดขึ้นเป็นครั้งที่ ๓ นะครับ ก็คงจะไม่มีการยุบสภาเสียก่อนที่กฎหมายฉบับนี้จะใช้บังคับ นะครับ จะว่าไปแล้วกฎหมายฉบับนี้ก็เปรียบเสมือนกับกฎหมายลูก ซึ่งจะต้องตราออกมาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๘ ทวิ ตามที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ ได้กล่าวไปเมื่อสักครู่นี้ ผมจะขอขำในประเด็นนี้อีกครั้งหนึ่งว่า ในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๘ ทวินั้น บอกว่า บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลหรือข่าวสารจากหน่วยราชการหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพื่อการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการหรือพนักงานของรัฐ ในเมื่อการนั้นมีหรืออาจจะมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของตน ผมขอขำนะครับ ข้อความนี้บอกว่า ในเมื่อการนั้นมีหรืออาจจะมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของตน ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ท่านประธานครับ จากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ ทวิ ดังกล่าวนี้นี้ จะเห็นได้อย่างชัดเจนนะครับว่า รัฐธรรมนูญได้ให้ความคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานแก่พี่น้องประชาชน ในการที่จะรับทราบข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ข้อมูลข่าวสารของทางราชการดังกล่าว ต้องตรวจสอบได้ถึงการปฏิบัติของฝ่ายราชการที่การปฏิบัตินั้น ๆ อาจจะมีผลกระทบต่อพี่น้องประชาชน การปฏิบัติของฝ่ายราชการจะต้องเป็นไปด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ แล้วก็เปิดเผยได้ แต่ท่านประธานครับ ในอดีตที่ผ่านมาท่านประธานคงจะทราบกันดีนะครับว่า การปฏิบัติของฝ่ายราชการโปร่งใสเพียงพอหรือไม่ ตรวจสอบหรือเปิดเผยได้มากน้อยแค่ไหน การปฏิบัติของฝ่ายราชการหลายครั้งหลายหนในอดีต ยอมรับกันนะครับว่า ขาดความโปร่งใส บางครั้งก็ปกปิด ปิดยาก ตรวจสอบยาก การปฏิบัติของฝ่ายราชการในอดีตหลายครั้ง จึงก่อให้เกิดผลกระทบต่ออย่างใหญ่หลวงต่อพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะการดำรงชีวิตของพี่น้องประชาชน ทำให้ประชาชนเกิดความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัส โดยขาด

การเอาใจใส่เหลียวแลจากทางราชการ การปฏิบัติของฝ่ายราชการในอดีต
หลายครั้ง ไม่เพียงแต่ก่อความเดือดร้อนแก่พี่น้องประชาชนแต่เพียงอย่างเดียว
ยังเป็นการปฏิบัติในลักษณะที่เอื้อประโยชน์ต่อตนเอง และต่อพวกพ้อง ประชาชน
หลายครั้งต้องเดินขบวนมาร้องเรียนต่อหน่วยราชการ ร้องเรียนต่อรัฐบาล
เพื่อที่จะให้แก้ไขปัญหาให้แก่พวกเขา ข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่เกี่ยวข้อง
กับแผนการสร้างสิ่งสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น การสร้างเขื่อน การสร้างทาง
การสร้างถนน สร้างทางด่วน สร้างสถานีรถไฟ การทูลุสะมานลอย หรือ
ในอนาคตที่อาจจะมีการก่อสร้างโรงงานไฟฟ้านิวเคลียร์ ท่านประธานครับ
ข้อมูลดังกล่าวต้องขอมกันนะครับว่าในอดีตเคยมีการหมกเม็ด เคยมีการปกปิด
หรืออาจจะมีการเปิด แต่ว่าเปิดไม่หมด หรือบางครั้งอาจจะเปิดหมด แต่เปิดช้า
หรือบางครั้งอาจจะเปิดได้เลย ๆ แต่ขาดประชาสัมพันธ์ ท่านประธานครับ
อาจจะด้วยเพราะว่าต้องการแสวงหาผลประโยชน์กันไว้ก่อน ต้องการไปกว้านซื้อ
ที่ดินเอาไว้เพื่อการเก็งกำไรเอาไว้ก่อน ก็เลยจะต้องปิดข้อมูลบางอย่าง
บางประการเอาไว้ก่อน เพื่อผลในการประมุลงานของพวกพ้องบ้าง หรือปิด
ไว้ก่อนเพื่อที่จะเป็นการลดต้นทุน หรือเหตุผลอื่น ๆ ยังมีอีกมากมาย
จึงเกิดเหตุการณ์ที่ไม่น่าเกิดหลายครั้ง เช่น การชุมนุมเรียกร้องของพี่น้อง
ประชาชน หลายครั้งหลายหน ที่เขาถูกผลกระทบจากการปฏิบัติของฝ่ายราชการ
ประชาชนถูกเอาไรด์เอาเปรียบไม่ได้รับความเป็นธรรม-----

ในโอกาสการก่อสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ที่มีการออกข่าวกันมา จะเกิดการชุมนุมต่อต้านอีกหรือไม่ผมไม่ทราบนะครับ ไม่อาจจะทำนายได้ แต่ที่แล้วก็ถือว่าการต่อต้านการสร้างสถานีรถไฟฟ้าของเด็ก ๆ นักเรียนโรงเรียนมาแตร์ฯ นี้ก็เป็นตัวอย่างหนึ่ง การก่อสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น นี้ก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่ง ตัวอย่างเหล่านี้ทางราชการจะต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้พี่น้องประชาชนได้รับทราบในทุกแง่ทุกมุมอย่างละเอียด ถ้าการสร้างเขื่อนแล้วป่าไม้สมบูรณ์จะสูญหายไปเท่าไร สัตว์ป่าหายากที่ใกล้สูญพันธุ์จะล้มหายตายจากไปมากน้อยแค่ไหน แนวเคลื่อนตัวของเปลือกโลกที่บริเวณการก่อสร้างตัวเขื่อนจะทำให้เขื่อนพังหรือไม่เมื่อเกิดแผ่นดินไหว เมื่อเร็ว ๆ นี้ก็เกิดแผ่นดินไหวที่ภาคเหนือก็วิตกกังวลไปมากมายว่า ถ้าเกิดสร้างเขื่อนแห่งนี้แล้วเกิดแผ่นดินไหวขึ้นมาจะเป็นอย่างไร สิ่งเหล่านี้เป็นข้อมูลที่ทางราชการจะต้องป้อน จะต้องบอก จะต้องกล่าวให้พี่น้องประชาชนได้รับทราบอย่างละเอียด ต้องบอกแก่พวกเขาว่า มันคุ้มกันหรือไม่กับการที่จะเก็บน้ำเพื่อการเกษตร กับการที่จะป้องกันน้ำท่วมกับการที่ป่าไม้ถูกทำลาย มันคุ้มกันไหม ทางราชการจะต้องบอกเขาอย่างละเอียดว่า เขาจะต้องไปอยู่ที่ไหน ที่อยู่ใหม่ดีกว่าเดิมหรือไม่ สิ่งเหล่านี้ทางราชการจะต้องบอกประชาชนให้รับรู้รับทราบอย่างละเอียด จะต้องประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง ไม่ใช่เปิดแต่ผลกระทบด้านน้ำท่วม แล้วก็ไปปิดผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม หรือผลกระทบกับพี่น้องประชาชนในพื้นที่ท่านประธานครับ ผมมั่นใจนะครับว่า พี่น้องประชาชนคนไทยส่วนใหญ่ นั้นเป็นคนที่มีเหตุผล ชอบที่จะใช้ความสงบสันติและเหตุและผลในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมากกว่าการใช้อารมณ์ แล้วก็ทางราชการก็ควรที่จะมีศิลปะในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้น ๆ ให้เข้าถึงพี่น้องประชาชนแต่น่าเสียดายครับท่านประธาน ผมอยากจะพูดสักนิดเดียว ถึงแม้ว่ามันจะไม่ค่อยเกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้เท่าไรนัก แต่ท่านประธาน ถ้าหากว่าออกนอกกลุ่มนอกทางก็เตือนด้วย แต่ว่าคงจะไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง เพราะเป็นเหตุการณ์สด ๆ ร้อน ๆ ในเรื่องของ การประชาสัมพันธ์ที่น่าเสียดายที่รัฐบาลมีเครื่องมือดี ๆ แต่กลับไม่ใช้ กลับลิดรอนคุกคามจนท้ายที่สุดไม่ต้องสัญญา ยกตัวอย่าง สำนักข่าว ไอ.เอ็น.เอ็น. (INN) ครับท่านประธาน ผู้ดำเนินรายการทางสถานีวิทยุคลื่น ๑๐๒.๕ เมกะเฮิรตซ์ ของกองทัพอากาศ วันปีใหม่ที่จะถึงนี้ ของขวัญปีใหม่ที่ประชาชนคนไทยนี้การเมืองที่พูดจ้อ ๆ กัน

๑๐๒.๕ ทุกวัน ๆ เวลานั้นไม่ได้ฟังหรือกรับ ไม่มีรายการของ ไอ เอ็น เอ็น ทาง ๑๐๒.๕ เมกะเฮิรตซ์ ไม่ได้ฟังคุณสำราญ ไม่ได้ฟังคุณพรชัยจัดรายการข่าว ตอนเช้า ไม่ได้ฟังทำนุวิสมาชิกรายงานข่าวต่างประเทศสด ๆ ทำนุวิสมาชิก พิชัย วาสนาส่ง หรือคนอื่น ๆ ไม่ได้ฟังรายการคุณภาพที่คุณโอวาทจัดทางด้าน เศรษฐกิจกับอาจารย์สุขุม ไม่ได้ฟังรายการแสงธรรมนำชีวิตของท่านพุทธทาส ไม่มีหรือกรับ รัฐบาลไม่ได้เกี่ยวหรือกรับเท่าที่ผมทราบ รัฐบาลไม่ได้ไป บีบบังคับว่าจะปิดเขาหรืออะไรเขา หรืออาจจะปิดแต่ผมไม่ทราบ แต่ทราบว่า เขาไม่ต่อสัญญา สัญญาเพียง ๑ ปีเท่านั้น แต่รายการดี ๆ อย่างนี้รับทำนุประธาน รายการที่มีสาระอย่างนี้ควรส่งเสริม ในขณะที่เมืองไทยมีคลื่นวิทยุทั้งหมด เกือบ ๑,๐๐๐ คลื่น แต่ละคลื่นมีแต่ขยะ มีแต่น้ำเน่า มีแต่เพลง รายการที่เป็นสาระ ที่เป็นการเมืองมีน้อย เมื่อเข้านี้ผมก็ฟังทำนุรัฐมนตรีสำนักนายกฯ ให้สัมภาษณ์ อยู่ในเรื่องของกฎหมายปกครอง รายการเหล่านี้ควรให้ความรู้แก่พี่น้องประชาชน และเป็นรายการที่พี่น้องประชาชนฟังอยู่ วิทยุแห่งประเทศไทยไม่มีใครฟังหรือกรับ เพราะว่ามันคือวิทยุที่รัฐบาลยึดเยียดให้เขาฟัง แต่รายการพวกนี้เขาเป็น การสื่อสาร ๒ ทาง รับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนส่งมาถึงรัฐบาล แล้วก็รับฟังรัฐบาลที่จะชี้แจงจนคนติด รายการอย่างนี้ละครับที่รัฐบาลสามารถ ที่จะใช้ให้เป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์งานรัฐบาลได้อย่างดี หากคลื่น ให้เขาสักคลื่น ผมไม่เป็นอะไรกับเขาหรือครับ มีเพื่อนอยู่ในนั้นคนเดียว ๒ คนเท่านั้นแหละ แต่เสียดายที่รายการดี ๆ อย่างนี้จะไม่มีให้เห็นอีกต่อไปแล้ว ก็ฝากไว้ด้วยนะครับ -----

เพราะฉะนั้นการให้ข้อมูลข่าวสารอย่างละเอียดถี่ถ้วนแก่พี่น้องประชาชน จึงเป็นวิธีการที่ถูกต้องของรัฐบาลในวิถีทางประชาธิปไตย เป็นวิธีการของประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย ตราที่ประทับเอาไว้บนหน้ากระดาษว่า ปกปิดลับ ลับมาก ลับที่สุด บางทีลับที่สุดมันก็ยังออกมาจนได้ บางทีต้องตีว่า ลับที่สุดของที่สุด ก็มีครับ บ้านเมืองหาความลับไม่ได้เลยครับ คำว่า ความลับ นั้นฝรั่งเขาบอกว่า เป็นความชั่วร้ายที่มีอยู่ในตัวเอง เมื่อสักครู่นี้คุณหญิงสุพัตรา ก็ได้ยกตัวอย่างของฝรั่งไป ๒ รายด้วยกัน ผมยกตัวอย่างอีกอันหนึ่งครับ ท่านประธานที่เคารพ อย่างเช่นการซื้ออาวุธ รัฐบาลมักจะอ้างว่าเป็นความลับ เพราะเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ แต่ที่ผ่านมาหลายครั้งหลายครา การซื้ออาวุธมีลักษณะที่ไม่ค่อยจะเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ แต่เป็นความลับเพราะเป็นความมั่นคงส่วนตัว เป็นความมั่นคงส่วนตัวที่มีความสัมพันธ์โยงใยอย่างลึกซึ้งกับคำว่า คอมมิชชั่น (Commission) คำว่า ความมั่นคงของประเทศ คำนี้เขาใช้หากินกันมาหลายปี ยังใช้หากินกันมาจนถึงทุกวันนี้ แล้วก็คิดว่าในอนาคตค่า ๆ นี้ยังใช้หากินได้อยู่ เพราะกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการฉบับนี้ยังคงมีค่า ๆ นี้อยู่ ถ้ายังอธิบายถึงเหตุผลที่ยังต้องใช้ค่า ๆ นี้อยู่ไม่ได้ ผมไม่ตีความเป็นอื่นหรือครับท่านประธาน ว่าความมั่นคงของประเทศ ก็คือความมั่นคงของส่วนตัว ความมั่นคงของพวกพ้อง ความมั่นคงและความอึดหมี่พื้มันของพรรค ไม่มีอะไรที่จะต้องปกปิดแล้วครับ ในยุคนี้ยุคโลกาภิวัตน์ ไม่มีอะไรที่จะต้องเป็นความลับอีกแล้วครับ โลกแห่งข้อมูลข่าวสารยุคนี้ปิดได้เฉพาะในประเทศไทย ไปเมืองนอกฝรั่งเขียนให้อ่านให้รู้ทั่วโลกไปหมด คนไทยส่วนใหญ่อาจจะไม่รู้ในข้อมูลเหล่านั้น เพราะว่าพวกเขาฟัง พวกเขาอ่านภาษาต่างประเทศไม่ออก เพราะว่าพวกเขาต้องโอกาส ขาดการศึกษา ตั้งหน้าตั้งตาทำมาหากินเพื่อความอยู่รอดไปวัน ๆ แต่เราไม่อาจปกปิดคนที่มีการศึกษา คนที่มีโอกาส คนที่ต่างแก่งแย่งผลประโยชน์ โดยจงจวยโอกาสแห่งการรับรู้ข่าวสารได้ก่อนใคร คนเหล่านี้มีก็เปอร์เซ็นต์กันครับในประเทศนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ เราจะต้องสร้างความสะดวกภาคให้เกิดขึ้นกับคนทุกสังคมในประเทศนี้ ในการที่จะสร้างโอกาสแห่งการรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้เท่าเทียมกัน โดยเสมอภาคกัน ผมจึงค่อนข้างจะผิดหวังในมาตรา ๑๖ ในหมวดที่ ๒ ซึ่งมาตรา ๑๖ บัญญัติเอาไว้แบบนี้ครับ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้

นี่นะครับ เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน (๑) ก็เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความมั่นคง เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และเกี่ยวกับความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ และการคลังของประเทศ ใน (๒) นั้น เป็นเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมายที่จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการป้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือ การรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม และ (๓) ซึ่งก็เป็นเรื่องของความเห็น หรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ทำความเห็น หรือคำแนะนำภายในดังกล่าว ส่วน (๔) (๕) นั้นเป็นเรื่องของการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลที่สามารถปกป้องข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้ แต่ใน (๖) แถมไว้อีกครับท่านประธาน บอกว่า กรณีอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา ที่ผิดหวังก็เพราะว่า ผมไม่แน่ใจว่า คำว่า กรณีอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา นี้ ครอบคลุมทุกเรื่อง ครอบคลุมทั้งหมดที่ใช้ไหม ถ้ายังยืนยันที่จะคง (๑) (๒) (๓) ไว้ ผมจะขอตัดในชั้นกรรมาธิการใน (๖) แต่ถ้าจะยืนยัน (๖) ผมจะขอตัดในชั้นกรรมาธิการที่ (๑) (๒) และ (๓) เพราะว่าทั้ง ๓ วงเล็บ ไม่จำเป็นต้องมีครับท่านประธาน (๖) เพียงวงเล็บเดียวที่เขียนเอาไว้ว่า กรณีอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา ครอบคลุมหมดแล้วครับ เหตุผลที่บอกว่า ทำไม (๑) ถึง (๓) ไม่จำเป็นต้องมี ผมจะไม่ใช้เวลาแห่งนี้ เพราะว่า เป็นวาระแห่งการรับหลักการ ผมจะไปอธิบายในชั้นกรรมาธิการ ถ้าผมได้มีโอกาสเป็นกรรมาธิการ แต่ถ้าไม่ได้มีโอกาสเป็นกรรมาธิการ ผมจะขอแปรญัตติ -----

คำว่า กรณีอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาใน (๖) นั้น บัญญัติไว้ครอบคลุม
 เนื้อหาของทั้ง ๓ วงเล็บ คือ (๑) ถึง (๓) แล้ว ถ้าท่านต้องการปิดกั้นข้อมูล
 ข่าวสารใดที่เกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศหรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
 หรือความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ การคลังของประเทศ รัฐบาลสามารถที่จะ
 ออกเป็นพระราชกฤษฎีกาได้อยู่แล้ว ตามที่บัญญัติเอาไว้ใน (๖) ไม่จำเป็นต้อง
 บัญญัติเอาไว้ในกฎหมายฉบับนี้ เพราะถ้าบัญญัติเอาไว้แบบนี้ ตีความเป็นอื่น
 ไม่ได้เลยครับว่า ต้องการปิดกั้นตามวงเล็บต่าง ๆ เหล่านั้น เพราะมีเจตนา
 ล้อฉลหรือมีเจตนาแสวงหาผลประโยชน์ เพราะฉะนั้นถ้าใจกว้างตัดตรงนี้ไปเถอะครับ
 ดูไปแล้วการออกกฎหมายฉบับนี้ จึงแทบจะไม่มี ความหมายในการที่จะเปิดเผย
 ข้อมูลข่าวสารเลยแม้แต่ชนิดเดียว เพราะทั้ง (๑) (๒) (๓) (๖) รัฐบาลเขียน
 เอาไว้ครอบจักรวาลหมดแล้ว ผมเห็นด้วยใน (๔) (๕) นะครับ ตามที่ได้
 กราบเรียนไปแล้ว เพราะว่าในสังคมไทยทุกวันนี้ เราต้องคุ้มครองในเรื่องของ
 ข้อมูลส่วนบุคคล มีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลกันมาก ในพรรคสุดท้ายของมาตรา
 นี้ยังให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ดุลยพินิจในการที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใด
 ได้ด้วย เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ดุลยพินิจนะครับ ซึ่งก็เสี่ยงอีกแหละครับ เพราะคำว่า
 ดุลยพินิจนั้น มันต่างกันมากกับคำว่าเหตุผล ถึงแม้ว่าจะออกุทธธรมต่อคณะกรรมการ
 วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ก็ตาม แต่ก็หวังพึ่งได้ยากอีกเช่นเดียวกัน
 เพราะว่าคณะกรรมการตามกฎหมายนี้ส่วนใหญ่โครงสร้างก็เป็นฝ่ายราชการ
 แทบทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็ยังตั้งความหวังนะครับ
 ว่า รัฐบาลจะให้ความสนับสนุนในการแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าวในชั้นกรรมาธิการ
 แล้วก็ผมจะสนับสนุนในหลักการของกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานครับ ทั้งหมดนี้
 ก็ด้วยเจตนารมณ์ที่ดี ที่อยากจะเห็นการพัฒนาาระบบข้อมูลข่าวสารของประเทศ
 ของเราทัดเทียมนานาชาติอารยประเทศ ผมอยากให้เห็นระบบข้อมูลข่าวสารของเรา
 ช่วยแก้ปัญหาของชาติ แก้ปัญหาของคนในชาติ ในกรณีที่เกิดความขัดแย้ง กรณีที่
 เกิดความเห็นที่แตกต่าง กรณีต่าง ๆ หลาย ๆ กรณีที่เกิดขึ้นบนแผ่นดินของเรา
 บนพื้นฐานของเหตุของผล บนพื้นฐานของข้อเท็จจริง แล้วต้องโปร่งใส ได้เวลา
 แล้วครับท่านประธานครับที่จะปฏิรูประบบข่าวสารข้อมูล ซึ่งเป็นพื้นฐานของ
 การปฏิรูปการเมืองที่เราจะมีการเลือกสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญกันในวันพรุ่งนี้
 เพราะเรื่องนี่ก็เป็นเรื่องที่ประชาชนเรียกร้องกันมาก และได้เวลาของ
 ท่านนายกรัฐมนตรี ท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ แล้วครับ ให้สมกับที่ท่าน
 เขียนสโลแกนในตอนหาเสียงเอาไว้ว่า ได้เวลาปฏิรูปการเมือง ได้เวลาของ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และผมคิดว่าได้เวลาแล้วเหมือนกันสำหรับพี่น้องประชาชนที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามสิทธิที่เขาควรจะได้รับ ไม่ใช่ได้เวลาอ้อมอ้อมที่มีมันของใครคนใดคนหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชัชวาล

นายชัชวาล วิชัยดิษฐ์ (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ชัชวาล วิชัยดิษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนอื่นขอให้กระผมได้ถือโอกาสนี้แสดงความชื่นชมกับรัฐบาล ในฐานะที่รัฐบาลเป็นกลไกที่สำคัญอีกครั้งหนึ่ง ในการสร้างความสืบเนื่องของการพัฒนาระบบประชาธิปไตย กระผมต้องการทราบเรื่องมาก่อนครับท่านประธานครับ เพราะความเห็นในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีอะไรที่จะโต้แย้ง แน่แน่นอนครับ อาจจะมีรายละเอียดซึ่งกระผมเชื่อว่า จากถ้อยแถลงของท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ก็มีเหตุผลอยู่พอสมควรทีเดียว แต่หากเราจะดูรายละเอียดทั้งหมดและทำความเข้าใจในเรื่องเหล่านี้ กระผมขออนุญาตท่านประธานด้วยความเคารพที่จะลำดับความเป็นมาให้เห็นกันชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง เพราะนี่คือจิตวิญญาณของสังคมในระบบประชาธิปไตย นี่คือนี่ที่เราต้องแสดงให้เห็นประจักษ์ครับว่า เจตนารมณ์ที่แน่นอนในการเสริมสร้างพัฒนาความแข็งแกร่งของระบบประชาธิปไตยนั้นอยู่ที่ไหน ท่านเองเดียวกันกับที่กระผมขอแสดงความชื่นชมกับร่างอื่น ๆ ของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร -----

ท่านประธานครับ หากเรายังไม่ล้มความหลังกันจนเร็วเกินไปนัก ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนที่เราจะมีรัฐบาลในเดือนตุลาคม ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง ท่านประธานคงจะจำได้ว่า เหตุการณ์ของการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่สำคัญที่เกิดขึ้นในเดือนพฤษภาคมนั้น ทำให้เราประจักษ์ชัดโดยไม่มีข้อโต้แย้งว่า สิ่งที่เกิดขึ้นและปรากฏต่อสายตาในการถ่ายทอดข้อมูลต่อสาธารณชนนั้น ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง และเป็นการปฏิบัติที่ไม่ตรงกับรัฐธรรมนูญที่เขียนไว้ในมาตรา ๔๘ ทวิ ถึงเรื่องสิทธิการรับรู้และสิทธิการรับทราบของประชาชน แน่แน่นอนครับ เจตนารมณ์ของผู้ที่เขียนรัฐธรรมนูญนั้น ประารถนาเป็นอย่างยิ่ง ที่จะเห็นความเป็นประชาธิปไตยได้หยั่งรากฝังลึกด้วยความมั่นคงแน่นอนในสังคมแห่งนี้ แต่ประจักษ์พยานซึ่งมีโอกาสดำเนินการรับทราบกันในช่วงนั้นเห็นได้ชัด กระจ่างว่า มิได้เป็นไปอย่างที่เรามีความเข้าใจ ตรงนั้นนั่นเองครับ ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกที่เราเรียกกันโดยทั่วไปว่า ความรู้สึกสาธารณะก่อให้เกิดกระแสผลักดันถึงเรื่องสิทธิการรับรู้และสิทธิการรับทราบของประชาชน มาถึงขณะนี้ ๕ ปีแล้วครับท่านประธานครับ กำลังจะล่วงเข้าปีที่ ๕ เกิดอะไรขึ้นบ้างในสังคมแห่งนี้ และเกิดเรื่องอะไรขึ้นมาจึงทำให้เราต้องมาพิจารณาเรื่องเหล่านี้กันอีก กระผมรับทราบ และรับรู้ด้วยความเข้าใจเป็นอย่างดีครับ ท่านประธานครับว่า ตลอดเวลาที่ผ่านมามีหลายรัฐบาลนั้น ความพยายามในเรื่องที่จะให้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการออกมาเป็นกฎหมาย เป็นความพยายามของหลายรัฐบาล แต่เหตุผลที่เกิดขึ้นทำให้เรายังมีข้อโต้แย้งในเรื่องเหล่านี้กันอยู่ ก็คงจะเป็นเรื่องของการสร้างความเข้าใจที่ชัดเจน ในเรื่องสิทธิการรับรู้และสิทธิการรับทราบของประชาชน ๕ ปีที่ผ่านมา ข้อมูลข่าวสารของทางราชการให้คำตอบอะไรกับประชาชนบ้างครับ

ประการที่ ๑ ท่านประธานครับ สิ่งที่เกิดขึ้นข้อเรียกร้องอย่างสำคัญก็คือ ความโปร่งใสของการทำงานของรัฐบาล ถ้าพูดในเชิงวิชาการ กระผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานว่า เราพูดถึงกระบวนการในการกำหนดการตัดสินใจของรัฐบาล ว่ามีความชัดเจนมากน้อยขนาดไหนเพียงใดหรือไม่ ทำให้เกิดเหตุการณ์เหล่านี้ขึ้น เพราะความโปร่งใสนั้นให้คำตอบ กับอำนาจที่แท้จริงของประชาชน ถ้าเมื่อใดก็ตามที่ประชาชนได้รับทราบว่าการต่าง ๆ เหล่านี้มีความเป็นมาอย่างไร กำลังจะไปไหนกันและเกิดเงื่อนไขกอลไถอย่างไร ขึ้นมาบ้าง ประชาชนก็จะได้รับทราบเรื่องเหล่านี้ได้อย่างชัดเจน ในเวลาเดียวกันครับ

ท่านประธานครับ ไม่มีช่วงใดในประวัติศาสตร์การเมืองของประเทศไทย
 ที่โครงการขนาดใหญ่ ๆ การใช้เงินของรัฐบาลจำนวนมาก เกิดขึ้นมากที่สุด
 เท่ากับในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา และยังไม่แน่ใจนะครับ ท่านประธานครับว่า
 ในอนาคตจะมีโครงการที่ใหญ่ขนาดที่เรากำลังพูดและพิจารณากันในเวลานี้มาก
 หรือน้อยเพียงใดหรือไม่ ตรงนี้เป็นคำถามคำตอบเกี่ยวกับสิทธิในการรับรู้
 รับทราบของประชาชน ในเวลาเดียวกัน ถ้าเรามองถึงสิ่งที่เราเรียกว่า
 เสรีภาพของสื่อสารมวลชน หรือที่เรียกกันเป็นภาษาอังกฤษว่า ฟรีดอม ออฟ
 เดอะ พีซ (Freedom of the peace) เราก็เห็นได้ชัดเจนเช่นเดียวกันว่า
 มีอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ถึงกระนั้นก็ดูเหมือนว่าความสัมพันธ์ระหว่างความโปร่งใส
 ในกระบวนการตัดสินใจของรัฐบาลกับสิทธิในการรับรู้รับทราบของประชาชน
 ยังไม่ชัดเจน คำตอบที่มีอยู่ในร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการฉบับ
 ที่กำลังพิจารณากันอยู่นี้ ผมไม่แน่ใจครับว่า จะให้คำตอบตรงนี้ได้หรือไม่ เหตุผล
 มีอย่างไร กระผมจะนำกราบเรียนต่อไปเป็นลำดับขั้นขึ้นต่อไป

ในประการที่ ๒ ถ้าเราพิจารณาถึงข้อมูลข่าวสารในปัจจุบัน กระผม
 เชื่อว่าท่านประธานก็คงจะเห็นข้อเท็จจริงประการหนึ่งครับ ว่าวิชาการและ
 ความก้าวหน้าของข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันนั้นไปไกลเหลือเกิน ไปไกลเกินจนเรา
 อาจจะไม่ให้คำตอบกับสิ่งซึ่งเราตั้งความหวังและเจตนารมณ์ไว้เมื่อ ๕ ปีที่แล้ว
 พอมาถึงขณะนี้สิ่งที่ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วนั้น ทำให้เราเห็นได้ชัดเจนว่า
 การตราพระราชบัญญัติขึ้นมาตีกล่มฉบับหนึ่ง อาจจะไม่เพียงให้คำตอบบางส่วนเท่านั้น
 อาจจะไม่ให้คำตอบทั้งหมด กระผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ
 ว่าเจตนารมณ์ในการร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่มีอะไรโต้แย้ง แต่กระผมรังเกียจที่จะเห็น
 คำพูดประเภทปีศาจคาบถัมภ์ ในใจปรารถนาอย่างหนึ่งแต่สิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำนั้น
 เป็นอีกอย่างหนึ่ง เป็นอย่างไรกระผมจะกราบเรียนท่านประธานต่อไป

ในประการที่ ๓ ถ้าเราพิจารณารายละเอียดในส่วนต่าง ๆ ของ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เราจะเห็นความจริงประการหนึ่งครับ แม้ผมจะยอมรับนับ
 ท่านประธานครับว่า ได้ผ่านการพิจารณา ผ่านการกลั่นกรอง ผ่านการตรวจสอบมาอย่าง
 รอบคอบแล้วก็ตาม เพราะสิ่งซึ่งเกิดขึ้นก็คือมีคณะกรรมการที่สำคัญอยู่ ๒ ชุดด้วยกัน
 ตามมาตรา ๒๘ คือคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ -----

และในมาตรา ๓๕ คือ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ หากท่านประธานได้พิจารณาทั้ง ๒ ประการ แล้วดูที่มาของคณะกรรมการก็จะเห็นได้ชัดเจนว่า โอกาสที่จะเกิดข้อขัดแย้ง และทำให้ประชาชนไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างแท้จริงนั้น มีความเป็นไปได้ในการตรวจสอบพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ก่อนจะผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไป กระผมใคร่ขอเสนอให้พิจารณาถึงขอบเขตอำนาจ ของคณะกรรมการทั้ง ๒ ชุด ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก หากเป็นเช่นนั้นแล้ว แนวทางในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป เป็นอย่างไรบ้าง กระผมขอเสนอข้อพิจารณาไว้ให้ได้นำรวบรวมไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่ ๔ ประการด้วยกันครับ ท่านประธาน และคำตอบที่สำคัญที่สุดคงเป็นคำตอบที่ว่าด้วยความโปร่งใส ในกระบวนการ ในระบบการตัดสินใจของการทำงานแห่งรัฐ เหตุและผล มีดังต่อไปนี้ครับ

ประการที่หนึ่ง ในเวลานี้และในเวลาต่อไปรัฐบาลจะเป็นประจักษ์พยานที่สำคัญ และรัฐบาลจะเป็นองค์กรที่สำคัญที่สุดองค์กรหนึ่ง ในการพิสูจน์ต่อสาธารณะให้ได้เห็นอย่างชัดเจนว่า โครงการขนาดใหญ่ ๆ ต่าง ๆ ที่เรียกว่า แมสซีฟ แอนด์ เมกะโปรเจกต์ (Massive and megaproject) มีความเป็นมาอย่างไร มีระบบการตัดสินใจอย่างไร และในเวลาเดียวกัน ข้อมูลเหล่านี้ สาธารณะได้รับทราบมากน้อยขนาดไหน

ประการที่สอง ความซื่อสัตย์สุจริตต่อการดำเนินการพิจารณาโครงการต่าง ๆ นี้ก็เป็นอีกเหตุผลหนึ่งครับ ซึ่งเราสามารถที่จะชี้ให้เห็นได้ชัดเจนได้ ท่านประธานครับ มีข้อพิจารณาอยู่ประการหนึ่งในระบอบประชาธิปไตยที่เราบอกเอาไว้ว่า การรีวิว (Review) หรือการตรวจสอบ การทำปรีทึคส์ต่อสาธารณะกรณีต่าง ๆ นั้น เป็นเรื่องจำเป็น ความจริงแล้วการตรวจสอบหรือการทำปรีทึคส์ต่อสาธารณะกรณีด้านต่าง ๆ นั้น เป็นส่วนหนึ่งซึ่งช่วยในการตรวจสอบความซื่อสัตย์สุจริตของรัฐบาล

ประการที่สาม หากเป็นเช่นนั้นแล้ว เราจะขอให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีส่วนกำหนดแนวปฏิบัติหรือวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือไม่ ที่จะทำให้เราเกิดความรู้สึกที่ ความโปร่งใสเป็นแนวทางที่ต้องถือปฏิบัติจนเป็นประเพณีตรงนี้ต่างหากครับท่านประธาน ที่เป็นแก่นแท้ของระบอบประชาธิปไตยที่เราพูดกันอยู่เสมอว่า ไม่มีอำนาจอื่นใดที่จะยิ่งใหญ่ไปกว่าอำนาจประชาชน ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น อาจจะเป็นคำพูดในตัวเองสักครั้ง

ถ้าหากขาดเงื่อนไขและกลไกที่สำคัญ ที่จะพิจารณาให้อำนาจเหล่านั้นเป็น
อำนาจที่แท้จริงได้ ผมอยากฝากข้อพิจารณาเหล่านี้เอาไว้ด้วย เพราะผม
มีความรู้สึกว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แม้จะมาด้วยเจตนาที่ดีสักเพียงใดก็ตาม
แต่การที่ปล่อยให้เวลาที่เนิ่นนานมาในประการแรก ในประการที่สอง ~~๒๕๓๙~~
ผ่านกรอบความคิดหลายรูปแบบนั้น ในท้ายที่สุดมันจะไม่ได้อย่างที่เรากำลัง
เกิดเป็นความรู้สึกที่เราบอกว่า เราเขียนและพิจารณากันแทบตาย แต่ในท้ายที่สุด
ผลที่ออกมาก็คือ มีข้อพิจารณาว่า เหมือนเดิม นอกจากนั้นหากเราพิจารณา
ในรายละเอียดเพิ่มเติมให้มากขึ้น สิ่งที่กระผมเป็นกังวลอย่างยิ่งครับท่านประธาน
จะทำให้กรณีที่สาธารณะจะได้มีโอกาสรับทราบในเรื่องต่าง ๆ จากรัฐได้มากขึ้นนั้น
มีโอกาสน้อยลง เพราะเราสร้างองค์ประกอบเพื่อเปิดเผยข่าวสารมากขึ้นกว่าที่มีอยู่
ในขณะนี้ นี่คือข้อกังวลประการที่หนึ่ง ประการที่สอง กระผมอยากจะกราบเรียน
ท่านประธานว่า เป็นสาระหลักในระบอบประชาธิปไตย ที่สาธารณะพึงได้รับ
หรือมีโอกาสเข้าไปใกล้ชิดกับข้อมูลของรัฐมากขึ้น ที่กระผมพูดเช่นนั้น กระผม
ยอมรับข้อเท็จจริงครับว่า ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับ
กับสถาบันของชาตินั้น เป็นเรื่องซึ่งเราแยกแยะและพิจารณาได้ แต่เท่าที่ผมเคยเห็น
วิวัฒนาการทางด้านนี้ของระบบในประเทศไทย ยังไม่เห็นถึงจุดที่เราจะใช้ข้อมูล
เพื่อความมั่นคง ทำลายความมั่นคงของประเทศเอง นอกเหนือจาก มาจาก ~~๒๕๓๙~~
กลไกอย่างอื่นของรัฐ ทั้งหมดนี้กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า การพิจารณา
ถึงร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการนั้น ขอให้คำตอบที่สำคัญ ~~๒๕๓๙~~
ในเรื่องสิทธิการรับรู้รับทราบของประชาชนอย่างแท้จริง ขอให้ได้รับทราบถึงเรื่อง
แนวทางการบริหารแห่งรัฐที่โปร่งใสอย่างชัดเจน หากทำได้อย่างนั้น แนวทางที่เกิดขึ้น
ก็จะเป็นคุณูปการมหาศาลกับกรอบของพัฒนาการระบอบประชาธิปไตยในประเทศไทย
ทั้งหมดนี้ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานไว้ด้วยความเคารพเป็นอย่างยิ่ง
กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเรวัตครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี
 พรรคชาติไทย ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ซึ่งมี
 ทั้ง ๓ ฉบับนี้ กระผมเห็นด้วยและก็ขอสนับสนุนทั้ง ๓ ฉบับ เพราะว่ามี
 ข้อความเหมือนกัน ท่านประธานครับ กระผมมีข้อสังเกตที่จะฝากไปยัง
 กรรมการธิการอื่น ๆ ในมาตรา ๗ และมาตรา ๙ ที่บอกว่า หน่วยงานของรัฐ
 ต้องส่งข้อมูลข่าวสารทางราชการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ผมอยากจะ
 กราบเรียนว่า การที่จะให้ลงในราชกิจจานุเบกษานั้นเป็นเรื่องที่ไม่อาจ
 เปิดเผยโดยทั่วไป เพราะว่าพิมพ์ด้วยสีน้ำเงิน แล้วการพิมพ์ออกจำหน่ายนั้น
 ก็ล่าช้า บางทีกฎหมายสำคัญ ๆ มีวางขายในแผงหนังสือกันมากมายกว่าที่
 จะประกาศในราชกิจจานุเบกษา อย่างนี้เป็นต้น สำหรับในมาตรา ๙ ที่ว่า
 ให้ข่าวสารทางราชการนั้นให้ประชาชนไปตรวจดูได้ ท่านประธานครับ
 ถ้าสมมติว่าไม่ไปตรวจดู ก็ไม่รู้ อย่างนี้ครับท่านประธาน ผมจึงมีความคิดเห็น
 อยากจะฝากว่า อยากจะให้ทำอย่างไรครับคณะกรรมการที่จะไปพิจารณา
 เรื่องนี้ว่า จะจัดหนังสือทางราชการเป็นกรณีพิเศษได้ไหม แทนลงใน
 ราชกิจจานุเบกษา แล้วก็แจกทั่วไป เผยแพร่ทั่วไปให้ได้รับรู้
 ประชาสัมพันธ์ให้รับรู้กันกว้างขวาง ตรงนี้ครับกระผมคิดว่าจะเป็นเรื่องสำคัญ
 แล้วก็ก็เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อกฎหมายฉบับนี้ ผมก็คงจะมีเรื่องที่จะฝากไว้
 เพียงแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณหม่อมเปรมศักดิ์ครับ

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม เปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น
 พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพครับ จากการที่คณะรัฐมนตรีและ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของ
 ราชการนั้น ก็ได้มีการดำเนินการต่อเนื่องมาหลายรัฐบาล สภาหลายชุดได้
 พิจารณาเรื่องนี้ ซึ่งในครั้งนี้นะผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะสำเร็จในสภา
 ที่เราทั้งหลายจะมีส่วนร่วมในการพิจารณาร่วมกัน เพราะมีการส่งผลถึง
 ภาพพจน์ของประเทศไทยในสายตาของประเทศที่ปกครองด้วยระบอบ
 ประชาธิปไตย เนื่องด้วยเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารเป็นเรื่องที่สำคัญมาก
 และหลาย ๆ ประเทศก็มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องนี้ และมีการดูแลเรื่องนี้

๒๓

สผ ๕/๒๕๓๙ (ส. ๑)

นิเวศ ๑๓/๒

กันอย่างจริงจัง ผมคาดว่ากฎหมายฉบับนี้ก็จะสามารถผลักดันออกไป
ในส่วนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และในส่วนของวุฒิสมาชิก กระผมก็
มั่นใจว่าน่าจะไม่มีปัญหา แต่ส่วนที่ผมกังวลและเป็นห่วงก็คือ การบังคับใช้
ตามกฎหมาย ซึ่งขณะนี้กฎหมายที่ผ่านสภาไปบังคับใช้หลายฉบับมักจะมีปัญหา
ในเรื่องของการบังคับใช้ในสังคมที่เป็นจริง ท่านประธานที่เคารพครับ
อย่างเช่นกรณีของข้อมูลข่าวสารนั้น สิ่งที่น่าเป็นห่วงก็คือคำว่า ความลับ
เขาบอกว่าความลับนั้นมักจะคู่กับความรวย ยิ่งลับมากก็ยิ่งรวยมาก
เพราะว่าคนที่ดูแลในเรื่องของความลับนั้น ก็มักจะทำให้มันไม่ลับด้วยการ
เอาความลับไปทำให้เกิดความรวย -----

- ๑๕/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นนี้ละครับ ที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร นี่จะเป็นคีย์แมน (Keyman) ที่สำคัญมาก ในประเด็นที่ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการว่า จะนำความลับไปเป็นความรวยของตนเองหรือไม่ เพราะในการกลั่นกรองในการพิจารณาคณะกรรมการตรงนี้ กระผมเองขอฝากคณะกรรมการวิสามัญ ที่จะตั้งขึ้นไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้ดูแลตรงนี้จะทำอย่างไร ให้คณะกรรมการดังกล่าวมีความศักดิ์สิทธิ์และดำเนินการที่ปลอดภัย สำหรับ คำว่า ความลับ ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นที่มีความเป็นห่วงต่อพี่น้องประชาชนทั่วประเทศนั้น กระผมเป็นผู้แทนราษฎรจากจังหวัดขอนแก่น มาจากเขตอำเภอบ้านไผ่ เมืองพล ชนบท หนองสองห้อง แวงน้อย แวงใหญ่ กิ่งอำเภอบ้านแฮด และกิ่งอำเภอโนนศิลา นั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชนก็มักจะเป็นเรื่องที่ประชาชนไปติดต่อราชการ แล้วไม่ทราบเรื่องที่เขาควรจะทราบ ข้อมูลพื้นฐาน เช่น ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ประชาชนไม่ทราบเลย เจ้าหน้าที่ก็ไม่สนใจที่จะทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลในส่วนนี้ แทนที่จะเป็นผู้อำนวยความสะดวก ข้าราชการส่วนหนึ่งก็อำนวยความสะดวกลำบากให้กับประชาชน ตรงนี้ก็กลายเป็น คำว่า ช่องขาวบ้าง คำว่า เงินใต้โต๊ะบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อที่ส่วนราชการนั้น ๆ มีกิจกรรมที่จะต้องประมวลรับเหมาแล้ว แล้วก็ในลักษณะของการปิดบังข้อมูลข่าวสารของราชการครับ เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ บางเรื่องบางราวน่าสงสัยมากกว่า ทำไมผู้รับเหมาเป็นเจ้าเดียวกันได้ ทั้ง ๆ ที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นในสังคมประชาธิปไตย พี่น้องประชาชนโวยวายบ้าง ก็แทนที่จะถูกเจ้าหน้าที่ราชการนำเรื่องไปพิจารณาแก้ไข ก็กลับมายู่พี่น้องประชาชนผู้ยากไร้ทั้งหลาย ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเองขอกราบเรียนว่า ประเด็นนี้พี่น้องประชาชนในชนบทขาดแคลนโอกาสเป็นอย่างยิ่ง แล้วผมคิดว่าโอกาสนี้จะถูกเปิดขึ้น เมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผ่านออกไปจากสภาผู้แทนราษฎรและผ่านออกไปจากวุฒิสมาชิก แต่อย่างไรก็ตามครับ การบังคับใช้ตามกฎหมายนี้ ประเด็นนี้จะทำอย่างไรให้เกิดความโปร่งใสในกระบวนการชี้แจงข้อมูลข่าวสารของราชการ กระผมเองไม่อยากจะกล่าวไปไกลถึงราชกิจจานุเบกษา เพราะพี่น้องประชาชนในเขตชนบทนั้นไม่ค่อยมีโอกาสได้รู้เลย เอาแค่ค่าธรรมเนียมพื้นฐาน เอาแค่ค่าข้อมูลที่เขาควรจะทราบในเรื่องค่าใช้จ่ายเมื่อต้องติดต่อกับราชการ เอาแค่นี้ก็ลำบากแสนสาหัสแล้วครับ ในปัจจุบันเพราะการอำนวยความสะดวกลำบากนั้นมีหลายอย่างครับ ที่ข้าราชการในท้องถิ่นมักจะทำ

โดยมากมักจะทำในแบบลักปิดลักเปิดครับท่านประธานครับ เรื่องที่ไม่มีประโยชน์ ต่อเรื่องของการเงิน การทองก็จะลักเปิด แต่เรื่องใดที่มีประโยชน์ต่อการเงิน การทองก็จะลักปิด ปิดไว้จนกระทั่งมีการไปแจ้งมด้วยอำนาจของเงินตราและ อำนาจอิทธิพลต่าง ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นนี้ละครับ ผมคิดว่า จะทำให้เกิดความโปร่งใสต่อพี่น้องประชาชนด้วยคุณประโยชน์ของ

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ กระทบเองมีอาชีพ แต่ก่อนนี้ เป็นแพทย์ดูแลพี่น้องประชาชนในเรื่องสุขภาพอนามัย พี่น้องประชาชนก็มักจะ มาร้องทุกข์ว่า ทำไมโรงพยาบาลแห่งนี้ สถานเอนามัยแห่งนี้ ทำไมสร้าง ยังไม่ถึงปีแล้ว ทำไมสร้างไม่ถึงปีแล้ว พอมาเป็นผู้แทนราษฎรก็มา ทราบว่า เพื่อนบางแห่ง สถานที่ราชการสำคัญที่ต้องอาศัยเงินงบประมาณ มากกว่า เอนามัยมากกว่า โรงพยาบาลก็พังในเวลา ๑ ปีเช่นกัน ส่วนนี้ มาจากในเรื่องของความล้มเหลวราชการทั้งสิ้น เพราะว่ามี การเก็บงำในเรื่อง ของข้อมูลที่ประชาชนควรจะได้รู้ แต่กลับไปอำนวยความสะดวกให้กับผู้มี อิทธิพลการเงินและอิทธิพลทางด้านเรื่องของไม่ถูกต้องทั้งหลาย ไม่ว่าจะใน นอกกฎหมายรูปแบบใดก็ตาม ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องนี้กระทบเอง ขอกราบเรียนว่า พี่น้องประชาชนเฝ้าฝืนที่จะเห็นมานานแล้ว อยากจะให้สภาฯ ชุดนี้ได้ร่วมกันผลักดันให้เป็นจริง และอีกประการหนึ่งซึ่งกำลังกันมากระหว่าง ความลับกับความมั่นคง ท่านประธานที่เคารพครับ เราจะเปิดเผยอย่างไร ก็แล้วแต่ ประเด็นหนึ่งซึ่งเราจะมองข้ามไม่ได้ ก็คือความมั่นคงของชาติ

ความปลอดภัยของราชอาณาจักร ซึ่งเราก็คงจะมีความเป็นห่วงเช่นเดียวกันว่า ประเด็นนี้การเปิดเผยในจุดหนึ่งก็อาจจะทำให้เกิดปัญหา กระทบเองเคยได้รับคำสั่ง ไซ้ควสไปเป็นกรรมาธิการวิสามัญเมื่อสภาฯ ชุดที่แล้วมีการพูดกันมากครับ ในเรื่องของการปลอดภัย ความมั่นคง และเรื่องของคนต่างด้าวที่จะมีสิทธิ ในเรื่องของการข้อมูลข่าวสารของราชการ ดังนั้นในประเด็นนี้ผมคิดว่าคณะกรรมาธิการ ที่จะตั้งขึ้นจากสภาฯ ในชุดนี้นะครับ ก็จะนำไปพิจารณาอีกเช่นเดียวกัน -----

และประการสุดท้าย ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอกราบเรียนว่า
 เป็นการพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคง เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชน
 ได้รับรู้อย่างกว้างขวาง และจะทำให้ประชาชนนั้นได้ปกป้องผลประโยชน์ของ
 ส่วนรวมอย่างแท้จริง จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ กระผมเป็นห่วงจริง ๆ ก็คือ
 เรื่องของการบังคับใช้ในทางกฎหมาย เมื่อเกิดการผ่านร่างกฎหมายออกไป
 เป็นกฎหมายจริง ๆ แล้ว การบังคับใช้กฎหมายอย่างไรจึงจะเป็นประโยชน์
 ต่อพี่น้องประชาชนมากที่สุด อันนี้กระผมขอกราบเรียนว่า ผู้ที่จะดูแลและเป็นหู
 เป็นตาให้กับพี่น้องประชาชนได้ก็คือ ผู้แทนราษฎรซึ่งมาจากทุกพื้นที่ ทุกจังหวัด
 ผมคิดว่าตรงนี้จะครับที่เป็นความเป็นห่วงจากกฎหมายฉบับต่าง ๆ ซึ่งบางฉบับ
 ร่างออกไปแล้วก็ไม่ได้มีผลบังคับตามกฎหมายอย่างแท้จริง ขอกราบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยกมือหลายท่าน เอาตามลำดับนะครับ
 คุณอภิชาติ แล้วก็ไปที่คุณจตุ ที่ยกมือที่หลังรอนะครับ

นายอภิชาติ การิกาญจน์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิชาติ การิกาญจน์ พรรคประชาธิปัตย์ จาก
 จังหวัดนครศรีธรรมราช ผมคิดว่าเป็นภาระหน้าที่ของรัฐบาล ที่จะต้องดำเนินการ
 ในการเปิดโอกาสให้กับประชาชนได้มีโอกาสอย่างกว้างขวางและสะดวกยิ่งขึ้น
 ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและเอกสารของทางราชการ

การผลักดันให้ร่างพระราชบัญญัติการรับข้อมูลข่าวสารของทาง
 ราชการผ่านไป ผมเชื่อว่าจะเป็นโอกาสที่ประชาชนจะเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
 มากยิ่งขึ้น และก็ลดข้อจำกัดให้น้อยลงในช่วงที่ผ่านมาเราต้องยอมรับนะครับว่า
 มันมีข้อจำกัดบางประการที่ทำให้คนส่วนใหญ่ของประเทศ ประชาชนทั่วไปได้รับ
 ข้อมูลข่าวสารไม่เต็มที่ ไม่มากพอ โดยเฉพาะคนที่ขาดโอกาสอย่างประชาชน
 ในชนบท

ประการที่ ๒ ข้อมูลและเอกสารทางราชการนั้นมีความสำคัญ
 เพราะภารกิจในการบริหารราชการของรัฐบาลทุกรัฐบาล จะมีผลกระทบต่อ
 ชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในทุกด้าน เราต้องยอมรับว่าชีวิตคนตั้งแต่
 เกิดจนตายเกินกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของกิจกรรมของการมีชีวิตในสังคมนั้น
 เราต้องพึ่งระบบราชการ การได้รับข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอ น่าจะช่วยให้
 คุณภาพชีวิตของคนในสังคมนั้นดีขึ้นกว่าที่ผ่านมา

ประการที่ ๓ ประชาชนทุกคนมีภาระหน้าที่ในการเสียภาษีทั้ง
 ทางตรงและทางอ้อม อันเป็นผลให้ประเทศและรัฐบาลสามารถดำเนินงานใน

การบริหารราชการไปได้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เจ้าของประเทศควรจะได้รับสิทธิ และโอกาสในการได้รับข้อมูลและข่าวสาร โอกาสในการได้รับข้อมูลข่าวสาร ตรงนี้จะเปิดโอกาสอย่างน้อย ประการที่ ๑ เป็นโอกาสที่ประชาชนจะได้เข้ามา สอดส่องดูแลกระบวนการในการจัดทำนโยบาย กระบวนการในการตัดสินใจ ของรัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศชาติบ้านเมือง ประการที่ ๒ การเปิด โอกาสให้ประชาชนรับรู้ข่าวสาร เป็นการปกป้องสิทธิเสรีภาพของประชาชน ประการที่ ๓ ที่สำคัญที่สุดผมคิดว่า ในวันที่ปัญหาสังคมที่เราตระหนักในเรื่อง ของการทุจริต การคอร์รัปชั่น การเปิดโอกาสให้ประชาชน กระบวนการของ ประชาชนเข้ามามีโอกาสในการตรวจสอบในเรื่องต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้ดำเนินการ ไปนั้น น่าจะเป็นการแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชั่นที่ดีที่สุดประการหนึ่ง ในระบอบ ประชาธิปไตยรัฐบาลทุกรัฐบาลที่เข้ามาบริหารชาติบ้านเมือง ที่เข้ามารับผิดชอบ ต่อชีวิตของพี่น้องประชาชน ในการบริหารของรัฐบาลนั้น ผมคิดว่ารัฐบาลมี ความรับผิดชอบอย่างน้อย ๒ ประการที่จะต้องทำ ประการที่ ๑ การให้ ข้อมูลข่าวสาร รัฐบาลจะต้องสามารถอธิบายต่อประชาชนว่า ทำไมรัฐบาลต้อง ดำเนินการตามโครงการ เช่นนั้นโครงการใดโครงการหนึ่ง เพื่อทำความเข้าใจ กับพี่น้องประชาชน ประการที่ ๒ ในทางกลับกัน ถ้าหากว่าสิ่งที่รัฐบาลทำ ไปแล้วเกิดความผิดพลาด จำเป็นจะต้องแก้ไข จำเป็นต้องหามาตรการใน การชี้แจงกับพี่น้องประชาชน การให้ข้อมูลข่าวสารใน ๒ ด้านดังกล่าวนี้ จะช่วยทำให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างพี่น้องประชาชนกับรัฐบาลที่เข้ามา บริหารชาติบ้านเมือง ถ้าเกิดความเข้าใจตรงนั้นแล้ว ผมเชื่อว่าทิศทางใน การบริหารชาติบ้านเมือง จะเป็นทิศทางที่เป็นไปได้สะดวกยิ่งขึ้น นอกเหนือ ไปจากการเสนอพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ผมคิดว่าในยุคแห่งข่าวสารจนถึง ปัจจุบันนี้เป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่รัฐบาลจะต้องคิดให้ไกลไปกว่านั้น รัฐบาล จะต้องคิดไปถึงการสร้างนโยบายด้านข้อมูลข่าวสารให้เป็นระบบ นั้นหมายถึง การจัดตั้งสำนักงานนโยบายข่าวสารแห่งชาติขึ้นมา การดำเนินการควรจะเป็นระบบ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีความสอดคล้องต้องกัน ในขณะที่เราต้องก้าวไปให้ ทันกับยุคแห่งข่าวสารที่ผมกล่าวมาแล้ว -----

การสร้างนโยบายที่ครอบคลุมทุกด้านมีความละเอียดมากขึ้น เราจำเป็นต้องนำปัจจัยต่าง ๆ ที่จะต้องนำมาพิจารณาร่วมกันนะครับ สร้างเป็นนโยบายระดับชาติ เช่น ตระหนักถึงเรื่องความมั่นคงของประเทศ พูดถึงเรื่องการตรวจสอบ พูดถึงเรื่องสิทธิส่วนบุคคล พูดถึงเทคโนโลยีด้านข่าวสารที่พัฒนามากขึ้นทุกวัน ครอบคลุมไปถึงเรื่องลิขสิทธิ์ เรื่องของสื่อ เรื่องของการเผยแพร่ข่าวสาร ที่เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน ตลอดจนผลประโยชน์ทางการค้า ที่เกี่ยวข้องกับการรับข้อมูลข่าวสาร ผมว่าเรื่องการเริ่มต้นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ ถือว่าเป็นการเริ่มต้นที่ดี ที่จะเปิดโอกาสให้พี่น้องประชาชนได้มีโอกาสในการรับรู้อาخبار ได้มีโอกาสนำข่าวสารที่ได้รับมาใช้ในการตรวจสอบการดำเนินงานในทางบริหารราชการของรัฐบาล และก็หวังไปไกลถึงการกำหนดนโยบายข่าวสารแห่งชาติ ซึ่งถือว่าเป็นความจำเป็น และก็เป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการในวันข้างหน้า ที่จะก้าวทันกับการพัฒนาทางเทคโนโลยีข่าวสารที่ก้าวไปไกลและก็รวดเร็วมากขึ้น ผมขอฝากเรื่องดังกล่าวนี้ไว้กับภารกิจของทุกคนที่อยู่ในสภาแห่งนี้ ในการดำเนินการเพื่อผลักดันให้ไปสู่เป้าหมายของความต้องการที่เราจะกระจายข่าวสารอย่างแท้จริงถึงพี่น้องประชาชน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญ คุณจตุติ ครับ

นายจตุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธาน

ที่เคารพครับ กระผม จตุติ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพิษณุโลก กระผมขอสนับสนุนในหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฉบับนี้ครับท่านประธาน เพราะว่าเหมาะสม และก็ต้องขอชมเชยท่านรัฐมนตรีที่ว่ารับนำเข้า เพราะว่าประโยชน์จะเกิดกับประเทศชาตินั้นมหาศาลมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เหตุผลที่ได้กล่าวว่าเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ประชาชนนั้นได้รับรู้สิทธิของเขา และสามารถทวงสิทธิตรงนี้ได้ และก็ให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ เพื่อจะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่งด้วย ท่านประธานครับ ตรงนี้ที่ผมบอกจากสนับสนุนแล้ว ผมคิดว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ ถ้าหากผ่านสภาไปแล้ว และก็ได้ประกาศใช้ ผมคิดว่าจะเกิดประโยชน์ให้กับประเทศชาติ ๓ ทางครับท่านประธาน

ประการแรกคือ เกิดความโปร่งใส ทั้งในการดำเนินนโยบายโครงการใหญ่ ๆ ของรัฐบาลนั้น จะสามารถทำให้เกิดความโปร่งใสได้

คนที่ปฏิบัติหน้าที่ ก็มีความมั่นใจว่า ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นรอบคอบ รัดกุม และก็โปร่งใส ประชาชนเจ้าของภาษีก็มั่นใจว่า เงินทุกบาททุกสตางค์ของเขา ที่เขาเสียภาษีไปนั้น จะก่อให้เกิดประโยชน์กับส่วนรวมต่อประเทศชาติ และกับตัวเขาเองด้วย

อีกประเด็นหนึ่งครับท่านประธาน ที่เกิดประโยชน์ก็คือว่า จะลดการสูญเสียงบประมาณของประเทศไปได้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านประธานอาจจะไม่ทราบ เพราะท่านประธานนั้นได้ไปนั่งกระทรวงคมนาคม น้อยไป ลดการสูญเสียงบประมาณตรงนั้นครับ ถ้าการประมูลงานใหญ่ ๆ ยกตัวอย่างเช่น งานของกรมทางหลวงนี้ ถ้าข้อมูลโปร่งใสแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่าง ดำเนินการไปตามขั้นตอน ไม่วอกแวก อย่างที่ท่านนายกฯ ว่า หัวไม่ส่ายหางไม่กระดิกนั้น ปัญหาการฉ้อที่มีการเก็บค่าหัวกัน ๖ เปอร์เซ็นต์ครึ่ง ของจำนวนเงินงบประมาณ โดยที่ผู้เก็บนั้นอ้างว่า เพื่อส่งให้ผู้ใหญ่นั้น ผมว่าน่าจะหมดไปได้ ฉะนั้นตรงนี้จะลดค่าใช้จ่ายงบประมาณในส่วนนี้ไป อย่างน้อย ๖ เปอร์เซ็นต์ครึ่ง ของงบประมาณการก่อสร้างทางหลวงทั้งหมด

อีกประเด็นหนึ่งซึ่งผมคิดว่าเป็นเรื่องที่จะอาจจะสลับกันไปกว่าที่ท่านประธานจะทราบได้คือ เรื่องยางมะตอยครับท่านประธาน มีผู้เชี่ยวชาญชำนาญการวิศวโยธาจากต่างประเทศมาทำงานในเมืองไทยประมาณ ๘ ปี เขาไป - กลับมาเลเซีย มาประเทศไทย ไปหลายประเทศ เขาบอกว่าเขาเป็นที่ปรึกษาโครงการใหญ่ ๆ เขาบอกว่า เมื่อมาดูแล้วต้นทุนที่ใช้ในการสร้างถนนลาดยางในประเทศไทยเส้นหนึ่งนี้จะสร้างในประเทศเพื่อนบ้านเราได้ระยะทาง ๒ เท่า เขาได้คำนวณแล้วว่าต้นทุนนอกระบบเกิดขึ้นนั้นเกือบ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ นอกจากนั้นแล้วหลายคนอาจจะไม่ทราบต้องไปตามบริษัทใหญ่ ๆ หลายบริษัท ต้นทุนในการผลิตยางมะตอยที่บริษัทขายสามารถมีกำไรนั้นตันละ ๓,๐๐๐ กว่าบาท แต่กรมทางหลวงต้องใช้ต้นทุนตรงนี้ประมาณ ๘,๐๐๐ บาท ท่านประธานครับ ส่วนตรงนี้หายไปไหน ขึ้นอยู่กับใครรัฐบาลกรุณาติดตามให้ด้วย จะได้ตอบให้สภาทราบเมื่อตอน พ.ร.บ. ฉบับนี้กลับเข้ามา

อีกประเด็นหนึ่งคือว่า เหตุผลที่จะเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติคือการเพิ่มรายได้ของรัฐครับท่านประธาน เพราะที่ผ่านมานั้นความโปร่งใสียังไม่ค่อยเกิดขึ้นนัก ผมจะยกตัวอย่างให้ท่านประธานเพียงแค่ว่าอย่างเดียวคือว่า การประมูลคลื่นวิทยุในระบบโทรคมนาคม การจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่ใช้เงินภาษีของประชาชนไปจัดตั้งนั้นได้มีการสืบติดตามกันบ้างไหมว่าในแต่ละปีมีการแสดงยอดบัญชีบุคคลใหม่ บัญชีรายรับ - รายจ่ายใหม่ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้เข้าไปดูแลตรงนี้ไหม ท่านประธานครับ ก็สืบปีมาแล้วที่ประเทศชาติขาดรายได้ตรงส่วนนี้ไป ท่านประธานทราบไหมครับว่า สถานีวิทยุที่ร้อยสถานีที่รัฐบาลนั้นเป็นเจ้าของ อ.ส.ม.ท. ก็ตาม กรมตำรวจ กองทัพ ทั้ง ๓ เหล่าทัพนั้น อยากจะทราบว่ารายได้ต่าง ๆ เหล่านี้ได้ส่งเข้ารัฐปีละเท่าไร หรือว่าหลวงนั้นต้องจ่ายเงินชดเชยไปในการดำเนินการที่ขาดทุนแล้วเท่าไร แล้วตรงนี้ไม่ต้องคอย พ.ร.บ. ข่าวสารครับ ผมคิดว่าตรงนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมซึ่งเป็นคนเดียวกันกับท่านนายกรัฐมนตรีจะสามารถสั่งงานดำเนินนโยบายโดยตรงนี้ให้เขาประกาศให้ประชาชนเจ้าของประเทศนั้นได้รับทราบได้ว่าตรงนี้เกิดอะไรขึ้นกับประเทศไทย นอกจากนั้นแล้วครับท่านประธาน ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้คือท่านนายกรัฐมนตรี ผมหวังตรงนี้ครับหวังว่าท่านนายกฯ สั่งการไปแล้วจะเกิดมีการปฏิบัติอย่างเที่ยงตรงและเปิดเผยมากขนาดไหน ท่านรัฐมนตรีซึ่งเป็นคู่ใจของท่านนายกฯ เป็นมือกฎหมาย

กระป๋องหนึ่ง ท่านได้คำนึงถึงประเด็นนี้ใหม่ว่า การปรับทัศนคติของข้าราชการที่จะปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยตรงนั้น เขาได้ปรับตัวเขาหรือยัง พ.ร.บ. ฉบับนี้จะไม่มีประโยชน์เลยถ้าผู้รักษากฎหมาย หรือผู้ที่บังคับให้มีการดำเนินการตามกฎหมายนั้นไม่ได้อุทิศความเที่ยงตรง แล้วก็ไม่ได้ปรับทัศนคติของตนเอง ท่านประธานครับ ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานอันเดียวสั้น ๆ ว่า มีคำถามของนักข่าวถามผู้บริหารท่านหนึ่งว่า หากมีการกำหนดราคาในส่วนต่างระหว่างต้นทุนกับกำไรสูงเกินไปท่านรัฐมนตรีจะทำอย่างไร ท่านรัฐมนตรีท่านนั้นตอบบอกว่า ไม่มีทางทราบ และไม่ต้องการจะรู้ เพราะผู้ประกอบการจะตายอยู่แล้ว เวลาตลาดขายลงก็ต้องขายไปก่อน ตรงนี้แหละครับที่ผมขอตำหนิว่า ทัศนคติของผู้บริหารระดับสูงของประเทศซึ่งเข้าไปบริหารเป็นผู้รับจ้างบริหารผลประโยชน์ของประชาชนนั้นยังไม่ได้ปรับทัศนคติของตนเองได้ ผมอยากจะถามว่า เหตุผลที่ท่านร่างขึ้นมาว่า ช้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัดและจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ผมขอกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ตรงนี้ถ้าเกิดความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ของประเทศชาติขัดกับผลประโยชน์ของเอกชน ใครจะเป็นผู้รักษาผลประโยชน์ของประชาชน ของประเทศชาติ เพราะสิ่งที่ผมอ่านให้ท่านประธานฟังเมื่อคืนนี้ ท่านประธานได้เห็นแล้วว่า ทัศนคตินั้นยังไม่ได้เปลี่ยนแปลง นอกจากนั้นมีคำถามถามอีกว่า แล้วการที่ท่านตัดสินใจไปอย่างนี้ท่านเคยอยู่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยมาก่อน มีความสัมพันธ์อันใกล้ชิด อาจถูกมองว่าช่วยเหลือผู้ผลิตมากกว่าผู้บริโภค รัฐมนตรีท่านนั้นตอบว่า ตลาดเปลี่ยนไป หากเป็นตลาดขาขึ้นจะเปลี่ยนแปลงนโยบายใหม่ บริษัทจะตายอยู่แล้ว -----

ผมจึงอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ผมไม่แน่ใจว่าผู้ที่ตอบคำถามนี้
 สวมวิญญาณพ่อค้า หรือว่าสวมวิญญาณของรัฐมนตรีที่บริหารประโยชน์ของ
 ประเทศชาติบ้านเมือง ผมหวังตรงนี้ครับท่านประธาน ห่วงมาก ๆ ว่า
 จุดบอดตรงนี้อาจจะฟังจากรัฐบาลว่าจะแก้ไขได้อย่างไร ไม่ให้เกิด
 การขัดแย้งผลประโยชน์กันระหว่างของประเทศชาติและประชาชน

สุดท้ายครับท่านประธาน สิ่งที่เกิดขึ้นอย่างที่ท่านสมาชิก
 จากกรุงเทพมหานครท่านได้กล่าวไปแล้วว่า ท่านไม่อาจเห็นวิธีการพูด
 อย่างหนึ่งปฏิบัติอีกอย่างหนึ่ง เพราะว่าในนโยบายของรัฐบาลท่านได้
 เขียนไว้ชัดเจนเลยว่า ยืนยันที่จะให้สิทธิเสรีภาพแก่สื่อมวลชน

ในการแสวงหาข่าวสาร แต่จู่ ๆ มาวันหนึ่งครับท่านประธาน หัวหน้ารัฐบาล
 ก็ขอรับรองว่า ขอให้รัฐมนตรีนั้นได้รักษาความลับ ตรงนี้แหละครับท่านประธาน
 พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารนั้นชัดเจนแยกออกอย่างชัดเจนขนาดไหน ผู้ปฏิบัตินั้น
 จะสามารถให้กฎใช้ระเบียบนั้นเบี่ยงเบนประเด็นเพื่อให้เกิดประโยชน์
 กับผู้ปฏิบัติได้หรือไม่ ผมอยากจะฟังคำตอบต่าง ๆ เหล่านี้จากท่านประธาน
 ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องว่า ตรงนี้แหละครับคือสิ่งที่เราห่วง
 ผมก็ขอฝากกรรมการไปด้วยว่า สิ่งใดก็ตามที่เป็นวิสัยทัศน์เดิม ๆ
 เคยทำอยู่ในระบบราชการอย่างไรก็ขอให้แก้ไขเสีย เพราะทุกวันนี้
 บ้านเมืองนั้นต้องการความเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ทุกคนก็หวังว่า สิ่งที่รัฐบาลได้พูดแล้วก็ขอให้ปฏิบัติได้ตามที่ได้พูดไว้ด้วย
 ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกได้อภิปรายมา
 ๘ ท่านแล้ว ส่วนใหญ่ผมฟังแล้วก็สนับสนุนทั้งหมดยังไม่มีใครคัดค้านนะครับ
 เพราะฉะนั้นจึงขอหารือว่า นอกจากว่าจะมีคนที่ไม่เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วย
 ทั้งหมดแล้ว ผมก็ถือว่าพอสมควร ก็ขอหารือว่าควรจะมีมติอภิปรายได้หรือยังครับ
 ถ้าไม่มีความเห็นอย่างอื่นก็ถือว่ายุติอภิปรายนะครับ ผมจึงจะขอลงถามว่า
 ที่ประชุมจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้หรือไม่

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ
 ขออนุญาต ผมขอเวลานิดหนึ่งครับ ผมจะขอพูดในประเด็นที่เพื่อนสมาชิก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาไว้ตอนสรุปได้ไหม ขออนุญาต
 เจ้าของญัตติ แล้วก็คุณเป็นผู้สรุปแทนเจ้าของญัตติของพรรคประชาธิปัตย์

ได้ไหมครับ เดี่ยวจะให้สรุปลีกที่หนึ่ง คุณมานะเชิญครับ ขอถืออนุญาต
สรุปลแทนเจ้าของกัณฑ์นี้ครับ หรือคุณอภิสิทธิ์จะสรุปเอง เพราะว่า
จะลงมติแล้วนะครับ -คุณอภิสิทธิ์จะสรุปเอง หรือว่าจะขออนุญาตให้คุณมานะ
คุณอภิสิทธิ์อนุญาตแล้ว เชิญครับ

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม มานะ มหาสุวีระชัย ส.ส. ศรีสะเกษ พรรคประชาธิปัตย์
ผมจะขอพูดในประเด็นสั้น ๆ แล้วจะให้คุณอภิสิทธิ์สรุป เพราะว่าประเด็น
ที่ผมพูดนี้เพื่อนสมาชิกยังไม่ได้พูด ผมจะไม่ใช้เวลานานหรอกครับ คือผม
ก็เห็นด้วยอย่างยิ่งกับร่างกฎหมายข้อมูลข่าวสารของทางราชการ แต่ผมคิดว่า
ประเด็นสำคัญที่สภาแห่งนี้จะผ่านร่างกฎหมายฉบับนี้ เราจะเขียนกันที่มาตรา
สั้นหรือยาวไม่สำคัญหรอกครับ ประเด็นสำคัญก็คือว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้
สามารถที่จะนำไปสู่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่เป็น
สาระสำคัญในเวลาอันเหมาะสมหรือไม่ นี่คือหัวใจของร่างกฎหมายฉบับนี้
ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ นะครับท่านประธาน เอาสั้น ๆ แบบโครงการสนามบิน
หนองงูเห่าที่ผมจะไม่รู้พื้นนะครับ เรื่องมันยาว ถ้าจะว่าตั้งแต่ต้นแล้ว
จะใช้เวลานาน ผมอยากจะถูกถึงประเด็นของการถมที่หนองงูเห่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาประเด็นกฎหมาย
อย่าเอาประเด็นอย่างอื่น

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : คือเรื่องนี้เรื่อง
สำคัญครับ ขอยกตัวอย่าง คือหมายความว่าถ้าถึงเวลานี้ในเรื่องของ
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทางราชการนี้ในเรื่องของการถมที่หนองงูเห่า
สิ่งที่เป็นสาระสำคัญของเรื่องนี้ในเวลานี้ก็คือว่า ประชาชนแม้แต่ตัวผมเอง
ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องการจะทราบว่า ราคาค่าถมที่ซึ่งมีมูลค่าเกือบ
๑๒,๐๐๐ ล้านบาททำไม่ถึงสูงขนาดนั้น ก็คืออยากจะทำทราบว่าราคาที่คิดกันมานี้
คิดขึ้นมาจากอะไร เพราะถ้าจะว่าไปแล้วผมทราบว่ามีการใช้ทรายประมาณ
๑๒ ล้านคิว ซึ่งถ้าคิดตัวเลขง่าย ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้เอาไว้เป็นกระทู้หรือกัณฑ์ต่อไป
เอาสั้น ๆ เลยนะครับ

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : ตกคิวหนึ่งเกือบพันบาท
ซึ่งตรงนั้นนะครับท่านประธาน เราจะมีโครงการใหญ่ ๆ แบบนี้เกิดขึ้นอีกมากมาย
ในอนาคต ผมคิดว่าสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ก็ไม่ควรที่จะเขียนกฎหมาย

สผ ๕/๒๕๓๙ (ส. ๑)

สุทธิกานต์ ๑๘/๓

ออกไปแล้วไปตบประเด็นเหล่านี้ ขอขอบคุณมากครับ สวัสดิ์ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอภิสิทธิ์สรุปสั้น ๆ นะครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์ คงจะขออนุญาตใช้สิทธิสรุปสั้น ๆ ว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายสำคัญ ซึ่งจะรับรองสิทธิเสรีภาพสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๘ ทวิ และเป็นกฎหมายที่สภาลายชุดพยายามผลักดันมาโดยตลอด เพราะฉะนั้นหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านสมาชิกจะได้ให้การสนับสนุน แล้วก็สภาจะได้ทำงานเพื่อให้กฎหมายฉบับนี้ออกมาใช้บังคับโดยเร็วต่อไป กระผมคงมีข้อสังเกตที่จะฝากไว้ผ่านไปยังรัฐบาลอีก ๒ - ๓ ประเด็นเท่านั้นครับ ก็คือว่ากฎหมายฉบับนี้เมื่อออกมาแล้ว ในขั้นตอนวิธีปฏิบัติต่าง ๆ จะไปเกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับอื่น ๆ ด้วย รวมทั้งระเบียบต่าง ๆ ซึ่งผมจะขอยกตัวอย่างสั้น ๆ อย่างเช่นกรณีของระเบียบว่าด้วยการทำประชาพิจารณ์ ซึ่งท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกฯ ที่รับผิดชอบ ท่านทราบดีนะครับ ว่าระเบียบออกมาตั้งแต่สมัยรัฐบาลที่แล้ว แต่การดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนั้น การตั้งกรรมการก็ดี หรือว่าการนำเอาโครงการต่าง ๆ มาทำประชาพิจารณ์ก็ดี ยังไม่เห็นเกิดขึ้นเป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมคิดว่าจะมีเสียงเรียกร้อง และจะต้องมาประสานอย่างใกล้ชิดกับขั้นตอนการปฏิบัติตามการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายฉบับนี้ หรือแม้กระทั่งการทำโครงการใหญ่ ๆ ไม่ว่าจะ เป็นกฎหมายร่วมทุน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่เราเรียกกันอย่างนั้น ก็คือกฎหมายที่เอกชนเข้ามาดำเนินการอะไรก็ตาม ขั้นตอนในการออก ที่.โอ.อาร์. (TOR) ขั้นตอนในการเปิดประมูล การทำสัญญาต่าง ๆ น่าจะต้องมาเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายฉบับนี้ หรือแม้กระทั่งกฎหมายสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็เช่นเดียวกัน รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่จะต้องมีการจัดทำขึ้นที่เกี่ยวข้องกับโครงการต่าง ๆ ก็เป็นอีกประเด็นหนึ่ง ซึ่งแนวโน้มในสิ่งคมนั้นจะมีการเรียกร้องให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างนี้ เพื่อที่จะให้การตัดสินใจในโครงการสำคัญ ๆ ที่มีผลกระทบต่อประชาชนนั้นเป็นไปโดยรอบคอบและรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมอย่างแท้จริง ดังนั้นนอกเหนือจากที่ผมจะหวังว่ากฎหมายฉบับนี้จะผ่านสภาในวาระที่ ๑ ในวันนี้ และเชื่อว่าคงจะผ่านรัฐสภาได้ภายในสมัยประชุมนี้แล้ว ผมอยากเห็นการดำเนินการอย่างจริงจังตามเจตนารมณ์ของกฎหมายนี้ โดยเฉพาะในส่วนที่จะไปเกี่ยวข้องกับกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่ผมได้กล่าวมา ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประยุทธ์สรุปรับ หรือจะให้
ใครสรุป เชิญครับ คุณทศพรจะสรุปใช้ไหม เชิญครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพรว) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายแพทย์ทศพร เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพรว พรรคชาติไทย
ผมขออนุญาตขมวดปมประกอบตัวอย่างสักเล็กน้อย ประเด็นที่ฟังกันมาจาก
สมาชิกหลายท่าน เราห่วงใยกันในแง่ของการปฏิบัติ เราไม่ได้ห่วงใยกันใน
แง่ พ.ร.บ. ฉบับนี้นักนัก ผมยกตัวอย่างเช่น ผมเคยได้ยื่นรัฐมนตรีบางท่าน
พูดถึงว่าต้นไม้ปล่อยทิ้งไว้ก็แก่ตายต้องตัดเอามาใช้ โดยไม่คำนึงถึงต้นไม้มี
ประโยชน์อย่างไร หรือบางท่านก็พูดว่าต้นไม้ที่เมืองแพรวปล่อยทิ้งไว้ก็ถูกตัดหมด
ผมก็เกิดความสนใจว่าการที่บางท่านพูดอย่างนี้ บางท่านอภิปรายอย่างนี้
บางท่านอภิปรายอะไรไม่ขึ้นอยู่กับพื้นฐานของความเป็นจริง หรือบางท่าน
อภิปรายไม่สุภาพ มันมาจากอะไร ผมสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรม ผมก็พยายาม
จะไปหาข้อมูลจากหน่วยราชการ หน่วยงานที่ใกล้เคียง ๆ นี้ แต่ขออนุญาตไม่ระบุ
ว่าเป็นหน่วยงานไหน เพราะว่าพฤติกรรมของคนเรา การที่คนเราแสดงอะไร
ออกมา พูดอะไรออกมา มาจาก ๒ อย่าง อย่างหนึ่งคือมาจากพันธุกรรม
อย่างหนึ่งก็มาจากสิ่งแวดล้อมหรือว่าการศึกษา ผมพยายามไปหาข้อมูลขอข้อมูล
อย่างเป็นทางการ ปรากฏว่าหามาด้วยความยากลำบากมหาศาล ผมต้องการ
เพียงแต่จะเปรียบเทียบว่า คนที่พูดอย่างนี้ ทำงานรับผิดชอบในกระทรวงนี้
เคยเรียนมาทางนี้หรือเปล่า จบการศึกษามาทางไหน ยากมหาศาลขนาดที่
ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นถ้าเป็นประชาชนธรรมดาไม่ได้
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะยากขนาดไหน จึงต้องขอเน้นว่าการที่ พ.ร.บ.
ฉบับนี้ซึ่งจะผ่านออกมาได้แล้ว คงต้องระวัง คงจะต้องทำให้การที่จะขอข้อมูล
เป็นไปได้อย่างสะดวกขึ้น รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลของหน่วยราชการก็คง
ต้องทำให้ทั่วถึงขึ้น เป็นสิ่งที่พวกเราทุกคนคงต้องช่วยกันสนับสนุน เพราะว่า
พ.ร.บ. ฉบับนี้คงจะเป็นวิถีทางหนึ่งซึ่งจะทำบ้านเมืองเราให้ไปสู่ระบอบ
ประชาธิปไตยที่มั่นคง ขอกราบขอบพระคุณครับ

๔๓

สผ ๕/๒๕๓๙ (ส. ๑)

สารี ๒๐/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมจะถามมติเลยนะครับ
ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ กรุณายกมือครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงครับ ท่านผู้ใด
ไม่เห็นด้วยครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ตกลงที่ประชุม
เห็นสมควรรับหลักการกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับนี้เป็นเอกฉันท์นะครับ คณะกรรมาธิการ
เชิญครับ

นายโกคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม
นายโกคิน พลกุล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกฯ รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการ
จำนวน ๒๗ คน วิสามัญครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๒๗ ท่าน และที่ทางรัฐบาลต้องการที่ท่านครับ

นายโกคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ทางรัฐบาล ๕ ท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ไหมครับ รัฐบาลเสนอคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๒๗ ท่าน

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าคณะกรรมการ
วิสามัญ ๒๗ ท่านครับ รัฐบาลขอ ๕ ท่าน ตามสัดส่วนก็จะเป็นดังนี้ครับ
พรรคความหวังใหม่ ๗ คน พรรคประชาธิปัตย์ ๗ คน พรรคชาติพัฒนา ๓ คน
ชาติไทย ๒ คน กิจสังคม ๑ คน ประชากรไทย ๑ คน เอกภาพ เสรีธรรม
พลังธรรม พรรคไท ๑ ท่าน เชิญเสนอได้เลยครับ รัฐบาล ๕ ท่านครับ

นายโกคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
๑. นายโกคิน พลกุล ๒. นายลิขิต เทอดสิทธิ์ศักดิ์ ๓. นายวิษณุ เครืองาม
๔. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ ๕. นายสมคิด เลิศไพฑูรย์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปพรรคความหวังใหม่ครับ

๗ คน

นายสันติ ตันสุหัช (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายสันติ ตันสุหัช สมาชิกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดเชียงใหม่ ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ตามสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่
๑. นายแพทย์ภูมิรินทร์ ลิขีระประเสริฐ ๒. นายฐานิสร์ เทียนทอง ๓. นายวัชรินทร์
ศรีภาพร ๔. นายธีระชัย ศิริพันธ์ ๕. นายรณฤทธิชัย คานเขต ๖. ว่าที่พันตรี สรชาติ
สุวรรณพรหม ๗. นายกุลศล หมีเทศ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มีผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไป
พรรคประชาธิปไตยครับ

นายไพโร พัฒโน (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายไพโร พัฒโน พรรคประชาธิปไตย จากจังหวัดสงขลาขอเสนอรายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ
ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปไตยจำนวน ๗ ท่าน ดังนี้ ๑. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
๒. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ๓. นายนพดล ปัทมะ ๔. นายจักรพันธ์ ยมจินดา
๕. นายประกอบ จิรภักดิ์ ๖. นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ ๗. นายรัชชัย ศรีลาภ
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไป
พรรคชาติพัฒนา ๓ คนครับ

นางรัตนา จงสุทธานามณี (เชียงราย) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน รัตนา จงสุทธานามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดเชียงราย พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา
จำนวนทั้งหมด ๓ ท่าน ดังนี้ นะคะ ท่านแรก นายวัลลภ สุปรียศิลป์ ท่านที่ ๒
นายประสัท ตันประเสริฐ ท่านที่ ๓ นายสงวน ลีวมโนมนต์ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ พรรคชาติไทย
๒ ท่านครับ

นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิตธรรม (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ชาญศักดิ์ ชวลิตนิตธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี

กระผมขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ดังนี้
 ๑. นายประยุทธ์ คิริพานิชย์ ๒. นายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรรักษ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ
 (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไป
 พรรคกิจสังคมครับ

นายกุมพล สภาวสุ (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม กุมพล สภาวสุ พระนครศรีอยุธยา
 พรรคกิจสังคม ผมขอเสนอนายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์ เป็นกรรมการวิสามัญ
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ ขอผู้รับรองด้วยครับ
 (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผู้รับรองถูกต้องครับ
 พรรคประชาธิปัตย์ครับ

นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย (อุตรดิตถ์) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย ประชากรไทย อุตรดิตถ์
 ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ขอเสนอ ดอกเตอร์ลลิตา ฤกษ์สำราญ
 ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไป
 พรรคเอกภาพ พรรคเสรีธรรม พรรคพลังธรรม พรรคไทย เขียวครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (บุตรชานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 ผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ ในนามพรรคเอกภาพ พรรคเสรีธรรม พรรคมวลชน
 พรรคไท พรรคพลังธรรม ขอเสนอ คุณวิบูลย์ คุณพงษ์ลิขิต ขอผู้รับรองด้วยครับ
 ขอขอบคุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับถูกต้องนะครับ ต่อไปเชิญ
 ท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
 แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง
 พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๑. นายโกคิน พลกุล
 ๒. นายลิขิต เทอดสถิรศักดิ์ ๓. นายวิษณุ เครืองาม ๔. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์
 ๕. นายสมคิด เลิศไพฑูรย์ ๖. นายแพทย์ภูมิรินทร์ ลีธีระประเสริฐ ๗. นายฐานิสร์
 เทียรทอง ๘. นายวัชรินทร์ ศรีภาพร ๙. นายธีระชัย ศิริพันธ์ ๑๐. นายรณฤทธิ์ชัย
 คานเขต ๑๑. ว่าที่พันตรี สุรชาติ สุวรรณพรหม ๑๒. นายกุศล หมีเทศ
 ๑๓. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๑๔. นายพีระพันธ์ุ สาลีรัฐวิภาค ๑๕. นายนพดล
 ปัทมะ ๑๖. นายจักรพันธ์ุ ยมจินดา ๑๗. นายประกอบ จิรกิติ ๑๘. นายองอาจ
 คล้ามไพบูลย์ ๑๙. นายรัชชัย ศรีลาภ ๒๐. นายวัลลภ สุปรีย์ศิลป์ ๒๑. นายประสาท
 ต้นประเสริฐ ๒๒. นายสงวน ลีวมโนมนต์ ๒๓. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์
 ๒๔. นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรัตน์ ๒๕. นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์ ๒๖. ดอกเตอร์ลลิตา
 ฤกษ์สำราญ และ ๒๗. นายวิบูลย์ คุณพงษ์ลิขิต

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระยะเวลาแปรญัตติจะใช้กี่วันครับ

นายโกคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ทางรัฐบาล
 ขอเสนอตามข้อบังคับครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอตามข้อบังคับครับ มีเสนอ
 เป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าแปรญัตติตามข้อบังคับ
 จะใช้ร่างใดเป็นหลัก เชิญครับ

นายโกคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
 ขอเอาร่างรัฐบาลเป็นหลักครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอขอใช้ร่างรัฐบาลเป็นหลักครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าใช้ร่างรัฐบาลเป็นหลัก
นะครับ จบการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๕.๑

ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระ ๕.๒ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย
การจัดหาอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน พ.ศ. . . . ซึ่งคณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ

เชิญท่านคณะรัฐมนตรีแถลงหลักการครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาสิ่งหาปริมาณทรัพย์
เพื่อกิจการขนส่งมวลชน พ.ศ.

หลักการ เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดหาสิ่งหาปริมาณทรัพย์เพื่อ
กิจการขนส่งมวลชน

เหตุผล โดยที่การดำเนินกิจการขนส่งมวลชน อันประกอบด้วย
โครงการระบบทางด่วน โครงการระบบรถไฟฟ้าบางส่วน ขนส่งมวลชน
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตลอดจนเมืองอื่น ๆ อาจมีทั้งส่วนที่ต้อง
สร้างไปบน เหนือ หรือใต้พื้นดิน หรือพื้นน้ำ ซึ่งในส่วนของ การก่อสร้าง
รถไฟฟ้าขนส่งมวลชนใต้พื้นดินนั้น รัฐอาจมีความจำเป็นต้องเข้าไปใช้
ประโยชน์ในที่ดินของเอกชนโดยไม่จำเป็นต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์
และโดยที่ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องนี้ไว้
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ เชิญอาจารย์ปรีชาครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพ กระผมเห็นด้วยถึงความจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมายเกี่ยวกับในเรื่อง
ของการจัดหาสิ่งหาทรัพยากรเพื่อกิจการขนส่งมวลชนครับ เพราะเป็นเรื่อง
ที่มีความจำเป็นและในบ้านของเรายังไม่มีความหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้
แต่ในขณะที่เดี๋ยวนี้ผมมีข้อสังเกตบางประการในส่วนที่เกี่ยวกับรูปแบบและใน
เนื้อหาของกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธาน ผมคงจะขอก้าวในส่วนที่เป็นระบบ
และเป็นหลักการ ในส่วนที่เป็นรายละเอียดจะมีเพื่อนสมาชิกในพรรคประชาธิปัตย์
ได้ให้ความเห็นเป็นเรื่อง ๆ ไป ต้องยอมรับกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มี
ความสำคัญ และเป็นกฎหมายที่มีเทคนิคเป็นพิเศษที่เราไม่เคยมีมา

ในประการแรก ผมอยากจะกราบเรียนว่าในหลักการ ในเหตุผล
ที่ทางรัฐบาลได้แถลงมามีอยู่ส่วนหนึ่งที่จำเป็นจะต้องพิจารณา ในเรื่องของ
โครงสร้าง ในเรื่องของความจำเป็น ในเรื่องของการก่อสร้างที่จะเข้าไป
บนดิน ใต้พื้นดิน หรือใต้พื้นน้ำก็แล้วแต่ ในหลักการที่ท่านได้เขียนไว้ว่า
อาจจะต้องมีการสร้างไปบนเหนือ หรือใต้พื้นดิน หรือพื้นน้ำนั้น ความจริงในสิ่งนี้
ก็คือหลักในเรื่องของแดนกรรมสิทธิ์นั่นเอง หลักในเรื่องของแดนกรรมสิทธิ์
ได้มีการกำหนดเอาไว้ มีกฎหมายรับรองในเรื่องของที่อยู่ในประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตสักเล็กน้อยในเรื่องของ
แดนกรรมสิทธิ์ ถ้าเรามีกรรมสิทธิ์ในที่ดินผืนนี้ แดนกรรมสิทธิ์นั้นหมายถึงว่า
เจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินมีอำนาจเหนือพื้นดินและเหนือใต้พื้นดิน ซึ่งเป็น
ลักษณะของเส้นตั้งฉาก เพราะฉะนั้นอำนาจเรามีใช้เพียงบนดินดินอย่างเดียว
อำนาจของเจ้าของนั้นเข้าไปบนอากาศ และก็ลงมาสู่ใต้พื้นดินครับ
หลักแดนกรรมสิทธิ์นี้ความจริงก็เป็นเรื่องเดียวกับที่กฎหมายฉบับนี้ได้พูดถึง
นั่นเองครับ ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้ก็คือ
ในเรื่องของการเวนคืนในส่วนที่เป็นแดนกรรมสิทธิ์ แต่ร่างกฎหมายฉบับนี้จะใช้
คำว่า บางส่วนอาจจำเป็นจะต้องมีการใช้ประโยชน์ที่ไม่มีการเวนคืน บางส่วน
อาจจะมีความจำเป็นต้องการเวนคืน แต่โดยหลักของกฎหมายแล้วถ้าเข้าไป
กระทบแดนกรรมสิทธิ์แล้ว สิ่งนั้นจำเป็นจะต้องมีการเวนคืน การเวนคืนไม่จำเป็น
จะต้องเวนคืนกรรมสิทธิ์ทั้งหมด เพียงบางส่วน ส่วนบนเหนืออากาศก็เวนคืนได้
ใต้พื้นดินก็สามารถที่จะเวนคืนได้เช่นเดียวกัน

ข้อสังเกตประการแรก ถ้าเป็นเรื่องของการเวนคืนจะต้องอยู่ใน
บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ที่ได้บัญญัติเอาไว้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเวนคืน
ด้วยความเป็นธรรมก็คือ ในมาตรา ๓๘ ของรัฐธรรมนูญ ผมคงไม่จำเป็นจะต้อง
พูดในรายละเอียด ร่างกฎหมายฉบับนี้น่าจะเป็นการร่างกฎหมายที่ใช้เทคนิค
หลักเลียงบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นจะต้องมีการพิจารณากัน
ในรายละเอียด ถ้าได้มีการปฏิบัติตามหลักของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๘ แล้ว
ก็จะต้องมีการปฏิบัติตามกฎหมายเวนคืน ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ เช่นเดียวกันด้วยครับ
ซึ่งจะวางหลักเกณฑ์ในรายละเอียดของการเวนคืนเอาไว้ เพราะฉะนั้น
ข้อสังเกตดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นจะต้องมีการพิจารณาอย่างถ่องแท้

ในประการต่อไป ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้ไปเกี่ยวข้องกับ
กับหลักของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นอกเหนือจากหลักแดนกรรมสิทธิ์
ที่ผมได้กล่าวแล้ว ก็คือในเรื่องของหมวด ๑ ในกฎหมายฉบับนี้เป็นเรื่องของ
ภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์ ในร่างของท่านจะอยู่ตั้งแต่ในหมวดที่ ๓
การกำหนดภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์ หลักของภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์
เป็นหลักกฎหมายของเราที่ได้บัญญัติเอาไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
บรรพ ๕ ครับ ผมไม่แน่ใจหลักภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์เป็นหลักของ
กฎหมายเอกชนที่บัญญัติเอาไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เราจะนำ
หลักภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์มาใช้กับรัฐได้หรือไม่ ผมคิดว่าเป็นปัญหา
ข้อกฎหมายที่จะต้องพิจารณาอย่างถ่องแท้ เพราะหลักภาระติดพันใน
อสังหาริมทรัพย์นั้น ถ้าได้ศึกษาโดยหลักนิติศาสตร์แล้วจะเกิดขึ้นได้โดยเฉพาะ
หลักนิติกรรมสัญญาเท่านั้น -----

ภาวะติดพันในอสังหาริมทรัพย์ไม่สามารถจะกำหนดโดยบทบัญญัติของกฎหมาย เช่นในร่างกฎหมายของฉบับนี้ได้แต่ประการใดเลย นี่ประการแรกครับที่น่าจะต้องมีการพิจารณาเป็นข้อกฎหมายที่สำคัญครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องข้อกฎหมายครับ

ในประการที่ ๒ ต่อไป ภาวะติดพันในอสังหาริมทรัพย์นั้นมิได้เฉพาะมนุษย์ครับ ตัวบุคคล เกิด แก่ เจ็บ ตาย ภาวะติดพันในอสังหาริมทรัพย์โดยหลักกฎหมาย ไม่สามารถจะเป็นขององค์กรของรัฐได้เลย สิ่งนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องพิจารณาคำรับหลักกฎหมายในร่างกฎหมายของท่านหลายอย่างไปกระทบถึงหลักของกฎหมาย เอกชน เพราะฉะนั้นถ้าเรากำหนดในเรื่องภาวะติดพันในกฎหมายฉบับนี้ ตามร่างกฎหมายของรัฐบาล จะไปทำลายหลักภาวะติดพันในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทำให้หลักในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องภาวะติดพันเกิดความสับสนไขว้เขวไปในทางหลักนิติศาสตร์ครับ นี่คือในระบบกฎหมายที่ผมขอให้ได้มีการพิจารณากันในส่วนที่กระทบกระเทือน ๑. ในเรื่องของบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ๒. ในเรื่องของหลักแดนกรรมสิทธิ์ ๓. ในเรื่องของภาวะติดพันในอสังหาริมทรัพย์ ในรายละเอียดบทกฎหมายอันนี้มีข้อหมิ่นเหม่ที่จะไปละเมิดบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ละเมิดหลักกฎหมายทั่วไปครับ ท่านประธานครับ กระผมขอฝากส่วนนี้ไว้ให้ทางรัฐบาลได้พิจารณาด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านนพดลครับ
 นายนพดล ปัทมะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นพดล ปัทมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ เราต้องยอมรับว่าในรัฐสมัยใหม่จำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ที่ปัญหานับวันจะมีความซับซ้อนมากขึ้น โดยเฉพาะการขนส่งมวลชนจำเป็นจะต้องมีการเวนคืนทรัพย์สินของเอกชนหรือมีการที่จะเอาแดนกรรมสิทธิ์ของเอกชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ท่านประธานครับ เราจะต้องชั่งน้ำหนักกันระหว่างกรรมสิทธิ์ของเอกชนหรือการใช้แดนกรรมสิทธิ์ของเอกชนกับประโยชน์สาธารณะของภาครัฐบาลหรือของภาครัฐ เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าหลักการนั้น ประโยชน์ของประชาชนจะต้องหลักทางให้กับประโยชน์ของรัฐ ถ้าหากเรามาชั่งน้ำหนักกันแล้ว หลักการนี้เป็นหลักการ

๕๒

สพ ๕/๒๕๓๘ (ส. ๑)

ปรีญา ๒๓/๒

ที่ใช้กันอยู่ทั่วไป ไม่ว่าจะ เป็นประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตยหรือ ประเทศที่ปกครองที่เรา รู้จักกันในนามที่ว่าเป็นประเทศสังคมนิยม แต่ ท่านประธานครับ หลักการดังกล่าวนั้นจำเป็นที่จะต้องอยู่ภายใต้บทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญและ จะต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์แห่งความเป็นธรรม ผมอยาก กราบเรียนครับว่าหลักการดังกล่าวนั้นก็คือ ถ้าหากท่านจะเอากรรมสิทธิ์ ของเอกชนหรือจะใช้แดนกรรมสิทธิ์ของเอกชน เราจะต้องชดใช้ค่าเสียหาย หรือที่เราเรียกว่าเงินทดแทนให้กับเอกชนอย่างเป็นธรรม นั้นเป็นหลักการแรก ที่กฎหมายฉบับนี้จะต้องมี ซึ่งผมจะกราบเรียนต่อไปว่ามีหรือไม่ ประเด็นที่ ๒ คือการเวนคืนจะต้องกระทบต่อเอกชนอย่างน้อยที่สุด ท่านประธานครับ การที่เราจะดำเนินกิจการขนส่งมวลชนหรือกิจการระดับใหญ่นั้น เราจะต้อง ให้มีผลกระทบต่อเอกชน อย่างน้อยที่สุดจะต้องมีเขตเวนคืนที่ชัดเจนแน่นอน

ประการที่ ๓ ที่ผมใคร่ขอกราบเรียนก็คือ การชำระค่าตอบแทนนั้น จะต้องชำระอย่างทันท่วงทีทันเวลา และในกรณีที่มีการกำหนดค่าตอบแทนที่ไม่เป็นธรรมจะต้องมีการที่จะ เปิดโอกาสให้เอกชนได้ไปใช้สิทธิอุทธรณ์ ทั้ง อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการที่จะจัดตั้งขึ้นตาม พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้องหรืออุทธรณ์ต่อศาล แต่เมื่อเราได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาอสังหาริมทรัพย์ เพื่อกิจการขนส่งมวลชนที่เรา กำลังพิจารณาอยู่ในวันนี้ นั้น ผมอยากกราบเรียนว่า โดยหลักอย่างเช่นที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ในเขต ๔ ได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้วว่าไม่ใช่เป็นการเวนคืน แต่เป็นการใช้แดนกรรมสิทธิ์ แต่ปัญหาของกฎหมายนี้เท่าที่เราพิจารณาก็คือ ข้อสังเกต เบื้องต้นก็คือเป็นร่างที่ดั่งขึ้นมาหรือร่างขึ้นมาเพื่อจะแก้ไขปัญหาในห้วงการ รถไฟฟ้ามหานครที่เป็นปัญหาอยู่จะต้องใช้แดนกรรมสิทธิ์ของเอกชน โดยเฉพาะ ทำรถไฟฟ้าใต้ดิน-----

๕๓

สผ ๕/๒๕๓๙ (ส. ๑)

บุศกร ๒๕/๑

ประการที่ ๒ คือกฎหมายนี้เคยเสนอเข้ามาในสภาชุดที่แล้ว แล้วก็ได้มีการพิจารณาไปบ้างแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ แต่เนื้อหาของร่างกฎหมายฉบับนี้เหมือนกันกับร่างที่เคยเสนอในสภาก่อนมีการยุบสภาในวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๙ ไม่ได้มีการปรับปรุงบทบัญญัติให้ดีขึ้นอย่างที่ควรจะเป็น ผมไม่ทราบว่าใครเป็นคนร่างกฎหมายฉบับนี้ ผมไม่ทราบว่า เป็นฝีมือของนักกฎหมาย หรือว่าเป็นฝีมือของผู้ตรวจสอบบัญชี หรือเป็นฝีมือของวิศวกร แต่อย่างไรก็ตามประเด็นต่าง ๆ ที่เราจำเป็นต้องพิจารณาในวันนี้มีหลายประเด็นครับที่ผมอยากทราบเรื่องที่มีความบกพร่องหรือไม่ชอบมาพากลอย่างไรบ้าง ผมอยากทราบเรื่องในเบื้องต้นว่ากฎหมายฉบับนี้ร่างในลักษณะที่ไม่ให้ความยุติธรรมกับประชาชนผู้ที่จะถูกผลกระทบจากกฎหมายนี้เท่าที่ควร ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะทราบเรื่องในมาตรา ๙ เริ่มต้นในประเด็นแรกนะครับ กฎหมายนี้จะให้อำนาจกับเจ้าหน้าที่ที่จะเข้าไปทำการสำรวจ เข้าไปตรวจตรา เข้าไปใช้สอย เข้าไปครอบครองอสังหาริมทรัพย์เป็นการชั่วคราวได้ตามความจำเป็น ผมขออนุญาตอ่านนะครับท่านประธาน ใน (๒) หน้า ๕ ในร่างของรัฐบาล คือมีอำนาจที่จะชด เจาะ ตัดฟันต้นไม้ หรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างของบุคคลใด ๆ หรือดำเนินการอื่นใดเท่าที่จำเป็นในอสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งให้มีอำนาจทำลายสิ่งกีดขวาง หรือเคลื่อนย้ายสิ่งของต่าง ๆ อันนี้เป็นอำนาจที่ครอบจักรวาลครับท่านประธานที่เคารพ ผมอยากเรียนปัญหาในทางปฏิบัติที่จะเกิดขึ้นก็คือ ถ้าหากอาคารนั้นเป็นอาคารโรงแรม สมมุติ ๕ ดาว และถ้าหากเราให้อำนาจเจ้าหน้าที่ไปรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกได้เลย ความเสียหายจะเกิดขึ้นมากน้อยแค่ไหน เราคงพอจะอนุมานได้นะครับท่านประธาน แต่เป็นที่น่าเสียดายที่บทบัญญัติของมาตรา ๙ ในวรรคสุดท้าย ซึ่งอยู่ในหน้า ๖ ของร่างที่รัฐบาลเสนอมาได้พูดถึงว่า ผู้ที่เสียหายมีสิทธิได้รับเงินทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากหน่วยงานที่ดำเนินการนั้น พูดไว้สั้น ๆ มีสิทธิได้รับเงินทดแทน แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นต่อเนื่องไปที่ผมอยากทราบเรียนว่าเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ และอาจจะสร้างความไม่เป็นธรรมให้กับเอกชนอย่างมากก็คือ ถ้าหากโรงแรมนั้นเป็นโรงแรม ๕ ดาว แล้วมีแขกพัก สมมุติว่าประมาณ ๖๐ เปอร์เซนต์ของจำนวนห้อง ติดต่อกันมา ๒ ปี แล้วจะต้องถูกทุบไป และต่อมาการสำรวจรัฐบาลตัดสินใจว่า จะไม่ดำเนินการต่อ ความเสียหายที่เกิดขึ้นที่เป็นกำไรในระหว่างนั้น ซึ่งผมขออนุญาตใช้คำว่า ลอส ออฟ โพรฟิต (Loss of profit) ในระหว่างนั้น สมมุติ ๒ ปี รัฐบาลจะชดเชยค่าเสียหาย

ให้อย่างไรบ้าง ท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นนักกฎหมายคงจะเข้าใจ คำว่า
 เงินทดแทน หรือที่ภาษาอังกฤษใช้คำว่า คอมเพนเซชัน (Compensation)
 ขอบเขตของเงินทดแทนกับขอบเขตของการสูญหาย หรือการสูญเสียโอกาส
 ในเชิงกำไรนั้นแตกต่างกันมาก ผมอยากกราบฝากเรียนรัฐบาลให้กรุณากลับไป
 พิจารณาดูหนึ่งนะครับ เพราะถ้าหากเราไม่เขียนครอบคลุมถึงค่าเสียโอกาส
 หรือค่าเสียกำไรที่ประชาชนจะได้รับ ถ้าหากมีการพิจารณาอย่างถี่ถ้วน
 อย่างเป็นธรรม ผมคิดว่าอันนั้นจะให้ความเป็นธรรมต่อประชาชนที่จะถูก
 ผลกระทบจาก พ.ร.บ. นี้มากกว่า นั่นเป็นประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียน
 ท่านประธาน ส่วนอีกประเด็นหนึ่งที่ผมคิดว่ามีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่า
 เรื่องเงินทองก็คือ เรื่องของเสรีภาพของประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ
 บทบัญญัติในมาตรา ๙ วรรคสาม ซึ่งต่อจาก (๓) ของหน้า ๕ ของร่างรัฐบาล
 บอกว่า ในการดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) ให้ผู้ซึ่งปฏิบัติงานร่วมกับพนักงาน
 เจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการต่าง ๆ และถ้าการดำเนินการใดต้องกระทำใน
 โรงเรือนที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยของบุคคล จะต้องมีเจ้าพนักงานตำรวจแห่งท้องที่
 เข้าไปเพื่อเป็นพยาน อันนี้เป็นบทบัญญัติที่ผมเข้าใจว่าคนร่างต้องการที่จะให้
 เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างสะดวก และให้มีผลว่ากฎหมายนี้สามารถ
 ใช้บังคับได้ มีประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากเราพิจารณาผิวเผินคงจะ
 เป็นอย่างนั้นนะครับ แต่ถ้านักกฎหมายหรือว่าผู้ที่เคารพในสิทธิมนุษยชนพิจารณาดู
 ผมคิดว่าเป็นการละเมิดบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ค่อนข้างชัดเจน ผมอยาก
 กราบเรียนฝากท่านรัฐมนตรีว่า การที่บุคคลใดจะเข้าไปในเคหสถานของบุคคลอื่น
 จำเป็นที่จะต้องมีความยินยอม หรือจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมาย
 กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการเข้าไปเคหสถานก็คือ ประมวลกฎหมายวิธี
 พิจารณาความอาญา ซึ่งจะต้องมีความยินยอมแล้วแต่กรณี แต่ตามบทบัญญัติ
 ของวรรคสาม ในมาตรา ๙ ของร่างที่รัฐบาลเสนอมานี้ ไม่ได้มีบทบัญญัติ
 ในลักษณะนั้น-----

หมายถึงให้อำนาจเจ้าหน้าที่ที่จะเข้าไปในโรงเรียน โดยที่ไม่ได้กำหนด เวลาเลยครีบบว่าจะต้องไปในเวลาวิกาลหรือในเวลากลางวัน เพราะ ท่านคงทราบ ท่านเป็นนักกฎหมาย การเข้าไปค้นในที่เคหสถานจะต้อง กระทำในเวลากลางวันเท่านั้น นั่นเป็นบทบัญญัติหนึ่งครีบบที่ผมนึกว่า ผมนค่อนข้างเป็นห่วงและมีความไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่ง อยากจะกราบเรียน ผวกท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องนะครีบบ ท่านรองนายกฯ ให้ไปพิจารณาบทวน บทบัญญัติในส่วนนั้นหรืออย่างไรก็ตาม ถ้าหากมีการรับหลักการก็คงจะได้ มีโอกาสไปแก้ไขในชั้นกรรมาธิการต่อไป ท่านประธานครีบบ นั่นเป็นปัญหา ในส่วนที่ ๒ ที่ผมกราบเรียนผวกท่านประธานไว้

อีกประเด็นสุดท้าย ผมมีเวลาไม่มากนักนะครีบบ ต้องให้โอกาส ท่านสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ท่านอื่นอภิปรายต่อไป ก็คือในประเด็น เกี่ยวกับเรื่องคำจำกัดความของคำว่า กิจการขนส่งมวลชน ท่านประธาน ที่เคารพครีบบ ในมาตรา ๓ ในร่างพระราชบัญญัติในแผ่นแรก เขียนไว้ว่า กิจการขนส่งมวลชน ในตอนสุดท้ายนะครีบบผมจะไม่ใช้เวลามากก็คือ เขียนว่า และการดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการดังกล่าว อันนี้เป็นปัญหาครีบบท่านประธาน ผมไม่แน่ใจว่าคำว่า การดำเนินธุรกิจอื่น ที่เกี่ยวข้องกับการดังกล่าว นั้น หมายถึงการไปเอาที่ดินของประชาชน ไปทำศูนย์การค้าหรือไปใช้ในเชิงพาณิชย์หรือไม่ ประเด็นนี้เป็นปัญหา อย่างค่อนข้างมากนะครีบบ ผมไม่แน่ใจว่าคนเขียนนั้นเป็นคนที่ต้องการ อ้างอะไรไว้หรือไม่ เพราะว่าวัตถุประสงค์ในการที่จะไปเวนคืนนั้น จำเป็นที่จะต้องกระทำตามมาตรา ๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดอกเตอร์ปรีชา ประธานโทษครีบบที่เอ่ยนาม ได้เรียนให้ท่านประธานทราบ เรียบร้อยแล้วว่า การเวนคืนนั้นจะต้องมีเงื่อนไข จะต้องกระทำเพื่อ สาธารณูปโภคหรือการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ หรือการได้มา ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติหรือเพื่อผังเมือง หรือเพื่อการพัฒนาการเกษตร หรือการอุตสาหกรรม หรือเงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญกำหนดเท่านั้น แต่ถ้า เวนคืนที่ดินของประชาชนหรือเป็นการใช้แดนกรรมสิทธิ์ของประชาชนมา เพื่อประโยชน์ในการเป็นศูนย์การค้าหรือใช้ในเชิงพาณิชย์ กระผมไม่มั่นใจครีบบ

ว่าการกระทำดังกล่าวนี้จะขัดบทบัญญัติรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๘ หรือไม่
 ผมอยากจะกราบเรียนฝากท่านประธานไว้หรือฝากรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องไว้ครับว่า
 บทบัญญัติดังกล่าวนี้ผมคิดว่าน่าจะขัดกับรัฐธรรมนูญที่เราใช้บังคับอยู่ ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ แม้ว่ากระผมจะเห็นด้วยกับความจำเป็นในการที่จะมีกฎหมาย
 ฉบับนี้ออกมาประกาศใช้บังคับก็ตาม แต่อย่างไรก็ตามผมคิดว่าถ้าหากเราไม่
 แก้ไขปรับปรุงประเด็นต่าง ๆ โดยเฉพาะบทบัญญัติที่เป็นการละเมิดสิทธิของ
 ประชาชน ละเมิดสิทธิตามรัฐธรรมนูญและตามหลักการที่ควรจะเป็นแล้ว
 ผมคิดว่าเราคงไม่สามารถที่จะสนับสนุนกฎหมายนี้ได้ ท่านประธานที่เคารพครับ
 กฎหมายที่จะออกมาจากประเทศไทยหรือรัฐสภาของไทยนั้น เราจำเป็น
 ที่จะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วน บทบัญญัติจำเป็นที่จะต้องเป็นธรรมต่อประชาชน
 เพราะว่าเราเป็นผู้แทนของประชาชน กฎหมายที่จะไปลดรอนสิทธิของประชาชน
 โดยไม่พิจารณาหรือให้ความเป็นธรรมกับประชาชน หรือให้ทางออกกับประชาชนนั้น
 ผมคิดว่าผู้แทนของปวงชนชาวไทยไม่ควรที่จะให้การสนับสนุน แต่ถ้าหากมีการ
 แก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ ที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว ผมคิดว่าผมสามารถให้การ
 สนับสนุนหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุวโรชครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์
 ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่ผมจะอภิปรายต่อท่านประธานต่อไปนี้นั้น
 ผมเองขออภิปรายในฐานะที่ผมเป็นกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน
 ของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีภารกิจ ซึ่งมีภาระหน้าที่ในการที่จะผดุงไว้
 ซึ่งความยุติธรรมจากการที่เราจะตรากฎหมายออกให้มีผลบังคับ เพราะ
 โดยสภาพบังคับของกฎหมายนั้นจะต้องสร้างความเป็นธรรมให้กับคนที่จะ
 สูญเสียสิทธิบางประการ นั่นก็คือ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องค่าทดแทนที่ทางรัฐ
 จะต้องให้ความสำคัญในเรื่องนั้นก็ตาม หรือลักษณะของการเอาประโยชน์
 ที่ดินของบุคคลไปใช้เพื่อประโยชน์ในกิจการสาธารณะก็ดี ซึ่งในเรื่องดังกล่าวนี้
 ผมเห็นด้วยว่ารัฐมีความจำเป็นที่จะต้องจัดหาสิ่งหาริมทรัพย์เพื่อกิจการ
 ขนส่งมวลชน ----- - ๒๖/๑

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเกี่ยวกับรถไฟฟ้ามหานครหรือรถที่อยู่บริเวณใต้ดิน
 ท่านประธานที่เคารพครับ การที่เราจะตรากฎหมายฉบับหนึ่งฉบับใดให้มี
 ผลบังคับนั้น ผมคิดว่าเราจะต้องคำนึงถึงหลักการถึงเหตุผล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 การตรากฎหมายนั้นจะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ ในเรื่องดังกล่าวนี้
 ท่านประธานเองก็คงจะทราบครับ ว่าสิทธิเสรีภาพที่พี่น้องประชาชนควรจะได้รับ
 การคุ้มครองนั้นได้มีการบัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจนในเรื่อง
 ดังกล่าวนี้อะไรผมขออนุญาตท่านประธานที่จะหยิบยกบทบัญญัติของกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญที่คิดว่ามีผลที่จะสืบเนื่องเพื่อที่จะประกอบการวินิจฉัยของ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๓๖ ใน (๒) ก็ได้
 บัญญัติไว้ค่อนข้างจะชัดเจนครับว่า บุคคลย่อมได้รับการคุ้มครองในการที่จะ
 อยู่อาศัยหรือครอบครองในเคหะสถานโดยปกติสุข การเข้าไปในเคหะสถาน
 โดยปราศจากความยินยอมของผู้ครอบครองก็ดี การตรวจค้นเคหะสถานก็ดี
 จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ จะเห็นได้ว่าบทบัญญัติมาตรา ๓๖ ในวรรคสองนั้นได้เปิดช่องให้
 รัฐมีโอกาสในการที่จะตรากฎหมายออกมาเพื่อที่จะให้มีผลบังคับในการที่จะเอา
 ที่ดินซึ่งเป็นสิทธิส่วนบุคคลมาใช้เพื่อประโยชน์ของรัฐ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ก็มีความ
 ที่สามารถที่จะเอามาตราเป็นกฎหมายได้ครับท่านประธาน แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะ
 กราบเรียนต่อท่านประธานตั้งเป็นข้อสังเกตฝากไปยังรัฐบาลครับว่าการตรา
 กฎหมายนั้นท่านจะต้องมีคำนิยามที่ค่อนข้างจะชัดเจน แล้วก็สามารถให้คำตอบต่อ
 สภาฯได้ว่าตรงนั้นทำเพื่อกิจการสิ่งใดโดยเฉพาะ กิจการตรงนั้นเท่าที่
 อ่านในหลักการ เหตุผลนั้น ท่านได้ให้เหตุผลเอาไว้ค่อนข้างชัดเจนครับว่า
 ที่ดินที่จะทำการก่อสร้างทั้งบน เหนือ ใต้พื้นดินหรือพื้นน้ำซึ่งจะใช้ในการ
 ก่อสร้างรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนใต้พื้นดิน ท่านประธานที่เคารพครับ ในเหตุผล
 ตรงนี้ค่อนข้างจะชัดเจนครับว่าจะเอาที่ดินไปเพื่อใช้ในการก่อสร้างรถไฟฟ้า
 ขนส่งมวลชน แต่ท่านประธานครับ ถ้าหากมาดูในมาตรา ๓ ในคำจำกัดความ
 ของคำว่า กิจการขนส่งมวลชน ท่านประธานจะเห็นได้ว่าในช่วงตอนท้ายนั้น
 มีการยกเงื่อนไขเอาไว้ค่อนข้างที่จะสร้างความเคลือบแคลงความไม่โปร่งใส
 พอสมควร นั่นก็คือได้มีการต่อท้ายของคำว่า กิจการขนส่งมวลชน หมายความว่า
 แล้วก็มีช่วงตอนท้ายครับว่า ให้หมายความรวมถึงการดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง
 กับกิจการดังกล่าวข้างต้น ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ทางเพื่อนสมาชิกของพรรคประชาธิปัตย์
 ท่านก็ได้ให้ความกรุณาว่า ตรงนี้ธุรกิจเกี่ยวข้องกับกิจการดังกล่าวข้างต้นของ

รถไฟฟ้ามหานคร ท่านประธานเองก็ได้มีโอกาสไปเมืองนอกเมืองนาถิ่นหลายครั้ง ท่านประธานเห็นไหมครับศูนย์การค้าที่อยู่ใต้ดิน ตรงนี้ถือว่าเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องหรือไม่ ผมกราบเรียนต่อท่านประธานครับ ว่าถ้าหากวัตถุประสงค์ตรงนี้มีได้ทำเฉพาะกิจการขนส่งมวลชนรถไฟฟ้าใต้ดินเพียงแค่นั้น แต่มีความหมายลวงล้ำก้าเกินไปถึงว่าตรงนั้นเป็นการเอาที่ซึ่งเป็นสิทธิส่วนบุคคลไปประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจการขนส่งมวลชนบางประเภท เช่น การทำธุรกิจศูนย์การค้า สิทธิตรงนั้นผมไม่เข้าใจครับว่าทำไมถึงไม่พูดให้ชัดเจน เพราะตรงนี้จะครับจะเป็นการกระทบกระเทือนถึงสิทธิส่วนหนึ่งที่เอกชนจะต้องสูญเสียสิทธิในที่ดินที่เขาควรจะได้รับ การคุ้มครองตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นก็ขอกราบเรียนต่อท่านประธาน ถ้ามายังรัฐบาลครับว่า กิจการขนส่งมวลชนที่ท่านให้ความหมายไว้ว่า การดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดังกล่าวข้างต้นนั้นหมายความรวมถึงการสร้างศูนย์การค้าด้วยหรือไม่ นั่นคือประการที่ ๑

ท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตราต่อไปในประเด็นต่อไปที่ผมอยากจะกราบเรียนตั้งเป็นข้อสังเกตกับท่านประธาน กฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ จากหลักการเหตุผลที่ทาง ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี ได้กราบเรียนต่อท่านประธานไปเมื่อสักครู่ครับ ว่าเป็นพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหา อสังหาริมทรัพย์ เพื่อกิจการขนส่งมวลชน นั่นก็หมายความว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่เป็นกฎหมายที่เป็นการเวนคืนที่ดินโดยชัดแจ้ง แต่ส่วนหนึ่งเป็นการจัดหา อสังหาริมทรัพย์ซึ่งเอาสิทธิส่วนบุคคลมาทำรถไฟฟ้ามหานคร แต่ถ้าหากมีความจำเป็นบางประการก็จะมี การเวนคืน ตรงนี้ครับคือความลึกลับของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งเป็นกฎหมายพิเศษซึ่งไม่เคยปรากฏมาก่อน-----

เพราะฉะนั้นด้วยความจำเป็นตรงนั้นผมขออนุญาตกราบเรียนผ่านท่านประธาน ไปยังรัฐบาลว่าในมาตรา ๕ เมื่อกฎหมายฉบับนั้นท่านบอกว่าไม่ใช่เป็นกฎหมาย เวนคืน เป็นกฎหมายในลักษณะของจัดหาสิ่งหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน แต่เหตุไฉนในช่วงท้ายท่านบอกว่าในกรณีที่มีความจำเป็นต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ท่านประธานครับ ในหลักการในเหตุผลว่าบางส่วนจะเอามาจัดหามาเพื่อกิจการขนส่งมวลชน แต่บางส่วนจะเอามาเพื่อการเวนคืนตามกฎหมายฉบับนี้ ตามกฎหมายเวนคืน แต่เมื่อมีการบัญญัติในกฎหมายที่ขั้กขย่อนในมาตรา ๕ ที่ผมได้กราบเรียนต่อ ท่านประธานนี้ ถ้าท่านบอกว่าตรงนี้ให้ดำเนินการตามกฎหมายเวนคืน ทำไม ท่านถึงไม่พูดให้ชัดเจนว่าอะไรบ้างที่ท่านจะไปเวนคืน เพื่อที่จะให้คนที่ได้รับ ผลกระทบในเรื่องดังกล่าวนี้ได้มีโอกาสตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร สิทธิที่เขาควร จะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายพระราชบัญญัติเวนคืน เพราะกฎหมายฉบับนี้ ไม่ใช่เป็นกฎหมายเวนคืนโดยตรง นี่คือเหตุผลที่ผมอยากจะกราบเรียนผ่าน ท่านประธานไปยังรัฐบาลในประการที่ ๒ ครับ

ในประการที่ ๓ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการรายงานวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามที่ปรากฏไว้ในมาตรา ๖ (๑) ซึ่งถ้าดูแล้วผมยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ว่าก่อนที่เราจะลงมือดำเนินการสิ่งหนึ่งประการใดนั้นจะต้องมีการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ ท่านประธานครับ หลังจากที่ได้มีการทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อมแล้ว ท่านประธานเองก็ทราบอยู่ว่าเรามีพระราชบัญญัติว่าด้วย คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ซึ่งรายงานผลกระทบดังกล่าวนี้น่าจะเป็น บทสรุปที่หลังจากได้รับรายงานดังกล่าวแล้วนั้นน่าจะส่งไปให้คณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้รายงานข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรง แต่ในมาตรา ๖ (๑) นี้ท่านไปดูในช่วงตอนสุดท้ายครับ ว่าหลังจากที่หน่วยงาน ได้เสนอรายงานและแผนงานดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ก็คือการจัดทำรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หลังจากที่สรุปรายละเอียดเสร็จแล้วแทนที่จะไป รายงานผลให้กับคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อที่จะพิจารณาวิเคราะห์ อีกครั้งหนึ่งก่อนจะส่งมาให้กับคณะกรรมการจัดระบบจราจรทางบก แต่เรื่อง ดังกล่าวนี้ไม่มีเลยครับ เมื่อมีการศึกษาสำรวจรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม

เสร็จแล้ว ก็ปรากฏว่าส่งรายงานดังกล่าวนั้นตรงมายังที่คณะกรรมการจัดระบบ
 จราจรทางบกตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก
 พิจารณาเลย ท่านประธานครับ ตรงนี้ผมไม่ทราบว่าจะติดต่อกฎหมาย
 สิ่งแวดล้อมที่เรามีการบัญญัติไว้แล้วหรือไม่ นี่คือหลักการเหตุผลใหญ่ ๆ ที่ผม
 อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธาน เพราะสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดทั้งหลายทั้งปวงนั้น
 ผมไม่ทราบว่ารัฐบาลเองได้มีโอกาสได้ใช้ดุลพินิจตรวจสอบว่าสิ่งที่ท่านได้ตรา
 เป็นกฎหมายบังคับทั้งหมดทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ได้ติดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 หรือไม่ และการบัญญัติกฎหมายดังกล่าวนี้ได้สร้างความเสียหายต่อสิทธิ
 ต่อผลประโยชน์ที่เอกชนหรือพี่น้องประชาชนอันจะพึงได้รับผลกระทบจาก
 กฎหมายฉบับนี้แค่ไหนเพียงไร ผมอยากจะฟังคำตอบทั้ง ๓ - ๔ ประการ
 ที่ผมกราบเรียนต่อท่านประธานไป เพื่อประกอบการใช้ดุลพินิจในการที่จะรับ
 หลักการกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายทิวา เงินยวง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน

ที่เคารพ ผม ทิวา เงินยวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กทม. พรรคประชาธิปัตย์
 ได้อ่านร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาสิ่งหาปริมาณเพื่อกิจการขนส่งมวลชน
 ทั้งฉบับแล้ว ผมเองนั้นเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ปัญหาของ กทม. ในปัจจุบันนั้นจำเป็นต้องแก้ไขอย่างเป็นระบบ กฎหมายเวนคืน
 ที่มีอยู่ก็ดี กฎหมายฉบับนี้ก็ดีที่เป็นกฎหมายใหม่เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับด้านการจราจรของ กทม. เรา-----

ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตถึงท่านประธาน คิดว่าคงจะผ่านไปถึงยังคณะรัฐบาล และทางกรรมาธิการวิสามัญที่คงจะตั้งขึ้นตามมา มีข้อสังเกตด้วยกัน

๑ - ๓ ประการครับ

ประการแรก โดยหลักการนั้นผมเห็นด้วยและเหตุผลที่ชัดเจนที่สุด ที่เข้าใจง่ายและเป็นวัตถุประสงค์สำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คือ รัฐอาจจะมีความจำเป็นต้องเข้าไปใช้ประโยชน์ในที่ดินของเอกชนโดยไม่จำเป็นต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ หรือพูดง่าย ๆ ก็คือไม่ต้องเวนคืนตามพระราชบัญญัติเวนคืน พ.ศ. ๒๕๓๐ ในเมื่อหลักการปรากฏในรูปนี้ สิ่งที่ผมจะตั้งเป็นข้อสังเกตว่าในเบื้องต้นในสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ก็ยืนยันนะครับ ยืนยันชัดเจนว่า ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ หมายความว่ากฎหมายฉบับนี้วัตถุประสงค์จริง ๆ ไม่ได้ตั้งใจ ไม่ได้มีเจตนารมณ์หรือวัตถุประสงค์ของกฎหมายเพื่อที่จะเวนคืนที่ดิน ณ ตรงนั้นนะครับ ถ้าเราดูโครงสร้างหรือสาระสำคัญของกฎหมายต่อไป เราจะเห็นชัดเจนนะครับ ในขณะที่มาตรา ๕ ได้กล่าวยืนยันว่าถ้าเวนคืนแล้วต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดิน ดูต่อไปนะครับ ในสาระสำคัญอีกประการหนึ่งบอกว่า เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการขนส่งมวลชน จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนด เขตที่ดินในบริเวณที่จะดำเนินการก็ได้ ในพระราชกฤษฎีกากำหนด เขตที่ดินในบริเวณที่จะดำเนินการจะต้องระบุ มีอยู่วงเล็บหนึ่งว่า กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะดำเนินการเท่าที่จำเป็น ที่ผมต้องกล่าวถึงสาระสำคัญตรงนี้เพราะว่ามันจะไปเชื่อมโยงกับสาระสำคัญอีกมาตราหนึ่ง มาตรา ๑๑ ขออนุญาตประธานที่จะต้องอ่านนิดหนึ่งนะครับว่า ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ให้ถือว่าพระราชกฤษฎีกากำหนด เขตที่ดินในบริเวณที่จะดำเนินการเป็นพระราชกฤษฎีกากำหนด เขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ที่ผมยกสาระสำคัญทั้ง ๓ ประเด็นนี้ขึ้นมากล่าวรวมกันนั้น ผมเองเป็นนักกฎหมาย เป็นอาจารย์สอนกฎหมาย อาจจะชี้ฝากไปยังคณะกรรมาธิการวิสามัญที่จัดตั้งขึ้นมาว่า ถ้าเราดูตามกฎหมาย หลักการดีมาก เหตุผลก็ดีมาก แต่การเขียนกฎหมายนั้นได้ซ่อนอะไรไว้ในสาระบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่หลักการบอกว่าเป็นเรื่องการใช้ประโยชน์ ถ้าจะเป็นการใช้ประโยชน์ ให้ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ถ้าจะเป็นการเวนคืนจะต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติเวนคืน แต่ในทางกฎหมายนะครับ ผมก็สอนมา

๒๐ กว่าปี คำว่า ให้ถือว่า นั้นให้มีผลใช้ได้เลย ผมยกตัวอย่างเช่น
 เปรียบเทียบนะครับ ขออนุญาต ถ้าผมถือปากกามาตามหนึ่งเอาไปจิ้มตาคน
 เขาให้ถือว่าปากกานั้นเป็นอาวุธ ทั้ง ๆ ที่เรารู้ว่าไม่ใช่อาวุธ ผลทางกฎหมาย
 คือเป็นอาวุธขึ้นมาทันทีตามกฎหมาย ที่ผมชี้ในสาระสำคัญประการที่ ๓ ที่บัญญัติ
 ว่า ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น เพราะฉะนั้น
 ตามกฎหมายฉบับนี้ในสาระสำคัญประการที่ ๒ ในมาตรา ๗ นั้นบอกว่า ถ้าได้มี
 พระราชกฤษฎีการะบุแล้วว่าเป็นที่ที่จะดำเนินการ แต่ผลของมาตรา ๑๑ นั้น
 ให้ถือว่าเป็นพระราชกฤษฎีกาที่กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนตามกฎหมาย
 ว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ อันนี้อยากจะฝากไปว่าไม่ต้องออก
 พระราชกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัติเวนคืนใช้ใหม่ครับ เพราะตามสาระสำคัญ
 ประการที่ ๓ นี้ถือว่าเป็นการเวนคืนไปแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมอ่านหลักการ
 และเหตุผลแล้วว่ามันเป็นเรื่องของการใช้ประโยชน์ไม่ว่าบนหรือล่าง
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรายอมรับว่ารถใต้ดินนั้นเป็นการขนส่งที่มีประสิทธิภาพ
 แล้วก็ไม่ต้องก่อให้เกิดมลพิษ (Pollution) เป็นที่ยอมรับของหลาย ๆ ประเทศ
 ในกรุงเทพมหานครเราเองเราก็มีการถกเถียงปัญหาเหล่านี้มาไม่น้อย ----

แต่สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฝากไปยังรัฐบาลว่า การเขียน
กฎหมายเช่นนี้ ผมไม่ทราบว่าท่านชื่อนอะไรไว้หรือเปล่า หรือว่ารู้เท่าไม่ถึงการณ์
ผมคิดว่าตรงนั้นมันเป็นการเวนคืนโดยผลของกฎหมาย ผมอยากจะฝากข้อสังเกต
ไว้สั้น ๆ ประเด็นเดียวเพียงแค่นี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอรรถพลครับ
แล้วดอกเตอร์มานะที่หลังครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม อรรถพล สรสุชาติ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ
ผมคิดว่าสมาชิกของพรรคประชาธิปัตย์หลายคนก็ได้อภิปรายถึงเรื่องแนวทาง
ของกฎหมายฉบับนี้มามากพอสมควรในเรื่องของหลักการและหลักกฎหมาย
แต่ผมอยากจะเรียนย้ำอีกสักครั้ง ว่าสิ่งที่พวกเราได้พูดคุยกันในพรรคประชาธิปัตย์นั้น
เราเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ดีและมีความจำเป็น
เราเห็นปัญหาที่จะเกิดขึ้นในส่วนที่จะมีการแก้ไขปัญหาการจราจรของกรุงเทพมหานคร
ในอนาคต เราเห็นถึงความเร่งรีบที่จะต้องมีการดำเนินการให้หลักการนั้นเป็นสากล
ท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อนสมาชิกของผมหลายคนได้พูดถึงในหลายส่วน
ส่วนที่ผมเองจะพูดถึงตรงนี้ อาจจะมีการอ้างถึงสิ่งที่เพื่อนสมาชิกได้พูดไปแล้วบ้าง
อาจจะมีการหยิบยกเรื่องของความเป็นจริงที่เกิดขึ้นมาแล้วบ้าง หรืออาจจะ
เป็นการตั้งข้อสังเกตในเรื่องของการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งในกรณีนี้ก็คงเป็น รฟม. หรือรถไฟฟ้ามหานคร ท่านรองนายกรัฐมนตรี
ที่กำกับดูแล รฟม. โดยตรงท่านก็นั่งอยู่ในห้องประชุมนี้ คงมีหลายเรื่อง
ที่ผมจะตั้งเป็นข้อสังเกต หลายเรื่องเกี่ยวข้องกับกฎหมาย และหลายเรื่อง
ในเป็นความเป็นจริงที่ผมคิดว่า ถ้าท่านจะให้โอกาสที่จะตอบข้อซักถามของสมาชิก
ในสภาผู้แทนราษฎรนี้ก็จะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อพี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ
ในส่วนที่หนึ่ง ผมคิดว่าผมคงอยากจะพูดถึงเรื่องของหลักการของกฎหมายฉบับนี้
เรื่องที่เราพูดกันถึงว่า มีตัวเจตนาหรือไม่เจตนาแล้วก็แล้วแต่ ที่จะบอกว่ากฎหมาย
ฉบับนี้ไม่ใช่ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ผมคงต้องพูดถึงตรงนี้
เพราะว่าหน่วยงานของรถไฟฟ้ามหานครได้มีการดำเนินงานมานานพอสมควร
ได้มีมติของคณะรัฐมนตรีหลายครั้งในหลายรัฐบาล แต่เราไม่ได้มีกฎหมายฉบับนี้
รองรับ ผมขอทำความเข้าใจกลับไปว่า จริง ๆ แล้วโครงการของรถไฟฟ้ามหานครนี้
ไม่ใช่โครงการที่เป็นรถไฟฟ้าหรือเป็นรถไฟใต้ดินอย่างในปัจจุบัน ในเบื้องต้น

ที่ได้มีการตกลงและเซ็นสัญญากับผู้ประกอบการรายหนึ่งไปนั้น เส้นทางนี้
 เส้นทางแรกที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไปแล้ว เส้นทางที่ตามแผนแม่บทของ
 กรุงเทพมหานคร แผนแม่บทการจราจรของกรุงเทพมหานครที่สำนักงาน สจร.
 ได้จัดทำขึ้น ตั้งแต่เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ นั้น เรียกกันว่าสายสีน้ำเงิน
 เบื้องต้นเส้นทางนี้เป็นเส้นทางที่อยู่บนดินทั้งหมด เมื่อเป็นเส้นทางที่อยู่บนดินทั้งหมด
 ณ วันนั้นตอนนั้นไม่ได้มีการพูดกันในเรื่องของการเวนคืน ไม่ได้มีการพูดกัน
 ในเรื่องของการรื้อล้างที่ดินที่เป็นของเอกชนเลยแม้แต่แปลงเดียว-----

มาภายหลังเมื่อคณะรัฐมนตรีในสมัยรัฐบาลท่านนายกฯ ชวน หลีกภัย มีมติว่าจะให้
 บางส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่วนที่อยู่ใจกลางกรุงเทพมหานครนั้นลงใต้ดิน
 โครงการนี้ถึงมีการเปลี่ยนแปลง มีการเปลี่ยนแปลงสัญญาแล้วมีการเปิดประมูลกันใหม่
 ผมขอทบทวนตรงนี้ เพราะนั่นคือพื้นฐานของความเป็นจริงที่ท่านประธาน
 ผมยังไม่พูดถึงโครงการที่ยังไม่ได้เกิดขึ้น แต่ผมพูดที่โครงการ ณ วันนี้จะมีการ
 จัดสร้างชั้นแล้ว สิ่งที่จะต้องตั้งข้อสังเกตตรงนั้นต่อไปก็คือว่า ถ้าเราจะทบทวนกันต่อไปว่า
 ในสมัยที่โครงการรถไฟฟ้ามหานครนั้นยังเป็นโครงการที่อยู่บนดินทั้งโครงการ
 เป็นการสร้างบนถนนที่เป็นถนนหลวงเป็นหลัก ไม่มีการเวนคืนนั้น ได้มีการเสนอรับ
 จากรัฐมนตรีท่านหนึ่งซึ่งตอนนั้นท่านก็อยู่ในคณะรัฐมนตรี เคยมีการเสนอให้นำสถานที่
 ที่จะเป็นที่จอดรถของ รฟม. มาเป็นที่จัดสร้างสนามกีฬา หรือคอมเพล็กซ์ (complex)
 ของกีฬาเอเชียนเกมส์ เคยมีการนำเสนอในตอนนั้น หลายคนก็ท้วงถึงความไม่เหมาะสม
 หลายคนอีก เช่นเดียวกันที่เป็นนักกฎหมายก็วิพากษ์วิจารณ์กันว่า ถ้าท่านจัดสร้าง
 ในลักษณะนั้น มีการหาผลประโยชน์จากการจัดการแข่งขันกีฬา มีการประกอบกิจการ
 ในสถานที่ที่ท่านสร้างขึ้นนั้น จะผิดหลักการกับที่ท่านได้เวนคืนไปเพื่อกิจการ
 ขนส่งมวลชนก่อนหน้านี้หรือไม่ ผมเรียนย้ำนะครับ อันนี้คือกรณีที่มีแนวคิดที่แตกต่างกัน
 ในสมัยที่รถไฟฟ้ายังเป็นรถที่อยู่บนดินเรายังไม่พูดกัน เรื่องแดนกรรมสิทธิ์เหมือนที่เขียน
 ในกฎหมายฉบับปัจจุบัน วันนั้นเคยมีการตีความกันว่า หากจะมีปัญหาในแง่ของกฎหมาย
 กับพื้นที่ที่เวนคืนมาแล้ว ฉันทัดใจนั้นครับ ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกของพรรคประชาธิปัตย์เอง
 ก็ได้พูดถึงในเรื่องนี้หลายท่าน ว่าในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ท่านเขียนมานั้น
 ก็เขียนไม่ชัด เรื่องของกิจการขนส่งมวลชนนั้น ต้องแบ่งออกได้เป็นหลายส่วน
 ผมอยากจะเรียนเพื่อความกระจ่างกับเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่าน และกับพี่น้องประชาชน
 ที่อาจจะติดตามฟังการถ่ายทอดอยู่ทางบ้านก็คือว่า ในเรื่องของกิจการขนส่งมวลชนนั้น
 จะมีอยู่ ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งก็คือส่วนที่เป็นรางรถไฟ จะอยู่บนดินหรือใต้ดินก็แล้วแต่
 แต่ตรงนั้นคือส่วนที่เป็นรางรถไฟ เป็นการเจาะอุโมงค์ถ้าเป็นใต้ดินตรงนั้นไม่มีใครเถียง
 หรือครับ ว่าเป็นเรื่องที่มีความจำเป็น หรือเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงได้ยาก แต่ในขณะเดียวกัน
 ที่เราต้องยอมรับอีกเช่นเดียวกันก็คือว่า เมื่อมีกิจการขนส่งมวลชนในลักษณะนี้จะต้องมีสถานี
 ที่จะขึ้นลง สถานีตรงนี้แหละครับท่านประธานครับ ที่กฎหมายฉบับนี้จำเป็นจะต้องมี และจำเป็น
 จะต้องเขียนกันให้ชัด เพราะว่าความกว้างยาวของสถานี ถ้าพูดกันจริง ๆ แล้ว
 ผมไม่ทราบว่าในแบบของปัจจุบันนั้นเป็นอย่างไร เมื่อก็เราก็พูดถึงถึงร่างพระราชบัญญัติข้อมูล
 ข่าวสาร ตรงนี้ไม่เคยมีการเปิดเผยให้สาธารณชนทราบ เราไม่เคยทราบหรือครับ
 ว่าสถานีแต่ละสถานีนั้นมันกว้างใหญ่มากน้อยแค่ไหน การที่จะสร้างสถานีนั้นเพื่อ

ประโยชน์อะไรบ้าง แต่พูดกันง่าย ๆ ถ้าพูดกันตามหลักวิชาจริง ๆ ของคนที่รู้เรื่องนี้บ้าง
 สถานที่จะมีความยาวไม่น้อยกว่า ๓๐๐ เมตร ถึง ๕๐๐ เมตร ความกว้างแล้วแต่
 ว่าท่านจะมีรถไฟก็สายมาสวนกัน หรือมาเปลี่ยนกันตรงนั้น ๓๐๐ เมตร ถึง ๕๐๐ เมตร
 ถ้าฟังอย่างนี้ก็อาจจะเข้าใจยากหน่อย แต่ถ้าฟังเป็นตึกก็หลายชั้นอยู่นะครับท่านประธาน
 ถ้าตึกชั้นละ ๒ เมตรในปัจจุบัน ๓๐๐ เมตร ก็ยาวพอสมควร แต่ถ้าไม่มีความจำเป็น
 ก็อาจจะหดสั้นลงได้ แล้วพื้นที่ที่เหลือ เมื่อสัปดาห์ก่อนสมาชิกของพรรคประชาธิปัตย์ก็ได้
 ชี้ให้เห็นว่าในต่างประเทศนั้น เขาทำมาค้าขายกันทั้งนั้นครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ที่ประเทศญี่ปุ่น จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ทางชั้นลงไปจนกระทั่งถึงตัวสถานีทุกอย่างเป็นเงิน
 เป็นทองทั้งสิ้น ผมไม่แน่ใจว่าในสัญญาที่ รพม. เห็นไปแล้ว จะมีการอนุญาต
 ในส่วนของตรงนี้ด้วยหรือไม่ เพราะฉะนั้นข้อสังเกตในเบื้องต้นแรก ในประการแรก
 ที่ผมชี้ตรงนี้ก็คือว่า ผมคิดว่าถ้าดูพระราชบัญญัติฉบับนี้ เราเห็นด้วยในหลักการทุกคนครับ
 แต่ข้อที่เป็นจุดอ่อนก็คือ เรื่องของความไม่ชัดเจน จะจงใจหรือไม่จงใจ ก็คงจะต้อง
 พูดจากันต่อไป แต่ในขณะเดียวกันถ้าความชัดเจนตรงนี้ไม่ปรากฏ ผมคิดว่า
 โครงการที่ท่านได้อนุมัติไปแล้วก็อาจจะมีปัญหาได้ในภายหลัง หรือจะอ้างว่า
 โครงการนั้นอนุมัติกันไปก่อนที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ออก ผมว่าตรงนี้ก็คงจะต้อง
 พูดจากันให้ชัดเจนเหมือนกันครับ -----

ท่านประธานครับ ผมเรียนถึงโครงการสายสีน้ำเงินที่อยู่ในแผนระบบขนส่งมวลชน แผนแม่บท ซึ่งรัฐบาลได้แถลงนโยบายเอาไว้ว่าจะปฏิบัติตามแผนแม่บทที่ต้อง ยึดถือเอาตามแผนแม่บทที่ผมถืออยู่ในมือ ถ้าเพื่อยึดถือตามแผนแม่บทที่ผมถือ อยู่ในมือ รถไฟฟ้ามหานครที่เปลี่ยนโครงการจากบนดินมาเป็นใต้ดินนั้น ก็ไม่น่า ที่จะต้องไปเกี่ยวกับการเวนคืนสถานที่หรือการที่มีกรณีพิพาทกับสถานที่ของเอกชน บางสถานที่ที่ตกเป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน ผมไม่เห็นว่ามันจะไป ล้ำเขาไปได้อย่างไร ถ้าเพื่อโครงการนั้นเป็นโครงการเดี่ยวเพียงแต่เปลี่ยนจาก บนดินเป็นใต้ดิน มันเป็นไปได้ไหมครับว่าในช่วงที่มีการประมูลที่ดี ในช่วงที่มี การที่จะเห็นสัญญาตรงนี้ก็ดี แบบแปลนตรงนั้นเปลี่ยนแปลงไปจากเส้นสายเดิม ที่มีอยู่ สถานที่บางสถานะนั้นถูกขยายให้ใหญ่กว่า ถ้าโครงการนั้นอยู่บนดิน ผมตั้ง ข้อสังเกตตรงนี้ ท่านรองนายกรัฐมนตรีคงชี้แจงกับกระผมได้

ส่วนที่ ๒ ท่านประธานครับที่อยากตั้งข้อสังเกตก็คือว่า ตามหลักสากล ถ้าเราพูดถึงถึงเรื่องแดนกรรมสิทธิ์ใต้ดินนั้น ที่ไหนก็ตามเขาจะต้องมีการพูดถึงถึง ความลักมาตฐาน ท่านประธานครับ ความลักมาตฐานตรงนี้ ถ้าพูดถึงตามหลัก วิศวกรรมศาสตร์ของการจัดสร้างรถใต้ดินนั้นในแต่ละประเทศไม่เหมือนกันหรอกครับ ในบางประเทศที่มีการวางแผนกันล่วงหน้า ในบางประเทศที่ดินหรือพื้นผิวของเขา แน่นพอก็อาจจะไม่ต้องลงไปลึกมาก แต่ถ้าตามรายงานและบันทึกที่แนบมาจากเอกสาร ที่ทางสภาแจกให้ เป็นหนังสือเป็นบันทึกหรือเรื่องการเวนคืนที่ดินเพื่อก่อสร้าง ระบบขนส่งมวลชนใต้พื้นดิน ที่สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก หรือ สจร. มีหนังสือที่ นร ๐๘๐๑/๐๑๒๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ ถึง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่จะสอบถามในเรื่องปัญหาการเวนคืนเพื่อเพิ่ม พื้นผิวจราจร ในข้อที่ ๑ เขียนไว้เลยว่า แดนแห่งกรรมสิทธิ์ที่ดินของผู้เป็นเจ้าของ กรรมสิทธิ์ ใต้พื้นดินมีอยู่เพียงใด การที่รัฐจะใช้ที่ดินใต้พื้นดินในการก่อสร้างระบบ ขนส่งมวลชนในระดับประมาณตั้งแต่ ๒๐ เมตรของระดับผิวดินลงไป รัฐจะต้อง เวนคืนที่ดินหรือไม่ ก็แปลว่าถ้าจะทำโครงการรถขนส่งมวลชนของประเทศไทย จะต้องลึกกว่า ๒๐ เมตร ผมเรียนถามตรงนี้ครับว่าความชัดเจนอยู่ตรงไหน ในการเห็นสัญญาของ รฟม. ที่ผ่านไป เพราะว่าอีกหน่อยถ้ากฎหมายออกมาโดย ไม่มีการกำหนดเรื่องของความตื้น ความลึกของการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์หรือ ท่านจะเรียกว่าอย่างไรก็แล้วแต่ มันก็คือการเวนคืนใต้ผิวดินของที่มีเจ้าของ ถ้าเราไม่กำหนดกันชัด ๆ สมัยนี้ท่านประธานครับ ใต้ดิน ๑๐ เมตรถึง ๒๐ เมตร สร้างที่จอดรถได้ ในขณะที่เดียวกันที่ท่านนำไปสร้างศูนย์การค้า สถานีใต้

เจ้าของที่ดินนั้นเขาก็อาจจะทำประโยชน์จากดินใต้ที่เขาสร้างอยู่ในปัจจุบันนี้ได้ ถ้าความลึกตรงนี้ไม่มี ผมคิดว่าการเวนคืนในอนาคตหรือโครงการของท่าน ต่อ ๆ ไปก็จะมีปัญหาได้ แต่ที่ผมอยากตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติมก็คือว่าเท่าที่ผมทราบ ในสมัยที่พรรคประชาธิปัตย์เป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาล เคยมีการศึกษา ได้มีการเสนอกันว่า ถ้าจะทำให้รถไฟฟ้านั้นไม่มีปัญหาในเรื่องของการจัดสร้าง ความลึกของทั้งโครงการน่าจะอยู่ที่ ๓๐ เมตร ท่านประธานครับ ผมเรียน ท่านประธานตรงนี้จะต้องฟังกันดี ๆ ทั้งโครงการ ๓๐ เมตร ในขณะเดียวกัน ผมทราบมาถูกผิดเราก็อีกกัน มีคนเขาเล่าให้ฟังว่าในตอนที่ทำแบบ แบบที่สำหรับ จะเสนอประมูลที่เขาทำเพื่อปิดตั้ง (Bidding) แบบเป็น ๓๐ เมตร ในการที่มีการเซ็นสัญญา ถึงแม้ว่าผมยังอาจจะแคลงใจอยู่บ้างว่าท่านรองนายกรัฐมนตรี ตอนที่เข้ามารับงานในสมัยรัฐบาลก่อน ท่านมีการเซ็นสัญญากันอย่างรวดเร็วแล้ว ก็มีข้อครหาจากพรรคการเมืองที่เคยร่วมรัฐบาลในสมัยนั้นว่า ท่านอาจจะเซ็นสัญญา แพงไป ผมยังไม่พูดถึงตรงนั้น แต่สัญญาฉบับนั้นถูกเซ็นไปในแบบที่เป็นปิดตั้งที่ ๓๐ เมตร แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ในขณะนี้ก็มีคนเขาพูดกันว่าจากแบบ ๓๐ เมตรนั้น ณ วันที่มีการผู้ได้รับประมูลเอามาสับให้บริษัทเล็ก ๆ เอาไปทำ บริษัทอื่น -----

ความลึกที่จัดสร้างนั้นในบางส่วน ๓๐ เมตรให้ไป แต่ส่วนใหญ่ในส่วนที่ไม่ได้เกี่ยวกับอะไร ความลึกนั้นเหลือเพียง ๑๐ เมตรเท่านั้นเอง ผมคิดว่าถ้าท่านรองนายกฯ จะชี้แจงต่อกระผม หรือเพื่อนสมาชิกในสภาตรงนี้ ถ้าท่านยืนยันว่า ขณะนี้แบบนั้นยังไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลง ถ้าคิดว่าเป็นเพื่อความบริสุทธิ์ใจของหลาย ๆ ฝ่าย ผมว่าลองเอาแบบก่อสร้างปัจจุบันของผู้ที่ได้รับสัมปทานไป กับแบบที่เป็นบิต (Bid) แบบที่ท่านใช้เพื่อเสนอให้ได้โครงการมาเปรียบเทียบกัน ผมว่าความกระจ่างตรงนี้น่าจะเกิดขึ้น เรียนท่านว่าวันนี้เราอภิปรายกฎหมาย คงไม่ใช่เรื่องที่จะมาพูดกันเป็นเรื่องยาว แต่ผมจะยืนยันจุดนี้สู่คณะกรรมการคมนาคมในสัปดาห์หน้า คิดว่าตรงนั้นเราคงจะได้มีความกระจ่าง และท่านรองนายกรัฐมนตรีอาจจะได้มีโอกาสชี้แจงได้มากกว่าครับ

เรื่องสุดท้ายครับท่านประธาน ผมอยากจะเรียนว่าในขณะนี้ ถ้าเป็นไปตามแผนแม่บทของระบบขนส่งมวลชนนั้น ท่านกำลังจะมีอีกหลายโครงการ หนังสือเล่มอย่างที่ผมถืออยู่ตรงนี้ก็ไม่มีกี่คนที่มีโอกาสที่จะได้เห็น คงมีไม่กี่คนที่ จะทราบมาจากเส้นสาย ไม่ว่าจะ เป็นแนวสีน้ำเงิน แนวสีม่วง แนวสีส้ม รวมถึงแนวการต่อขยายนั้น ที่เขียนเอาไว้คร่าว ๆ เพียงแต่บอกว่าจะวิ่งจากไหนไปไหน แล้วเมื่อต่อทางทิศไหนแล้วจะวิ่งไปไหนนั้น จะผ่านที่ดินของใคร เขาบ้าง ผมคิดว่าในกฎหมายตรงนี้ก็บอกว่า ท่านจะติดประกาศไว้ตาม ศาลากลางจังหวัด หรือในกรุงเทพฯ ก็คือกรุงเทพมหานครนั้นอาจจะไม่เพียงพอ อาจจะกลับไปในเรื่องข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ซึ่งถ้าเป็นเรื่องนี้ก็ต้องการ กำหนดให้ชัดในร่างพระราชบัญญัติตั้งแต่ต้น ผมว่าจะเป็นธรรมต่อประชาชนทุกคน ส่วนที่ผมอภิปรายมาทั้งหมดร่วมกับเพื่อนสมาชิกอีกหลายคนนั้น เราเห็นดีในหลักการ เราเห็นถึงความจำเป็น เราเห็นถึงเรื่องปัญหาการแก้ไขปัญหาราจร ในกรุงเทพมหานครในปัจจุบัน ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะขอเรียนฝาก ถึงท่านรองนายกรัฐมนตรีผ่านท่านประธาน ถ้าเป็นไปได้ผมอยากให้รัฐบาลนำ ร่างนี้กลับไปทบทวนและเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของพวกเราในพรรคประชาธิปัตย์ และอีกหลายท่านที่จะอภิปรายต่อไป อยากให้ท่านเอาไปพิจารณาให้ถี่ถ้วน จะเป็น ๗ วันก็ได้ แล้วสัปดาห์หน้ากลับมาพิจารณาในสภานี้ ผมคิดว่าเรื่องนี้คงไม่สาย แต่อย่าให้ถึงขั้นว่า เราจะต้องไปตีความกันในชั้นกรรมาธิการ ซึ่งจะยืดเยื้อ ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีโกศล ขออภัยต้อง เอ่ยนามท่าน ท่านฟังพวกเราพูดถึงกฎหมายฉบับนี้ในหลายแง่หลายมุม ท่านคง ทราบดีว่าจริง ๆ แล้วจุดอ่อนอยู่ตรงไหนบ้าง เราทำงานร่วมกันเพื่อจะให้

กฎหมายออกมาดีที่สุด ถ้าท่านเอากลับไปทบทวนได้ ผมไม่อยากจะให้เกิดความขัดแย้งตั้งแต่เบื้องต้นในแง่ของหลักการ และมีคำครหาว่าที่ท่านเขียนกฎหมายอย่างนี้มีเจตนาแอบแฝงอะไร หรือเพื่อที่จะกลบเกลื่อนเรื่องที่ท่านทำไปแล้วหรือไม่ ผมขอเรียนฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลด้วยครับ ถ้าท่านเอากลับไปทบทวนได้ ผมอยากจะให้ทบทวน แล้วพวกเราทุกคนพร้อมที่จะร่วมมือ แล้วก็รอฟังคำสั่งแจ้งจากทั้งท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่าน
ดอกเตอร์มานะ และต่อไปท่านชัย ชิดชอบ

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม มานะ มหาสุวีระชัย ส.ส. ศรีสะเกษ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ
ผมเข้าใจว่ากฎหมายฉบับนี้เกิดมาจากการพัฒนากฎหมายเวนคืนที่ดิน เนื่องจาก
กฎหมายเวนคืนที่เรามีอยู่ในขณะนี้ เป็นลักษณะของการซื้อขาย ประชาชนที่อยู่
ภายใต้กฎหมายเวนคืนไม่มีทางเลือก จะต้องมีการโยกย้ายออกแน่นอน
ในขณะที่รัฐบาลจะต้องจ่ายเงินค่าทดแทนในการเวนคืนที่สูง -----

ดังนั้นในความเห็นของผม ผมเห็นว่า หลักการใหญ่การพัฒนากฎหมายฉบับนี้
จึงน่าจะอยู่ที่การประนีประนอมระหว่างรัฐกับประชาชน คือ ให้โอกาส
ประชาชนอาศัยอยู่ที่เดิมได้ถ้าพอใจจะอยู่ แต่ต้องอยู่ภายใต้ภาวะติดพัน
ในอสังหาริมทรัพย์ที่กำหนดให้ในขณะที่รัฐก็สามารถจ่ายค่าทดแทนในราคา
ที่น้อยลง ผมคิดว่าหลักการและสาระสำคัญของกฎหมายน่าจะอยู่ตรงนี้
แต่ท่านประธานครับ ผมได้อ่านกฎหมายฉบับนี้จบผมอยากจะฝากประเด็น
สำคัญให้รัฐบาลและเพื่อนสมาชิกได้กรุณาพิจารณา ซึ่งผมคิดว่าเป็นประเด็น
ที่น่าพิจารณาเป็นจุดอ่อนของกฎหมายฉบับนี้อยู่ ๓ ประเด็น

ประเด็นแรก ผมเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้ลดรอนสิทธิเสรีภาพ
ของประชาชนที่อยู่ภายใต้ภาวะติดพันในอสังหาริมทรัพย์มากเกินไป เพราะผม
ดูเท่าไรแล้วก็ไม่เห็นเลยครับที่รัฐจะต้องปกป้องอสังหาริมทรัพย์ของประชาชน
คือรัฐเขียนเอาแต่ได้ถ่ายเดียว คือจะปกป้องในกิจการขนส่งมวลชนเท่านั้นเอง
ผมคิดว่าน่าจะเปิดทางออกนะครับว่า ให้ประชาชนที่อยู่ภายใต้ภาวะติดพัน
ในอสังหาริมทรัพย์มีทางเลือก คือให้พอใจทั้ง ๒ ฝ่าย ไม่ใช่ว่ารัฐเป็นฝ่าย
กำหนดฝ่ายเดียวในกรณีที่รัฐพอใจและประชาชนที่อยู่ภายใต้ภาวะติดพันนั้นพอใจ
ก็น่าจะเกม เพราะว่ารัฐมีเพดานหรือมีซีลิ่ง (Ceiling) นะครับ คือรัฐมี
กฎหมายเวนคืนฉบับเต็มรูปแบบอยู่ในมืออยู่แล้ว ผมว่าจุดนี้เป็นจุดที่สำคัญ
เพราะว่าประชาชนที่อยู่ภายใต้ภาวะติดพันอาจจะไม่ค่อยมั่นใจที่จะอยู่
เพราะไม่ทราบถึงความปลอดภัย เพราะกฎหมายนี้การก่อสร้างระบบขนส่งมวลชน
ใต้ดินเป็นของใหม่ในบ้านเรา ในทางวิศวกรรมก็อธิบายได้ แต่ประชาชน
ที่ไม่ได้เรียนวิศวะมาก็อาจจะไม่ค่อยแน่ใจ ไม่ค่อยสบายใจ จึงน่าจะเปิดโอกาส
ให้ประชาชนมีทางเลือกไม่ใช่มัดมือชกอย่างที่เขียนกันมา

ในประเด็นที่ ๒ คือการกำหนดราคาค่าทดแทนที่เป็นธรรม เพราะว่า
หัวใจของการเวนคืนปัญหาอยู่ที่การกำหนดราคาค่าทดแทนที่เป็นธรรม กฎหมาย
ฉบับนี้เป็นพัฒนาการของกฎหมายเวนคืนไม่ใช่ง่าย ๆ เหมือนเก่าหรอกครับ
คือกฎหมายฉบับนี้เขียนไว้ก็คือว่า ไม่มีการกำหนดบุคลากรหรือกลุ่มบุคคลที่จะเป็น
คณะกรรมการกำหนดราคาค่าทดแทนที่ชัดเจนให้อำนาจของรัฐมนตรีที่กำกับดูแล
ผมคิดว่าไม่น่าจะถูกต้องเพราะว่า กฎหมายเวนคืน นี้คือเราลื้อเราเลียนแบบ
กฎหมายเวนคืนที่เรามีอยู่ เพราะกฎหมายเวนคืนนี้ นะครับ การกำหนดราคา
ค่าทดแทนกำหนดง่าย ๆ ใช้ราคาประเมิน ใช้ราคาตลาด ใช้ราคาของกรมที่ดิน
สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สามารถเป็นบรรทัดฐานได้ แต่สิ่งที่เราจะทำต่อไปนี่ค่อนข้าง

๗๒

สผ ๕/๒๕๓๙ (ส. ๑)

จินตนา ๓๓/๒

ที่จะซับซ้อนพอสมควร เพราะว่าค่าการเวนคืนภายใต้ภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์ที่จะเกิดในอนาคตข้อกำหนดที่เกิดขึ้น เงื่อนไขที่เกิดขึ้นจะนำไปสู่คำตอบในแนวทางเป็น โซลูชั่น (Solution) อีกหลายรูปแบบ ซึ่งทำได้มากมายถ้าหากผมจึงอยากเห็นการกำหนดคณะกรรมการ กำหนดราคาค่าทดแทนมาจากบุคลากรหรือกลุ่มบุคคลหรือจากสถาบันที่มีความรู้ความชำนาญความเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะในทางวิศวกรรมจริง ๆ เพราะเรื่องนี้ นะครับ เป็นเรื่องที่ผมค่อนข้างจะเห็นแตกต่างจากเพื่อนสมาชิกที่อภิปรายไปก่อนหน้านี้ว่า จะต้องมีการกำหนดระยะระดับใต้ดินกี่เมตร ๆ ที่ผมคิดว่า ไม่น่าจะกำหนดได้ เพราะว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ นะครับ ขึ้นกับสถานที่ก่อสร้างลักษณะของชั้นดิน คุณลักษณะทางโคลน และลักษณะโครงสร้างของสิ่งที่เราจะสร้างใต้ดิน จะเป็นเรื่องที่ต้องมีการศึกษาละเอียดเป็นกรณี ๆ ตรงนี้ผมคิดว่าอยากจะให้รัฐบาล โดยเฉพาะท่านรองนายกฯ ที่กำกับดูแลเรื่องนี้ท่านก็เป็นคนที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ดี นำไปพิจารณา

ประเด็นที่ ๓ ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญก็คือ การจัดหาพื้นที่ใต้ดินเพื่อเอาไปดำเนินธุรกิจที่อาจจะไม่เกี่ยวเนื่องกับกิจการขนส่งมวลชนโดยตรง พูดจริง ๆ นะครับ พูดกันตรงไปตรงมาดีกว่า ผมไม่อยากจะพูดภาษากฎหมายมาก-----

๓

สผ ๔/๒๕๓๙ (ส. ๑)

อัมพา ๓๔/๑

คือกรณีอย่างนี้ นะครับ มันต้องยอมรับความจริง ถ้าท่านจะเดินหน้าต่อๆ ไปนี่ นักกฎหมายหลายท่านก็บอกว่าผิดรัฐธรรมนูญ เพราะว่า การเวนคืนที่ดินที่จะเอาไปทำกิจการอย่างอื่นไปหาผลประโยชน์อย่างอื่นที่ไม่เกี่ยวเนื่องกับกิจการขนส่งมวลชนนี้ มันผิดรัฐธรรมนูญ แต่ผมคิดว่า และผมอยากจะฝากให้รัฐบาลหาทางออกมาช่วยกันสร้างสรรค์ เพราะว่าเราต้องยอมรับความจริง นะครับ อันนี้ว่าระบบขนส่งมวลชนใต้ดิน โครงการรถไฟฟ้าโดยเฉพาะนี้ เป็นโครงการที่ขาดทุนทางด้านการเงิน ถึงแม้จะมีกำไรทางด้านเศรษฐกิจ แล้วผมก็มองไม่เห็นทางว่ามันจะสามารถเดินหน้าต่อไปได้ ถ้าเราไม่มีพื้นที่ใต้ดินบางส่วนไปพัฒนาในเชิงธุรกิจเพื่อหารายได้เข้ามาจุนเจือกับการลงทุนระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน ซึ่งจำเป็นต้องเกิด ทุกคนในประเทศก็ยอมรับว่าต้องเกิด เพราะฉะนั้นตรงนี้มันเป็นเรื่องขัดแย้งในข้อเท็จจริงกับในด้านกฎหมาย อยากจะฝากให้ท่านรองนายกฯ ที่กำกับดูแลและรัฐบาลนำไปพิจารณา ผมฝาก ๓ ประเด็น ซึ่งผมคิดว่าเป็นประเด็นที่มีสาระสำคัญ โดยหลักการผมชื่นชมในความพยายามของรัฐบาลที่จะพัฒนากฎหมายฉบับนี้ ซึ่งเป็นกฎหมายใหม่ และผมเห็นด้วยในหลักการ แต่ได้พิจารณาในรายละเอียดโดยถ่องแท้แล้วอยากจะเสนอให้รัฐบาล ชำสัถนิตหนึ่งครับ นำกลับไปทบทวน ผมคิดว่า ไม่นานหรอกครับ ในประเด็นที่เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้ชี้ ได้ติติงออกไป ๗ วัน ๑๐ วัน ๑๕ วัน เสนอกลับเข้ามาใหม่แล้วผมพร้อมที่จะยกมือสนับสนุนให้ ๓ วาระครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านชัย ชิดชอบ ก่อนครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ เขต ๒ สังกัดพรรคเอกภาพ ซึ่งผมเคยพูด ณ ที่นี้ว่า พรรคกระจอก คือนกกระจอกครับ ท่านประธาน ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาสิ่งหาภิรมย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชนฉบับนี้ กระผมได้ศึกษาก็ปรากฏว่าส่วนใหญ่เป็น เรื่องของคนกรุงเทพฯ เท่านั้น ไม่ใช่ เรื่องของพี่น้องประชาชนอีสาน กระผมจึงจำเป็นที่จะต้องประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า การจัดหาสิ่งหาภิรมย์บนดิน บนอากาศ ใต้ดินในกรุงเทพฯ นั้น ท่านประธานคงจะจำได้เมื่อปี ๒๕๒๙ กระผมได้พูดที่สภาแห่งนี้ กระผมก็โวยวายตอนนั้นบอกว่ามันแออัด เหลือเกิน ให้เป็นไส้เดือนเสียที่ได้ใหม่ คือขุด เจาะใต้พื้นดิน ทำเป็น

รถไฟเหมือนกับต่างประเทศเขา ระยะเวลา ๑๐ ปีท่านประธาน ก็เพิ่งโผล่
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมเห็นด้วยครับ ผมจึงสนับสนุนท่านรองนายกฯ สมัคร
 สุนทรเวช ประธานโทษที่เอ่ยนาม เพราะตอนนั้นท่านก็เป็นคนช่วยชี้แจง
 เหมือนกันแต่ไม่ชัด วันนี้ผมอยากจะให้ท่านพูดให้ชัด ๆ กระทบสงสัยครับ
 ในประเด็นที่ว่า เช่นการที่จะดำเนินการชุด สร่าง จะเป็นสายสีอะไร ๆ
 ตามที่ประธานโทษที่ท่านอรรถพล สรสุชาติ ที่ท่านได้เอ่ยไปเมื่อสักครู่
 ประธานโทษที่เอ่ยนาม เพราะว่าท่านเป็น ส.ส. กรุงเทพมหานคร ผมก็
 ช่วยหาเสียงให้ด้วยว่าควรสนับสนุน ไม่ควรจะไปทรอกครับ ๑๐ วัน
 ๑๕ วัน เอามาแปรญัตติเอาตรงนี้ก็ได้อีก ผ่านตรงนี้ไปเลยก็ได้ ทำเร็วเท่าไร
 ยิ่งดีเท่านั้น เพราะว่าท่านประธานก็ทราบ ค่าของเงินดูไม่ได้เลยครับ
 ไม่ใช่แบบหันตหันขึ้น ยิ่งช้าเท่าไรคนงานค่าแรงงานยิ่งแพง เดี่ยวจะกลายเป็น
 เป็นชั้นโยเผาอีก -----

ท่านประธานครับ ผมอยากจะให้ท่านช่วยชี้แจงให้กระผมได้หายข้อข้องใจสักนิด
ว่า ถ้าเป็นการดำเนินการ ซึ่งกระผมเคยพูดเมื่อปี ๒๕๒๙ ว่า คลองแสนแสบ
ตลอดสาย ทำรถไฟใต้ดินข้างล่างให้ตลอดสายไปเลย ผมก็เคยพูด และตรงนั้น
ต้องเวนคืน ต้องเสียเงินค่าชดเชยไหมครับ อันนี้ผมเรียนถามท่านประธานผ่าน
ไปยังท่านรองนายกฯ ที่เกี่ยวข้องในเรื่อง สจร. ว่า จำเป็นไหมครับ และเอา
ให้ชัดตรงนี้ว่า ความลึก ลึกเท่าไรแน่นอน เพราะผมเห็นเสาเข็มที่กำลังตอก
เดี่ยวนั้นนะครับ ๓๐ - ๕๐ เมตรเหมือนกัน ไปถูกเสาเข็มตอสนั้นข้างบนก็ทรุด
ลงไปอีก ปัญหา ก็จะเกิดขึ้น นี่ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งที่กระผมยังสงสัยนะครับ เพราะกฎหมายฉบับนี้
ไม่รู้ว่า กระทรวงมหาดไทยหรือสำนักนายกฯ หรือกระทรวงคมนาคมที่เป็น
รัฐมนตรีรับผิดชอบในเรื่องนี้ใครแน่ครับ ไม่เขียนให้ชัด เขียนว่ารัฐมนตรี
เฉย ๆ อย่างนี้ไม่รู้กระทรวงไหนครับ เพราะรัฐมนตรีมีตั้ง ๕๙ ท่าน ท่านใด
เป็นผู้รับผิดชอบผมก็ไม่ทราบ ก็อยากจะทราบด้วยครับ นอกจากนั้นท่านประธาน
ไม่ใช่แต่เฉพาะในเรื่องที่กรุงเทพมหานครเท่านั้นนะท่านประธานครับ ผมอยาก
จะให้มีการกวดขันในการที่พิจารณาว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวันนี้ เช่น ตอนนี
เชียงใหม่ก็ตาม หลายแห่งครับรถแออัดติดหมดครับ และรัฐบาลจะเอาตรงไหน
เพิ่มไปอีก หรือว่าที่เขียนในเหตุผลเอาไว้ว่า จะดำเนินการตลอดจนเมืองอื่น ๆ
มีเมืองไหนบ้างครับ หรือทั้ง ๗๖ จังหวัด คือกฎหมายฉบับนี้ใช้ทั้ง ๗๖ จังหวัด
เลยใช้หรือไม่ครับ เมืองอื่นเมืองอะไรครับ เช่น เมืองนนทบุรี หรือเมืองปากเกร็ด
อย่างนี้เป็นต้นครับ ผมอยากจะให้ชัดในรายงานการพิจารณาว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้
ในวันนี้เสียด้วย ผมก็ประทานกราบเรียนท่านประธาน ผมไม่อยากจะเสียเวลามาก
เพราะว่ากฎหมายมีหลายฉบับ กฎหมายที่มีความสำคัญแก่พี่น้องประชาชนชาว
กรุงเทพมหานครควรผ่านเร็ว ๆ ครับ เพื่อจะได้สร้างอะไรให้เสร็จ ๆ เสีย
หลายส่วน ๆ บาทอยู่ในนี้ เพื่อจะได้ไปสร้างแถวอีสานผมบ้าง ผมก็เห็นอะไร ๆ
ก็อยู่ที่นี้ ผมก็อยากจะผ่านไปเสียครับ แล้วก็ตั้งคณะกรรมการวิสามัญไป
ดำเนินการพิจารณารวบรัดให้เสร็จให้เร็ว ๆ เพราะรัฐบาลจะได้มีชื่อ มีเสียงครับ
ในสมัยที่ พลเอก ชวลิต เป็นนายกรัฐมนตรี เพราะเป็นคนอีสาน เพื่อจะได้
ช่วยคนกรุงเทพฯ ให้เสร็จ ๆ ไปแล้วจะได้ไปช่วยอีสานตามที่ได้อภิปราย
ตอนเลือกตั้ง กระผมไม่รบกวนเวลาของสภา เพียงแค่นี้ครับ ถาม ๒ - ๓ ประเด็น
ท่านกรุณาช่วยตอบผมด้วยจะเป็นพระคุณครับ กราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณท่านชัยศรี
เชิญท่านครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้ศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
กระผมอาจจะมีความเห็นซึ่งแตกต่างจากเพื่อนสมาชิกทั้งหลาย เพราะกระผม
เป็นห่วงว่า เมื่อร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ออกมาใช้จะส่งผลกระทบต่อ
อาจจะคาดการณ์ไม่ถึง ผมมีข้อเสนอแนะในด้านเทคนิค ซึ่งผมเห็นว่าน่าจะเป็น
ผลดีต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมเองเห็นว่าความลึกของระบบรถไฟฟ้า
ใต้ดินนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนด เพราะจากการศึกษาร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ท่านมุ่งเน้นที่จะดำเนินการจัดหาสิ่งหาริมทรัพย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใต้ดิน
ผมถึงได้พูดถึงรถไฟฟ้าใต้ดิน ความลึกนั้นมีส่วนสำคัญเนื่องจากว่า ถ้าเอกชน
หรือราษฎรที่บังเอิญรถไฟฟ้าใต้ดินนั้นได้วิ่งผ่านจะส่งผลกระทบต่อ
ประชาชนหรือเอกชนนั้น เนื่องจากระบบโครงสร้างของฐานรากจะต้องมี
ค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น ดังนั้นผมเป็นห่วงว่า เงินทดแทนซึ่งเขาจะได้รับนั้นเพียงพอ
หรือคุ้มกับค่าใช้จ่ายที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคตของประชาชนหรือไม่

อีกประการหนึ่ง ที่ผมเป็นห่วงอย่างยิ่งเนื่องจากความอ่อนของสภาพ
พื้นดินในกรุงเทพมหานคร ท่านประธานจะเห็นได้ว่า เสาเข็มนั้นเราต้องใช้
ความลึกมากในการที่จะตกลงไปในพื้นดิน-----

ตั้งนั้นการที่เรามีอุโมงค์สำหรับรถขนส่งมวลชนวิ่งผ่าน ผมอยากจะเปรียบเทียบให้ท่านประธานฝากไปยังรัฐบาลว่า ผมได้เคยทำงานวิจัยเกี่ยวกับท่อซึ่งมีน้ำหรือโลหิตวิ่งผ่านท่อหรือเส้นเลือด ซึ่งเมื่อมีความเร็วในท่อ ท่อนั้นจะเกิดการสั่นสะเทือน เมื่อรถขนส่งมวลชนวิ่งผ่านอุโมงค์และทำการตีโด่งความแรงสั่นสะเทือนนั้นจะเกิดขึ้นภายในใต้ดิน ยิ่งพื้นดินมีความอ่อนนุ่มแรงสั่นสะเทือนนั้นก็ส่งผลกระทบไปถึงฐานรากของอาคารของเอกชนที่อยู่ใกล้ เคียงกับแนวของระบบขนส่งมวลชน ผมอยากจะฝากไว้ เพราะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้คำนึงถึงความเสียหายอันอาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคต สิ่งที่ผมได้พูดไปนี้เราอาจจะมองว่าอาจจะเกิดขึ้นเป็นไปไม่ได้ในทางวิศวกรรม แต่สำหรับงานวิจัยซึ่งผมเคยทำมาเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว ผมได้ทำในสิ่งเหล่านี้ ผมเป็นห่วงอย่างยิ่งว่า หากร่างพระราชบัญญัติอันนี้ประกาศออกไปแล้ว และผลกระทบที่ตามมาตอกถึงพี่น้องประชาชนในกรุงเทพมหานครก็ดี หรือในเมืองใหญ่ ๆ ก็ดี ผลอันนั้นรัฐบาลเราก็จะได้รับ การประณามจากพี่น้องประชาชน ผมขอฝากไว้ครับ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านพีระพันธุ์ เชิญครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณครับ

ท่านประธานที่เคารพ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้ได้มีเพื่อนสมาชิกได้ให้ความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะไปหลายประการ แต่ท่านประธานครับ เราควรจะมี มุกด์ ที่ไปที่ไปของกฎหมาย ความจริงแล้วกฎหมายทุกฉบับที่เกิดขึ้น ที่ได้รับการบัญญัติขึ้นนั้นมีเจตนารมณ์อยู่เบื้องหลังแทบจะทุกฉบับ เจตนารมณ์ตรงนี้ก็คือผลประโยชน์ จะเป็นประโยชน์ของรัฐ หรือจะเป็นประโยชน์ของใครคนใดคนหนึ่งก็สุดแล้วแต่ แต่ทุกฉบับต้องผ่านสภาแห่งนี้ ท่านประธานครับ สำหรับร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาอาหารมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชนฉบับนี้นะครับ ในความเป็นจริงแล้วเป็นร่างเดี่ยวและแต่ร่างเดิมที่ ได้เคยเสนอเข้ามาในสภาแห่งนี้ในช่วงสมัยของท่านนายกฯ บรรหาร ช่วงท้าย ๆ แล้วก็ได้มีการพูดจาในกรรมาธิการวิสามัญในเรื่องนี้เพียงสั้น ๆ ประมาณ ๒ - ๓ นาที เท่านั้น ก็เกิดเหตุยุบสภา ทำให้กฎหมายฉบับนี้ต้องตกไป ท่านประธานครับ ในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ๒ - ๓ นาที ที่ผ่านมานั้นแทบไม่น่าเชื่อว่า ในคณะกรรมาธิการวิสามัญหลายท่านเมื่อมาอ่านกฎหมายกันอย่างละเอียดถี่ถ้วนก่อนจะเริ่มต้นพิจารณาแล้ว มีความคิดเห็นว่าการกฎหมายฉบับนี้มีปัญหา มีปัญหาในหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะ

ปัญหาในเรื่องของการลิดรอนสิทธิประชาชนตามรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็
 กฎหมายเรื่องเป็นการละเมิดสิทธิของประชาชนตามกฎหมายแพ่ง หรือเป็น
 เรื่องของหลักวิศวกรรมศาสตร์ ได้มีการพูดจากันแม้กระทั่งในเหตุผล
 และที่ผมประหลาดใจก็คือ แม้กระทั่งกรมการวิสามัญซึ่งได้รับการแต่งตั้ง
 จากรัฐบาลหลายท่าน ก็ได้แสดงความคิดเห็นว่า หลายสิ่งหลายอย่างนั้น
 ไม่เหมาะสม ได้มีการพูดจาวิพากษ์วิจารณ์กันลงไปถึงแม้กระทั่งในเหตุผล
 ของกฎหมายว่า ในบางช่วงบางตอนสมควรที่จะได้รับการตัดออก เพราะ
 เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องที่จะบัญญัติไว้อยู่ ไม่ว่าจะเป็เรื่องของระบบทางด่วน
 ไม่ว่าจะเป็เรื่องของการใช้ที่ดินบนหรือเหนือพื้นดิน เพราะว่าทั้งหมดทั้งปวง
 มีกฎหมายใช้อยู่แล้ว ระบบทางด่วนก็ไม่ใช่ระบบขนส่งมวลชนในความหมาย
 ของกฎหมายฉบับนี้ -----

เราสามารถหลีกเลี่ยงภัยนี้ได้ด้วยวิธีการอื่นและวิธีการนี้ ท่านประธาน
 ในต่างประเทศที่นิยมทำกันก็คือ เป็นระบบรถไฟใต้ดินหรือระบบขนส่งใต้ดิน
 เพราะในการที่เราใช้ใต้ดินให้เป็นประโยชน์นั้น สามารถที่จะขยายผิวจราจร
 ขยายปริมาณการจราจรที่จะสร้างเสริมขึ้นในอนาคตได้อย่างไม่มีขีดจำกัด
 แต่ท่านประธาน สำหรับในประเทศไทย โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานครนั้น
 เราต้องยอมรับว่า การเจริญเติบโตของกรุงเทพมหานครเองก็ดี หรือแม้
 การเจริญเติบโตของเมืองใหญ่ ๆ ในต่างจังหวัดนั้นก็ดี เราไม่ได้เคยมีแผนการ
 เราไม่เคยวางแผนผังเมืองว่าเราจะต้องเตรียมรองรับระบบรถไฟใต้ดิน หรือ
 ระบบขนส่งมวลชนที่จะต้องใช้ใต้พื้นดินเป็นส่วนเข้ามาดำเนินการ ยิ่งไปกว่านั้น
 โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร ท่านประธานก็ทราบดีอยู่แล้วว่าพื้นดินใน
 กรุงเทพมหานครนั้นส่วนใหญ่แล้วเป็นดินเลน เนื่องจากบริเวณของกรุงเทพมหานครนั้น
 ในทางประวัติศาสตร์เดิมเป็นทะเล แล้วเกิดการทับถมดินเลนขึ้นมา จึงเกิดเป็น
 พื้นที่กรุงเทพมหานคร เพราะฉะนั้นผิวดินของกรุงเทพมหานครนั้นไม่มีความหนาแน่น
 เพียงพอที่จะรองรับขนาด รองรับน้ำหนักของสิ่งก่อสร้างที่เกิดขึ้นทุกวัน ๆ
 ท่านประธาน ในหลักวิศวกรรมนั้นเสาเข็มที่ตอกลงไปเพื่อรองรับน้ำหนักของ
 สิ่งปลูกสร้างในกรุงเทพมหานครนั้น ส่วนใหญ่แล้วมีความลึกประมาณ ๓๐ เมตร
 ถึงจะอยู่ในระดับดินดาน อยู่ในระดับชั้นทราย เพื่อที่จะรองรับน้ำหนักของตึกไม่ให้
 ทรุดไม่ให้อเอียงไปได้ และตรงนี้ผมเข้าใจเป็นสาเหตุหลักอันหนึ่งที่ได้มีการสอบถาม
 ทหารเรือไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า ถ้ามีความจำเป็นต้องก่อสร้างรถไฟฟ้าใน
 ระดับความลึก ๓๐ เมตรขึ้นไปนั้นจะต้องทำอย่างไร ท่านประธาน สิ่งที่ผมพูด
 ตรงนี้ เป็นสิ่งที่ยังไม่เคยเกิดขึ้นในประเทศไทย -----

เพราะการที่เราจะเข้าไปใช้สิทธิหรือเข้าไปใช้ที่ดินในบริเวณใต้ของประชาชนนั้น
 เกิดปัญหาว่าเราจะใช้หรือเอามาด้วยวิธีการใด ในหลักกฎหมายแล้ววิธีการ
 ตรงนี้การเข้าไปพื้นที่บริเวณนี้เราเรียกว่าหลักแดนกรรมสิทธิ์ ซึ่งในประเทศไทย
 เรานั้นมีบัญญัติรองรับหลักแดนกรรมสิทธิ์ไว้ชัดเจนในประมวลกฎหมายแพ่ง
 และพาณิชย์ และก็ยอมรับกันชัดเจนว่าปัจจุบันนี้ยังไม่เคยมีการตีความหรือกำหนด
 ไว้ชัดเจนในแง่ของกฎหมายในประเทศไทยเราว่า หลักแดนกรรมสิทธิ์ใน
 ประเทศไทยเรานั้นของประชาชนแต่ละคนนั้นเข้าไปในที่ดินลึกในระดับแนวตั้ง
 ลงไปเป็นระยะทางเท่าไรถึงจะพ้นหลักแดนกรรมสิทธิ์ ในทำนองเดียวกันใน
 X อากาศก็มีแดนกรรมสิทธิ์เหนือดิน เราก็ยังไม่เคยมาพูดมาคิดถึงตรงนี้ ที่เป็น
 เช่นนี้เพราะเราไม่เคยเกิดมีความคิดว่าจะมีการใช้แดนกรรมสิทธิ์ขึ้นมาใน
 ระหว่างรัฐกับเอกชน ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนี้ท่านประธานคือว่าเราจะใช้
 แดนกรรมสิทธิ์นี้ เราจะถือว่าแดนกรรมสิทธิ์นี้เป็นการใช้กรรมสิทธิ์ของประชาชน
 หรือเราจะถือว่าแดนกรรมสิทธิ์นี้เป็นเพียงสิทธิที่เราเรียกว่าทรัพย์สินของ
 ประชาชน ตรงนี้เกิดข้อแตกต่างตรงที่ว่าถ้าเราถือว่าแดนกรรมสิทธิ์นี้เป็น
 อสังหาริมทรัพย์เป็นทรัพย์สินที่จับต้องได้ การเข้าไปตรงนั้นท่านประธานไม่ใช่สิทธิ
 ควรจะเป็นการเอามาซึ่งกรรมสิทธิ์ และการเข้าไปตรงนี้เราไม่สามารถจะ
 ออกเป็นพระราชบัญญัติจัดหาหรือกำหนดภาระติดพัน ท่านประธานเราต้องออก
 เป็นพระราชบัญญัติเวนคืนแดนกรรมสิทธิ์ใต้ดิน ในทำนองเดียวกันท่านประธาน
 ถ้าเราถือว่าแดนกรรมสิทธิ์ตรงนี้เป็นเพียงสิทธิเป็นทรัพย์สินที่เจ้าของ
 อสังหาริมทรัพย์พึงมีตามกฎหมายแล้ว การเข้าไปตรงนี้เป็นกรขอเข้าไป
 ใช้สิทธิ แล้วถ้าการขอเข้าไปใช้สิทธิตรงนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
 มาตรา ๑๕๖๙ กำหนดไว้ชัดเจน^{มาตรา ๑๕๖๙} ท่านประธานว่าเป็นการขอใช้ภาระติดพันใน
 อสังหาริมทรัพย์ ซึ่งตามหลักกฎหมายแล้วต้องเป็นการถูกต้องตรงกัน
 ระหว่างเจ้าของทรัพย์สินกับผู้ที่จะได้รับประโยชน์ ยึดหลักง่าย ๆ ท่านประธาน
 หลักนิติกรรมสัญญาธรรมดานี้เอง ท่านอาจารย์ที่สอนกฎหมายทรัพย์สินได้บัญญัติ
 ไว้ในหนังสือกฎหมายว่าด้วยทรัพย์สินของท่านเหล่านั้นแทบจะทุกฉบับว่า ภาระ
 ติดพันในอสังหาริมทรัพย์นั้นจะเกิดขึ้นมาได้ก็แต่โดยหลักนิติกรรม ไม่มีหรือกรรับ
 ที่จะเกิดขึ้นมาได้โดยอาศัยพระราชบัญญัติ แต่ปัญหานี้ยังไม่ทันได้ยุติว่าสำหรับ
 ในประเทศไทยเรานั้น เราจะถือว่าแดนกรรมสิทธิ์นี้เป็นอสังหาริมทรัพย์ที่จะ
 เอามาได้ก็แต่โดยวิธีเวนคืน หรือเราจะถือว่าเป็นเพียงสิทธิเป็นทรัพย์สิน
 ที่จะเอามาได้ก็ต้องออกกฎหมายเป็นพระราชบัญญัติก่อตั้งทรัพย์สินชนิดใหม่

ขึ้นมาในประเทศ ความจริงตรงนี้เราควรจะให้หนักกฎหมายของประเทศไทย
หาข้อยุติให้ได้ก่อน เมื่อเราได้ข้อยุติแล้วเราถึงจะนำหลักกฎหมายนั้นมาเขียน
เป็นกฎหมายว่าการจะเอาแดนกรรมสิทธิ์มาใช้ตรงนี้จะต้องเป็นพระราชบัญญัติ
เวนคืนที่ดินใต้พื้นดิน เป็นพระราชบัญญัติเวนคืนแดนกรรมสิทธิ์ หรือเราจะใช้เป็น
พระราชบัญญัติจัดตั้งทรัพย์สินชนิดใหม่ขึ้นมาเพื่อใช้สิทธิตรงนี้เข้ามา ท่านประธาน
ในขณะที่ตรงนี้ยังไม่ยุติได้มีการหารือไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาผมต้องขอกราบ
ขอบพระคุณท่านประธานที่ได้กรุณาจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา ซึ่งใน
เอกสารนี้ผมขอชื่นชมการทำงานของท่านประธานและคณะ -----

สามารถทำให้สมาชิกได้รับข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้น ในการที่จะให้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา ในเอกสารนี้เอง ท่านประธานครับ เขียนไว้ชัดเจนว่า คณะกรรมการการจักระบบจรรยาบรรณทางบกขอความเห็นไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกา ตามหนังสือ ที่ นร ๐๘๐๑/๐๑๒๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ ได้สอบถามปัญหา ข้อกฎหมายไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกา ๔ ประการ

ประการที่ ๑ ถามว่า แดนกรรมสิทธิ์ที่ดินของผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ใต้พื้นดินมีอยู่เพียงใด การที่รัฐจะใช้ที่ดินใต้พื้นดินในการก่อสร้างระบบขนส่งมวลชน ในระดับประมาณตั้งแต่ ๒๐ เมตรของระดับผิวดินลงไป รัฐจะต้องเวนคืนที่ดินหรือไม่

ประการที่ ๒ ถามว่า ถ้ารัฐจำเป็นต้องเวนคืน รัฐจะเวนคืนที่ดิน เฉพาะใต้พื้นดินได้หรือไม่

ประการที่ ๓ ถ้าสามารถเวนคืนได้ รัฐควรดำเนินการเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์หรือไม่

ประการที่ ๔ สุดท้ายถามว่า รัฐควรตรากฎหมายเกี่ยวกับแดนแห่ง กรรมสิทธิ์ใต้พื้นดินและการเวนคืนที่ดินใต้พื้นดินเป็นการเฉพาะหรือไม่

ท่านประธานครับ คำถาม ๔ ข้อนี้ได้รับคำตอบจากคณะกรรมการ กฤษฎีกาดังนี้ว่า ตามคำถามที่ ๑ นั้น กฤษฎีกาบอกว่า ทำได้ครับ จะก่อสร้างระบบขนส่งมวลชนในแดนกรรมสิทธิ์ของเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินนั้นทำได้ ๒ ประการ ประการแรกก็คือการใช้หลักกฎหมายเอกชนธรรมดาที่ตนเองครับท่านประธาน ท่านประธานเป็นนักกฎหมายคงทราบดี ตามหลักกฎหมายประมวลแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยทรัพย์ ก็คือไม่ว่าจะเป็นการจดทะเบียนในอสังหาริมทรัพย์ซึ่งตรงนี้ เจ้าพนักงานที่ดินจะดำเนินการจดทะเบียนให้ตามประมวลกฎหมายที่ดินซึ่ง เจ้าพนักงานที่ดินก็ดำเนินการตามหลักในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นี้ เช่นกัน วิธีการที่ ๒ ต่อในคำถามนี้บอกว่า ให้ทำโดยใช้หลักกฎหมายมหาชนหลักกฎหมายมหาชนกับหลักกฎหมายเอกชนต่างกันตรงที่ว่า หลักกฎหมายเอกชนนั้นเป็นเรื่องระหว่างเอกชนกับเอกชน เป็นเรื่องที่ต้องยึดถือหลักนิติกรรมสัญญา นึกถึงเจตนา ความสมยอมถูกต้องตรงกัน ถ้ารัฐจะเข้ามาทำนิติกรรมโดยอาศัยหลักกฎหมายเอกชนแล้วรัฐก็ต้องอาศัยหลักนี้คือต้องอยู่ในหลักของความสมยอมระหว่างรัฐและเอกชน แต่ในด้านกฎหมายมหาชนนั้นไม่จำเป็น เราถือว่าผลประโยชน์แห่งรัฐเป็นสิ่งที่สำคัญ เราไม่ต้องมาสนใจว่าประชาชนหรือเอกชนจะยินยอมรัฐหรือไม่ รัฐสามารถออกกฎหมายมาใหม่ได้ ไม่ว่าจะ เป็นพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดิน ต่อคำถามนักกฤษฎีกาได้ให้คำตอบชัดเจนครับว่าถ้าในการใช้หลักกฎหมายมหาชนแล้ว

ก็สามารถทำได้โดยการออกกฎหมายมาใช้กรรมสิทธิ์แดนกรรมสิทธิ์ใต้ดิน แต่ต้องจ่ายค่าทดแทน ก็คล้าย ๆ กับหลักกฎหมายเวนคืนธรรมดาในตัวเอง ในคำถามที่ ๒ เขาบอกว่า ถ้ารัฐจำเป็นต้องเวนคืน รัฐจะเวนคืนที่ดิน เฉพาะใต้พื้นดินได้หรือไม่ นั่น คำตอบคือ ทำได้แต่ค่าทดแทนจะสูงกว่า วิธีการแรก แปลว่าอะไรครับ แปลว่าวิธีการแรกในข้อ ๒ บอกว่าให้ใช้หลักกฎหมายเอกชนคือให้ออกพระราชบัญญัติมาใหม่มาก่อนตั้งทรัพย์สินใหม่ แล้วไปเอาสิทธิของประชาชนมาเสีย ตรงนี้เจตนาที่แอบแฝงไว้ที่ไม่ชอบธรรมเลยก็คือ ถ้าคุณไปเวนคืนเอากรรมสิทธิ์ถือว่าเอามาทั้งที่ดิน ค่าเวนคืนสูงท่านประธาน แต่ถ้าเราถือว่าเป็นกฎหมายมหาชนแต่เอาแค่สิทธินะ ค่าเวนคืนก็ถูก เพราะว่ากรรมสิทธิ์ยังอยู่กับเจ้าของเดิม เพราะฉะนั้นต่อคำถามที่ ๒ นี้ก็บอกว่า ถ้าจะทำก็ทำได้ แต่ถ้าไปใช้วิธีการเวนคืนแล้วรัฐจะต้องจ่ายค่าทดแทนให้ประชาชนสูงมากไปนะ ท่านประธานครับ นี่หรือครับคือวิธีให้ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการกฤษฎีกา ถึงแม้จะเป็นที่พึ่งของรัฐบาล แต่ท่านอย่าลืมนึกครับว่าท่านต้องให้ความเป็นธรรมแก่พี่น้องประชาชนด้วย ท่านคำนึงถึงแต่เพียงว่าให้จ่ายเงินทดแทนให้ถูกเข้าว่า ความเป็นธรรมไม่มีไม่เป็นไร สมควรไหมครับ เราเป็นนักกฎหมาย สมควรไหมครับสำหรับคำตอบแบบนี้ แทบไม่น่าเชื่อว่าคณะกรรมการกฤษฎีกาจะให้ความเห็นแบบนี้แก่คณะกรรมการจัดระบบจรรยาบรรณทางบก คำถามที่ ๓ บอกว่า ถ้าสามารถเวนคืนได้ รัฐควรดำเนินการเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์หรือไม่ ก็บอกว่าทำได้ครับ แต่ปัญหาที่จะตีความเรื่องการเวนคืน เฉพาะส่วน เพราะฉะนั้นถ้าจะทำในลักษณะนี้ต้องออกกฎหมายเวนคืนพื้นที่ใต้ดิน เป็นการเฉพาะจะเหมาะสมกว่า-----

แปลว่าอะไรครับ แปลว่าถ้าคุณถือว่าแดนกรรมสิทธิ์นี้เป็นอสังหาริมทรัพย์ การเข้าไปใช้เป็นการใช้อสังหาริมทรัพย์ อย่างนี้ใช้เป็นก่อตั้งทรัพย์สินไม่ได้ ต้องออกเป็นพระราชบัญญัติเวนคืนเฉพาะ ซึ่งสอดคล้องกับการจัดรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๘ ว่าการจะเอาที่ดินอสังหาริมทรัพย์ของประชาชนไปได้นั้นต้องเป็นพระราชบัญญัติเฉพาะ ไม่ใช่เป็นพระราชบัญญัติอย่างอื่นแล้วไปหมกเม็ดไว้ สุดท้ายคำถามที่บอกว่ารัฐควรจะใช้จะตรากฎหมายแดนกรรมสิทธิ์ใต้พื้นดินและการเวนคืน พื้นดินเป็นการเฉพาะหรือไม่ คำตอบที่ปรากฏในเอกสารนี้ไม่ชัดเจน แต่ท่านประธานครับคำตอบที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้แนวทางไปนี้ ทำให้ใครก็แล้วแต่ที่จะเป็นผู้รับผิดชอบร่างกฎหมายตัวนี้ขึ้นมา ได้เกิดแนวความคิดขึ้นมาว่าต่อไปนี้นั้นสามารถเอาเปรียบประชาชนได้อีกแล้ว เอาเปรียบโดยการที่ว่าเราไม่ต้องไปจ่ายค่าทดแทนให้สูงแล้ว เราอย่าถือว่าเราไปเอาที่ดินเขาสิ เราถือว่าเราเอาสิทธิ เพราะฉะนั้นเราจะได้ประหยัดค่าเวนคืน ประชาชนเขาจะได้รับความเป็นธรรมหรือไม่ ช่างปะไร ท่านประธานครับ ปัจจุบันเรามีพระราชบัญญัติเวนคืน ๒๕๓๐ อยู่เพียง ๑ ฉบับ พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้สร้างความเดือดร้อนให้แก่พี่น้องประชาชนเหลือคณานับ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดค่าทดแทน ไม่ว่าจะ เป็นวิธีการชำระเงินค่าทดแทน ไม่ว่าจะ เป็นวิธีการอุทธรณ์หรืออะไรก็แล้วแต่ ซึ่งขณะนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาเองก็กำลังจัดตั้งคณะทำงานขึ้นมาวิจัยว่าจะปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างไรให้ดีขึ้น แต่ในขณะเดียวกัน เวลาเดียวกันเรากำลังจะออกกฎหมายอีกฉบับซึ่งมันทำลายความเป็นธรรม เอาเปรียบประชาชนยิ่งกว่าพระราชบัญญัติฉบับเดิมอย่างนั้นเหมาะสมหรือครับท่านประธาน ผมบอกแล้วว่าหลักการในการออกกฎหมายฉบับนี้ ทุกท่านเห็นด้วย ผมเชื่อมั่นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาแห่งนี้ ไม่ว่าจะ เป็นฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลทุกคนเห็นด้วย แต่ปัญหาว่าเราพร้อมใจกันแล้วหรือว่าในขณะที่เราเห็นด้วยว่าต้องเร่งรีบก่อสร้างระบบจราจร ระบบขนส่งมวลชน แต่เราขอกระซอกเอาความเป็นธรรม ความถูกต้องตรงนี้ออกมาจากประชาชน ท่านประธานครับ ในคณะกรรมการวิสามัญชุดที่แล้วได้มีการพูดกันว่า เป็นอะไรไปประชาชนที่เดือดร้อนตรงนี้มีแค่ ๘๐๐ กว่าคน ท่านประธานเป็นนักกฎหมาย ประชาชน ๑ คนก็เดือดร้อนไม่ได้ การเอาคนถูก ๑ คนเข้าคุกเข้าตะรางยังเป็นการไม่สมควร เป็นการปล่อยนักโทษที่เป็นความผิด ๑๐ คนยิ่งดีกว่า นั่นคือหลักที่เราเคยเรียนกันมา แล้วตรงนี้ผมถามท่านประธานว่าประชาชน ๘๐๐ กว่าคนนั้น ไม่ใช่เป็นคนไทยที่มีสิทธิตามรัฐธรรมนูญหรือครับ ท่านประธานครับ และด้วยเหตุผลที่ทางคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เปิดช่องไว้ให้คณะกรรมการจัดการจราจรทางบกนี้เอง

ถึงได้เกิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาสิ่งหาปริมาณเพื่อกิจการขนส่งมวลชนที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ และด้วยความที่ไม่รู้ชัดเจนแท้ในหลักกฎหมายว่า กฎหมายเอกชนกับกฎหมายมหาชนนั้นมันต่างกันอย่างไร ด้วยเจตนารมณ์ที่ไม่ได้สนใจเลย ว่าเป็นธรรมแก่ประชาชนจะได้อย่างไร สนใจแต่เพียงว่าขอให้ประหยัดเงินที่จะไปให้ประชาชน แต่ไม่ได้คิดประหยัดเงินที่จะไปให้ผู้รับเหมา ท่านประธานครับ เราถึงได้มีกฎหมายนี้ขึ้นมา เพราะฉะนั้นในเหตุผลที่ผมจะกราบเรียนท่านประธานต่อไปของกฎหมายฉบับนี้ เขียนไว้ในช่วงท้ายว่าโดยที่ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องนี้ไว้จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนแล้วพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นใช้หลัก ๒ อย่าง หลักเวนคืน และหลักภาระที่ดินในอสังหาริมทรัพย์ ทั้ง ๒ หลักนี้กฎหมายอยู่เรียบร้อยแล้วครับท่านประธาน หลักเวนคืนเราต้องมี พ.ร.บ. เวนคืน พ.ศ. ๒๕๓๐ หลักในเรื่องภาระที่ดินเราก็มีอยู่แล้วในกฎหมายแพ่ง แต่ถ้าเราจะเวนคืนที่ดินอันเป็นพื้นดินใต้พื้นดินเป็นการเฉพาะส่วนแล้ว ยังไม่มีท่านประธาน เพราะฉะนั้นถ้าจะให้ถูกต้อง เราจะต้องออกเป็นพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินใต้พื้นดินครับ ไม่ใช่พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาสิ่งหาปริมาณเพื่อกิจการขนส่งมวลชน ท่านประธานครับ ในขณะเดียวกันในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาตราที่ ๕ ได้เริ่มสร้างความสับสนให้แก่ระบบกฎหมาย ให้แก่เนื้อหาของกฎหมายและบทบัญญัติกฎหมายฉบับนี้อย่างชัดเจน ที่ผมพูดเช่นนั้นท่านประธานครับ ในขณะที่เราที่สงสัยว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายอะไรกันแน่ แดนกรรมสิทธิ์ตรงนี้เราถือว่าเป็นแดนกรรมสิทธิ์ซึ่งเป็นทรัพย์สินหรือถือว่าเป็นกรรมสิทธิ์กันแน่ มาตรา ๕ เขียนไว้ชัดเจนครับว่าถ้ามีความจำเป็นต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ ให้ไปดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืน แต่ถ้าไม่จำเป็นต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตรงนี้มันคืออะไรท่านประธาน ตรงนี้เขียนไว้ชัดเจนว่าเจตนารมณ์ หลักการของกฎหมายฉบับนี้ทั้งฉบับไม่ใช่กฎหมายเวนคืน เพราะถ้าเป็นกฎหมายเวนคืนแล้ว ถ้าเป็นการเวนคืนเอากรรมสิทธิ์นั้นไปว่าด้วยกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง แต่ท่านประธานครับ ท่านประธานลองดูในมาตรา ๗ การออกพระราชกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัตินี้บอกว่าจะให้กำหนดดังนี้ในพระราชกฤษฎีกาก็คือ (๔) บริเวณที่จะเข้าไปใช้ประโยชน์หรือเวนคืนมันอย่างไรกันแน่ครับ -----

ในวรรคต่อไปบอกว่า ในแผนที่หรือแผนผังแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาให้เขียน แสดงไว้ด้วยว่า เส้นทางตอนไหนเป็นเส้นทางจะเวนคืน เส้นทางตอนไหน เป็นเส้นทางที่ไม่เวนคืน ท่านประธานครับกฎหมายตรงนี้ ๒ มาตรานี้ก็ขัดกันแล้ว ท่านประธาน สรุปแล้วกฎหมายนี้คือเวนคืนหรืออะไรกันแน่ ท่านประธาน ที่มีเพื่อนสมาชิกพูดถึงคำจำกัดความในมาตรา ๓ ในเรื่องของกิจการขนส่งมวลชน มีผู้เป็นห่วงและมีคำจำกัดความไว้ว่า กิจการขนส่งมวลชน ให้หมายความรวมถึง การดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง เนื่อง ในการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ ชุดที่แล้วท่านประธานมีการพูดจาตรงนี้ มีตัวแทนของรัฐบาลพูดว่า ถ้าไม่เขียน ไว้อย่างนี้ไม่สามารถจะซื้อขายตัวได้ ท่านประธานครับ การซื้อขายตัวไม่ใช่ ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง การซื้อขายตัวเป็นระบบของกระบวนการขนส่งมวลชน และตรงนี้ได้รับการยอมรับครับ ท่านประธานดูในคำจำกัดความต่อไป ระบบขนส่งมวลชน หมายความว่า ในบรรทัดที่ ๔ ระบบเก็บค่าโดยสาร ถามว่า ทำไมไม่รับต้องมาใส่คำว่า ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ไว้ตรงนี้ ท่านประธานลองดู มาตรา ๕ บอกว่า ถ้าจะเวนคืนให้ไปเวนคืนตามพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดิน แต่ถ้าไม่เวนคืนเอาตรงนี้ ที่นั่งลองนึกดูครับท่านประธานว่า ถ้าบอกว่าต้องเวนคืน เราไปใช้พระราชบัญญัติเวนคืน เราจะเขียนพระราชกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัติเวนคืนว่าอย่างไรครับ เราก็ต้องเขียนว่า เพื่อจำเป็นในประโยชน์แห่งรัฐ ตามที่เขียนในรัฐธรรมนูญ เพื่อดำเนินการกิจการขนส่งมวลชน จำเป็นต้องเวนคืนที่ดินของประชาชนดังต่อไปนี้ พอมาดูว่ากิจการขนส่งมวลชนคืออะไร เขียนตรงนี้ครับธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ท่านประธานครับ ขัดรัฐธรรมนูญใหม่ครับ และตรงนี้ได้มีคำพิพากษากฎีกายืนยันเร็ว ๆ นี้ครับว่า ที่ดินที่ได้มีการเวนคืนไปประชาชนไป ๑,๐๐๐ กว่าไร่ ๘๕ ราย บริเวณถนนพระราม ๙ ถนนเทียมร่วมมิตรนั้นได้มีการแอบแฝงวางแบบแปลนไว้ว่าจะไปทำศูนย์การค้า ประชาชน ๘๕ รายไม่ยอมฟ้องศาล ศาลตัดสินแล้วว่า การแอบแฝงเจตนาไว้ ขัดรัฐธรรมนูญสิ่งให้คืนที่ดิน

ท่านประธานครับในมาตราต่อไปมาตรา ๖ ตรงนี้ก็สร้างความสับสนว่าอย่างไรกันแน่ มาตรา ๖ (๑) (๒) (๓) จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (๒) จัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบต่อระบบการจราจรและผลที่รับจากการดำเนินกิจการ ถูกต้องครับท่านประธาน แต่ทำไมครับท่านประธานเหตุใดในวรรคต่อไปบอกว่า รายงานทั้ง ๓ ฉบับนี้ให้ไปเสนอต่อคณะกรรมการจัดระบบ

จรรยาทางบก และรายงานกระทบสิ่งแวดล้อมทำไมให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
แห่งชาติเขาถูกละครับ อย่างนี้หรือครับที่รัฐบาลแถลงไว้เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ว่า
จะปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดและไม่สนใจกฎหมายสิ่งแวดล้อมแล้วหรือครับ
ว่าใครกันแน่ที่เป็นคนพิจารณา มีอำนาจดูแลตรงนี้โดยตรง เอาไปให้คณะกรรมการ
การจรรยาทางบกเป็นคนดูเรื่องคุณภาพสิ่งแวดล้อม ท่านประธานครับ ในมาตรา ๗
ผมพูดไปแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกกรุณา
สรุปหน่อยนะครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ผมอยาก
สรุปท่านประธาน แต่กฎหมายฉบับนี้ลึกลับ ซับซ้อนยิ่งกว่าที่ผมจะสรุปให้ท่านประธาน
ฟังได้ในระยะเวลาอันสั้นขอความกรุณาผมด้วยครับท่านประธาน ท่านประธาน
ผมขอพูดเลยครับ เพราะว่า ๓๐ กว่ามาตรามีเรื่องให้ผมพูดได้ทั้ง ๓๐ กว่ามาตรา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเชื่อ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ผมจะพยายามพูดให้เร็วไม่ใช้เวลาสภาแห่งนี้ แต่ผมเชื่อครับว่าผมพูดจบแล้ว
หลายท่านจะเปลี่ยนใจ ท่านประธานครับในมาตรา ๔ นี้ผิดกฎหมาย ในมาตรา ๕
เขียนไว้ครับท่านประธานว่า การออกพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๗ นั้น
จะก่อให้เกิดการระงับโดยไม่มีการเวนคืน สรุปแล้วในมาตรา ๗ บอกจะมีเวนคืน
ตรงนี้บอกไม่มีการเวนคืน ผมจะพยายามรวบรัดในหลาย ๆ ประเด็นที่ไม่จำเป็น
เอาประเด็นที่สำคัญในมาตรา ๕ ท่านประธานครับในวรรคสาม ในการดำเนินการ
ตาม (๑) หรือ (๒) ให้ผู้ซึ่งปฏิบัติงานร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ซึ่งปฏิบัติงานนี้
ไม่บอกใครนะครับ ลูกจ้าง คนงานก็ได้ มีสิทธิเข้าไปในโรงเรือนที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยของ
บุคคล เพื่อจะสำรวจตามกฎหมาย ท่านประธานเป็นนักกฎหมาย การจะเข้าไปค้น
หาสิ่งผิดกฎหมาย หรือคนกระทำความผิดยังต้องขออนุญาต ท่านประธาน
พระอาทิตย์ขึ้นหรือพระอาทิตย์ตก ในนี้ไม่ต้องเลยครับเข้าไปได้เลยเพียงแค่
เอาตำรวจไปเป็นพยาน ๑ คน กฎหมายอย่างนี้เป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพใน
เคหะสถานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๖ หรือไม่ ท่านประธานลอง
พิจารณาดู -----

ท่านประธานครับ ผมถึงกราบเรียนท่านประธานว่า กฎหมายฉบับนี้มีให้พูด มีจุดอ่อน มีข้อเสียทุกมาตรา ท่านประธานขออนุญาตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตอนนี้เรากำลังประชุมวาระแรกนะครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : วาระแรกนี้แหละครับสำคัญว่าเราจะรับหลักการหรือไม่ ผมต้องขอพูดในรายละเอียด ขออนุญาตท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอความกรุณาสรุป รวบรวมหน่อยก็แล้วกัน

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ผมจะสรุปให้เร็วที่สุดท่านประธานครับ เอาประเด็นที่สำคัญ ๆ ท่านประธาน ในมาตรา ๑๗ เป็นเรื่องกรณีความจำเป็นเร่งด่วน ในวรรคสุดท้ายผมว่าในกรณีจำเป็นเร่งด่วนให้เข้าไปใช้ แต่ให้อาตรา ๙ วรรคสี่และวรรคห้ามาใช้บังคับโดยอนุโลม วรรคสี่ วรรคห้าไม่เป็นไรท่านประธาน จะเอามาใช้หรือไม่ใช้ ไม่เกิดอะไรขึ้น แต่ที่สำคัญทำไมไม่เอาวรรคหกมาใช้ครับ ถามว่าวรรคหกมันคืออะไร วรรคหกบอกถ้าเขาเอาไปใช้เร่งด่วนแล้วไปทำให้คนเดือดร้อนนั้นคุณต้องใช้ค่าเสียหายนะ อันนี้บอกไม่เอามาใช้แปลว่าอะไรครับ แปลว่าถ้าเขาเอาไปเร่งด่วนแล้วประชาชนเสียหายเดือดร้อนที่เพื่อนสมาชิกท่านอื่นบอกว่าบ้านเรือนเขาพัง ไม่ต้องใช้ค่าเสียหายหรือครับ เพราะไม่นำมาใช้บังคับในมาตรานี้ ท่านประธานครับ ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งผมลืมข้ามไป ท่านประธานเร่ง ในมาตรา ๑๐ ท่านประธาน ผมแทบไม่น่าเชื่อว่าเกิดอะไรขึ้น เป็นการเข้าไปใช้ที่อันเป็นสาธารณประโยชน์ สาธารณสมบัติของแผ่นดิน แล้วบอกว่าเมื่อเอาไปใช้แล้วทันทีที่เข้าไปให้ถือว่าเป็นการเพิกถอนสภาพของทรัพย์สินอย่างนั้น ไม่ว่าจะ เป็นสาธารณประโยชน์ของแผ่นดิน ไม่ว่าจะ เป็นที่วัดหรือที่ธรณีสงฆ์ โดยไม่ต้องไปดำเนินการออกกฎหมาย ตามกฎหมายที่ว่าไว้ ท่านประธาน ทรัพย์สินเหล่านี้เป็นทรัพย์สินของพวกเราทุกคนของประชาชน ๖๐ ล้านคนในประเทศ กฎหมายยอมรับหลักการชัดเจนว่าถ้าจะต้องออกเป็นพระราชกฤษฎีกา เราเพียงแต่อาศัยอำนาจกฎหมายนี้ไปล้มหลักการนี้เขาแล้วหรือครับ ท่านประธาน ที่สำคัญต่อไปผมจะพยายามข้ามที่ไม่สำคัญเท่าไร ท่านประธาน ความจริงมีอีกหลายอย่างแต่เกรงใจท่านประธาน เอาอย่างนี้ผมจะบอกท่านประธาน กฎหมายในนี้ทั้งฉบับ

ให้อ่านาจเจ้าหน้าที่อย่างมโหฬาร กฎหมายที่เราผ่านไปเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว
 คณะกรรมการเลือกตั้ง อ่านาจนั้นสมาชิกบางท่านบอกว่าแทบจะไม่มีอะไรเลย
 ตั้งไปทำไม แต่ท่านประธานครับ ยังอดส่ำห์เขียนข้อกฎหมายเอาไว้ว่า
 การปฏิบัติตามนี้ให้ถือว่าเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย กฎหมายนี้ทั้งฉบับ
 ท่านประธานลองไปเปิดดูว่ามันให้อ่านาจมากเหลือเกิน ไม่มีสักอันหนึ่งครับ
 ที่เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย แปลว่าอะไรครับ ถ้าเขาไปใช้อ่านาจหน้าที่
 ไม่ชอบไม่เป็นความผิดตามกฎหมายอาญาหรือครับ ตรงนี้เป็นข้อสงสัยของ
 พี่น้องประชาชน ท่านประธาน ผมขอสรุปท่านประธานอย่างนี้ว่า กฎหมายฉบับนี้
 เป็นกฎหมายซึ่งรัฐบาลออกมาโดยไม่ได้ยินนโยบายของรัฐบาล รัฐบาลบอกไว้
 ในวันที่ ๑๑ ธันวาคมว่าจะเร่งรัดในการบังคับใช้กฎหมาย เหตุใดท่านไม่
 เกร็งครัดกับกฎหมายสิ่งแวดล้อม ท่านประธาน เหตุใดท่านถึงออกกฎหมายมา
 โดยขัดรัฐธรรมนูญ โดยละเมิดสิทธิของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๓๖
 หรือมาตรา ๓๘ รัฐบาลบอกว่ามีนโยบายปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยขึ้น ท่านประธาน
 พระราชบัญญัติการประปาฯ การไฟฟ้าฯ หรือการปิโตรเลียม ที่คณะกรรมการ
 กฤษฎีกายกขึ้นมาเป็นตัวอย่างใน ฟุตโน้ต (Footnote) ของเอกสาร
 ของสภานั้นบอกว่า ทำได้ถ้าไปใช้สิทธิคนอื่นในมาตราต่าง ๆ แต่ท่านไม่ได้อ้าง
 อีกมาตราหนึ่ง มาตราอื่น ๆ ผมไปตรวจดูเขาบอกว่าจะเข้าไปใช้ได้ต้องไม่เป็น
 ที่เคหะสถาน ไม่เป็นโรงเรียนที่อยู่อาศัย ทำไมครับ ทำไมกฎหมายออกเมื่อ
 พ.ศ. ๒๕๑๐ พ.ศ. ๒๕๑๑ พ.ศ. ๒๕๒๑ ยังเคารพสิทธิ ให้สิทธิประชาชน
 ดียิ่งกว่ากฎหมายฉบับนี้ แล้วนี้หรือบอกว่าจะปรับปรุงกฎหมายให้เหมาะสม
 แก่สังคม แก่สภาพของประเทศ ท่านประธาน ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า
 กฎหมายฉบับนี้เมื่ออ่านทั้งฉบับแล้วมันเห็นได้ชัดเจนครับ ท่านประธาน
 มันเห็นได้ชัดเจนว่าเป็นการออกกฎหมายมาไม่ได้จัดหาที่ดิน แต่เป็นการออก
 กฎหมายมาเพื่อสู้บที่ดินโดยแท้ ไม่ใช่จัดหา แต่เป็นจัดสู้บ สู้บแม้กระทั่งที่ดิน
 ที่เป็นวัด ที่ธรณีสงฆ์หรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ท่านประธาน อย่างที่เพื่อน
 ผมได้บอกไว้ว่าขอให้รัฐบาลนำกฎหมายฉบับนี้กลับไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไข
 ในหลักการแล้วพวกเราเห็นด้วย เห็นพ้องกันหมดว่าต้องมี แต่ท่านประธานครับ
 ผมจะกราบเรียนท่านประธานว่า ในกฎหมายฉบับนี้เหตุที่จำเป็นให้กลับไป
 ปรับปรุงแก้ไขเพราะว่าหลักกฎหมายหรือข้อกฎหมาย หรือบทบัญญัติกฎหมาย
 ที่เขียนในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทั้งหมดเป็นการทำลาย ไม่ว่าจะเป็นหลัก
 กฎหมายแพ่ง ทำลายหลักสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ ทำลาย

ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นมาในประเทศไทย ทำลายสิทธิเสรีภาพของประชาชน
ท่านประธาน ผมจึงใคร่ขอความกรุณารัฐบาลใช้เวลาสักนิดตรวจสอบความถูกต้อง
แต่ละมาตราให้มันชัดเจน ให้เคารพสิทธิประชาชนเถอะครับ ใช้เวลาอีก
๗ - ๘ วัน หรือ ๑๐ วัน เร็วที่สุดเท่าที่ทำได้แล้วเสนอกลับมาใหม่ พวกเรา
พร้อมจะให้การสนับสนุนเต็มที่ ท่านประธาน ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วผมเป็นห่วงว่า
กฎหมายฉบับนี้จะเป็นการกระทำวิสามัญประชาชนทั้งประเทศ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรองนายกฯ ครับ

นายสมิคร สุนทรเวช (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม สมิคร สุนทรเวช รองนายกรัฐมนตรี ในฐานะผู้ดูแลงาน
 เกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมนั่งฟังมาตั้งแต่ต้นนะครับ ไม่เคยคาดคิดเลยว่ากฎหมาย
 ฉบับนี้มันจะเลวทรามต่ำช้าถึงขนาดนี้ คิดไม่ถึงจริง ๆ ครับ แต่อยากจะบอก
 ท่านทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านที่เพิ่งนั่งลงไปเมื่อสักครู่นี้ เรื่องทั้งหมด
 นี้เริ่มต้นมาจากที่ พ.ศ. ๒๕๓๖ ในเอกสารที่ได้สอบถามไปนั้นนะครับ ต้องพูด
 ให้ฟังหน่อยนะครับว่า แต่ก่อนรถไฟมันวิ่งบนดิน ต่อไปนี้จะเอารถไฟไปไว้ใต้ดิน
 เมื่อเวลาจะไว้ใต้ดิน เขาก็จะถามว่า แล้วบ้านอื่นเมืองอื่นเขาทำกันอย่างไร
 เวลาลงไปอยู่ใต้ดิน เขาก็ศึกษากฎหมายทั้งหลายทั้งปวง สิ่งคิปรี่ทำอย่างไร
 สิ่งกงทำอย่างไร ใต้หวันทำอย่างไร ทั่วโลกเขาทำอย่างไร ฝรั่งเศสทำ
 อย่างไร เขาก็มาประมวล แล้วก็มีความคิดอยู่ ๒ แห่งเท่านั้นเองครับว่า
 ตรงไหนถ้าใช้บนพื้นดินก็ใช้กฎหมายเวนคืนธรรมดา ลงไปใต้ดินนี้ หรือถ้าเรา
 เป็นเศรษฐีก็เวนคืนมันหมดเลยแล้วก็จ่ายเงินมหาศาล แต่ว่าเมื่อดูประเทศอื่น
 เขาแล้ว เขาจ่ายเงินตามระดับ เริ่มต้นถ้าลงไปใช้ ๓ เมตร ๖ เมตร เขา
 จ่าย ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าลงไปเกิน ๕๐ เมตรเขาไม่ต้องจ่ายเลย แล้วเขา
 มีอัตราทั้งหมด ทั้งหมดนี้เขาศึกษารายละเอียดหมดว่าบ้านอื่นเมืองอื่นที่เขา
 มาก่อนเราเขาทำกันอย่างไร รถไฟใต้ดินมีมาแล้ว ๑๓๓ ปี เราเพิ่งจะมี
 กับเขาตอนจะท้ายสุด เครื่องมือทุกอย่างทันสมัยหมดแล้ว ระบบกฎหมายที่เขา
 ทำกันมาใช้กันมานั้นก็เอามาศึกษา สำคัญที่สุดก็คือว่า คณะที่เริ่มต้นดำเนินการ
 นั้นอยู่ พ.ศ. ๒๕๓๖ ทั้งหลายทั้งปวงที่ว่ากันมานั้นก็ออกแบบ เขาเรียกว่า แบบ
 แผนแม่บททำไว้เสร็จหมดครับ ใครเข้ามาเป็นรัฐบาลก็มาทำต่อเองเท่านั้นเอง
 กฎหมายฉบับนี้คนที่ตรวจกฎหมาย ผมยืนยันครับ คนที่ตรวจกฎหมายฉบับนี้ ขออนุญาต
 อ่านชื่อให้ฟังหน่อยนะครับ ท่านจะได้สบายใจหน่อยว่าใครบ้าง คุณเฉลิมชัย วสินนท์
 เป็นประธาน คุณกมล สนธิเกษตริน เป็นกรรมการ ท่านโสภณ รัตนากร อดีต
 ประธานศาลฎีกา เป็นกรรมการ คุณวัฒนา รัตนวิจิตร เป็นกรรมการ คุณอิสสระ
 นิตทิพย์ประภาศ เป็นกรรมการ คุณศิริ เกวลินสฤษดี เป็นกรรมการ คุณอักษราท
 จุฬารัตน เป็นกรรมการ มีคน ๗ คนครับช่วยดูกฎหมายฉบับนี้ ผมก็เสียดาบนะครับ
 ว่าถ้าท่านทั้งหลายที่ตรวจกฎหมายฉบับนี้มา ท่านนั่งฟังกฎหมายอยู่ ท่านก็จะต้อง
 คิดกันหนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานศาลฎีกา โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านที่
 เป็นเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอยู่ขณะนี้ทั้งหลายทั้งปวงนี้ นะครับ ที่ท่าน
 เล่ามาทั้งหมดนั้น ผมก็จะรับฟังเอาไว้ไปดำเนินการ และจริง ๆ แล้วก็ให้เป็น

เรื่องของสภาเป็นคนดำเนินการ เมื่อก่อนรถไฟมันอยู่บนดินครับ เดี่ยวนี้รถไฟจะ
 ลงไปอยู่ใต้ดิน เมื่อไปอยู่ใต้ดินที่อื่นเขาทำกันอย่างไร เราก็ตรวจสอบจะต้องทำ
 อย่างนั้น ด้วบทกฎหมายทั้งหลายทั้งปวงนี้แหละครับ ถ้าทำในฐานะกรรมการ
 ถ้าทำเข้าไปจะไม่พอใจตรงไหนอย่างไรเขียนไว้ไม่ชัด จริง ๆ นี้เขาต้องส่งให้
 กรรมการสิ่งแวดล้อมตรวจสอบครับ แน่แน่นอน แต่อาจจะไม่ได้คำนึงถึงว่าอย่างไร
 ก็ต้องเป็นคนตรวจสอบแล้วก็เอาไปรายงานคณะกรรมการจราจร ซึ่งเป็นคนดูแล
 เรื่องพรรคอย่างนี้อยู่ ไม่ใช่กรรมการเป็นคนตรวจ คณะกรรมการจราจรแม้เขา
 จะมีพวกที่สิ่งแวดล้อมอยู่ด้วยก็ไม่ได้ครับ กรรมการสิ่งแวดล้อมเขาต้องเป็นคน
 วินิจฉัยแน่นอน ทั้งหลายทั้งปวงถ้ามันมีอะไรจะขาดตกบกพร่องก็เติมเข้าไปได้
 ไม่เป็นปัญหาอื่น ตรงไหนเป็นไม่ได้ก็เขียนกันเลย กฎหมายฉบับนี้จะสู้กันใน
 กรรมการสภาสักปีหนึ่งผมก็ว่ายังได้ มันยังได้ครับ เพราะถ้าเห็นว่าทุกคนรักษา
 ผลประโยชน์กันอยู่ขณะนี้ ผมนะเกรงใจว่าชาวบ้านฟังกันอยู่ที่นี่เต็มกันหมด มัน
 เหมือนกับว่ารัฐบาลชุดนี้แถลงนโยบายไว้อย่าง แล้วทำตรงกันข้าม ความจริง
 ประชาชนทั้งหลายทั้งปวงนั้นก็ยังได้สิทธิเสรีภาพเท่าที่เคยได้มีอยู่ เว้นคืนจะ
 จ่ายบนดินกันอย่างไร ข้างล่างเขาก็จะมีกฎกระทรวงออกมา ลักลงไปที่ไหน
 อะไร อย่างไรต่าง ๆ ครับ เป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่บังเอิญกฎหมายฉบับนี้
 ไม่เคยมีมาก่อน กฎหมายให้แนวมาเขาก็มาเลือกเอาเลือกอันนี้แหละ คือออก
 กฎหมายเพิ่มเติมใหม่ คือใช้แดนกรรมสิทธิ์นี้ค่าใช้จ่ายจะได้เบาบางลงไปหน่อย
 ถ้าเอากรรมสิทธิ์ตลอดทั้งหมดก็บนฟ้าลงไปใต้ดินหมด ไปจ่ายให้เสียทำไมครับ
 ในเมื่อตัวอย่างอื่นก็ลงไปใต้ดิน ถ้าซบซ้อนกัน ๓ สายนี้ ตรงไป ๕๐ เมตร เขา
 ไม่ต้องจ่ายเงิน แล้วถ้าหากว่าลงไปแค่ ๓ - ๖ เมตรนี้ ที่ฝรั่งเศษนะครับ เขา
 จ่ายเพียง ๓๐ เพอร์เซ็นต์ ของมูลค่าที่เป็นอยู่ข้างบน เพราะฉะนั้นเขาทำกัน
 มาแล้ว ๑๓๓ ปี เรากำลังดำเนินการ ถ้าไม่ไปดูตัวอย่างเขาเราก็คงแยะเต็มที่
 นักกฎหมายท่านก็ช่วยเต็มที่ แล้วสภาของเราที่มีคนเก่ง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 พรรคประชาธิปัตย์ก็จะช่วยงานกฎหมายนี้ได้มาก ท่านที่อภิปรายทุกคนนี้ครับ ผม
 อยากให้ท่านเป็นกรรมการ ของท่าน ๑๓๓ คน ก็ได้ที่หนึ่งเยอะเข้าไปหนึ่งให้หมด
 เถอะครับแล้วดู แล้วเอากันให้แจ้งเลยนะครับ พรรคประชาธิปัตย์เริ่มต้นงานนี้
 ไว้ครับ ผมเป็นคนมาสานต่อ ไม่ได้มีอะไรอย่างไร ประธานโทษท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติจากพระโขนงบอกว่าจะดำเนินการ ดำเนินการเลยเถอะครับ เขา
 มีคนตรวจสอบชี้แจง ผมแน่ใจว่างานนี้มันไม่มีสกปรก เขาเขียนไว้ชนิดหนึ่งตรง
 ที่ว่า ที่มาเกี่ยวพันกันไปเขียนกันเรื่องซื้อตัวขายตัว ความจริงเข้าไปใต้สถานีนี้

เพื่อไม่ให้มันมืด เพื่อไม่ให้มันน่ากลัว เขาก็มีบริการต่าง ๆ คนไปสถานีก็ซื้อหนังสือพิมพ์ก็ร้านขายหนังสือพิมพ์ ร้านอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ไปประดับ เพื่อให้ข้างใต้มันไม่เปลี่ยว เขาทำประโยชน์หาประโยชน์กันตรงนี้แหละครับ

ถ้าเพื่อในแง่กฎหมายเล็กน้อยตรงนี้จะเป็นการอย่างนั้น ไม่มีปัญหาบอกว่าห้ามลงไปข้างล่างห้ามเลย ขายนั่งสื่อพิมพ์ไม่ได้หมดเลย ผมให้เกลี้ยงหมดเลย อย่างนั้นก็ยอมทำได้ถ้าอยากจะทำให้เป็นอย่างนั้น ตรงนั้นที่มันของใหม่สิ่งที่จะทำกฎหมายปัจจุบันจะยึดว่าใหม่ แต่ว่าที่ทำใส่ลงมานี้ไม่ได้ทำสักเอาเผากิน หรือไปหลับหูหลับตาว่าง มีคน ๗ คน อยู่ในผู้มีอันดับทั้งนั้นดูแปลกฎหมายนี้มาให้ผมย้ำอีกครั้งที่ทั้ง ๗ ท่าน ท่านหนึ่งฟังการถ่ายทอดอยู่ ท่านจะต้องนั่งคิดเลยว่าสติปัญญาในการวินิจฉัยกฎหมายของท่านนั้น บัดนี้ก็มีคนซึ่งเก่งกว่าท่านมากมาย ได้อภิปรายกันอยู่ในสภา ผมก็ยินดีครับ แล้วเมื่ออยากให้หักล้างกันทุกประเด็นเลย และถ้าหากจะรักษาผลประโยชน์ประชาชน ชนิดแต่ต้องอะไรกันไม่ได้ ก็ลองให้ได้เสียงข้างมากในกรรมาธิการมาว่าไม่ผ่าน แปลว่าเราจะได้หยุดโครงการรถใต้ดินนี้เสีย เพราะเหตุว่าจะไปกระทบกระเทือนสิทธิเสรีภาพของประชาชน ไม่ได้หรอกครับต้องอยู่เหนือสิ่งอื่นใด แต่ที่จริงทั้งหลายทั้งปวงแล้วผมไม่อยากจะให้ผู้คนเข้าใจผิด ผลัดกลับกันไปกลับกันมา ถ้าพรรคประชาธิปัตย์เป็นคนคุมเรื่องนี้ ท่านก็เสนอกฎหมายฉบับนี้ แน่แน่นอนถ้ามีนักกฎหมายเก่ง พรรคความหวังใหม่อาจจะกักท้วงเป็นของธรรมดา แต่ไม่อยากจะให้คนเข้าใจผิดว่าได้มีการจะจ้องท่ามาหาकिनร้ายกาจ ฟังดูแล้ว ต่อไปนี้ผมคาดไม่ถึงจริง ๆ ว่ากฎหมายฉบับนี้ ๓๖ มาตรา จะเลวขนาดนี้ ขนาดฟังแล้วแทบจะถอนกฎหมายกลับไป แต่ผมเข้ารัฐบาลขอไม่ถอน ขอความกรุณาว่าท่านทั้งหลายจะอภิปรายกรณารับเป็นกรรมาธิการ แล้วเอาไปดูแลกันอย่างไร จะลับจะซอกกันอย่างไร เอาเลยครับ เราอยากดูเหมือนกันว่าจริง ๆ ควรจะออกมาเป็นอย่างไร หรืออาจจะไม่ใช่วิธีการตอบชี้แจงกฎหมาย เพราะรายละเอียดนั้นไม่สนุกหรอกครับ ไปเที่ยว ทบทวนอย่างนั้น มันจะสนุกตอนอยู่ในกรรมาธิการ และท่านไปใช้สิทธิ กฎหมายฉบับนี้เข้าไป แล้วผมก็ได้ยินข่าวว่ามันของใหม่เถียงกันมาก แสดงว่าเหมือนกันมาก คราวนี้ต้องกลับไปอีกรอบหนึ่ง ทำไมเราไม่ใช่ห้องกรรมาธิการซึ่งจะถกเถียงกันได้มาก และถ้าเถียงทั้งหมด กรรมาธิการวิสามัญ ถ้าเสียงข้างมากเอาอย่างไรต้องไปตามนั้นครับ และถ้าเราไม่นับเสียงข้างมาก เราจะทำอย่างไรกัน ผมเรียนยืนยันอยากจะขอบพระคุณทุกท่านเลยที่ขึ้นอภิปรายแล้วอยากจะเรียนเชิญ ท่านอย่าละเลย ประเดี๋ยวตั้งกรรมาธิการเอาเลย ผมขอเรียนชี้แจงอย่างนี้ เพราะอยากจะดูว่าเมื่อเข้าไปพิจารณาอย่างนี้แล้วจะเป็นอย่างไร แล้วในแง่กฎหมายนั้นจริงหรือไม่ คนที่มาชี้แจงต้องมีท่านเรียกคนมาชี้แจงได้หมดเลยว่า ใครจะชี้แจงเรื่องไหนอย่างไร และท่าน

ไม่พอใจอย่างไร ก็ขอแก้ไข ถ้าเสียงข้างมากเอาอย่างไร ก็ต้องไปตามนั้น
ขออนุญาตท่านประธานที่แจ้งแบบนี้ จะได้ไม่ต้องเสียเวลาต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขออนุญาต
เรียนหรือท่านสมาชิกที่เคารพ ได้มีการอภิปรายมาทั้งหมด ๙ ท่าน เป็น
พรรคประชาธิปัตย์ ๘ ท่าน แล้วพรรคเอกภาพ ๑ ท่าน เชิญอาจารย์ปรีชา

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ผมขอใช้เวลาไม่มาก ตั้งแต่ผมที่ให้ข้อสังเกตของร่างกฎหมายฉบับนี้จน
สมาชิกทุกคนในประชาธิปัตย์ เราไม่ได้กล่าวเลยว่ากฎหมายฉบับนี้เลวทราม
ต่ำช้าอย่างไร ตามที่ท่านรองนายกฯ ได้พูด เราให้ข้อสังเกตทางวิชาการ
กระผมไม่อยากจะอ้างกฎหมายต่างประเทศ แต่ในเมื่อท่านรองนายกฯ
พูดถึงต่างประเทศ ระบบรถไฟใต้ดินฝรั่งเศส ท่านอาจารย์ดอกเตอร์โกคิน
ทราบคืออยู่ปารีสมาหลายปี ท่านรองนายกฯ ไปดูงาน ศาลสูงของประเทศ
ฝรั่งเศส เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๖๖ ว่าการทำระบบรถไฟใต้ดินของฝรั่งเศส
ต้องใช้หลักของการเวนคืน มีหลักการ มีการเขียนไว้เป็นการศึกษา

ประการที่ ๒ ที่ผมได้ให้ข้อสังเกตในเรื่องของภาวะติดพัน
ในอสังหาริมทรัพย์บอกว่าเป็นหลักที่ได้มีการบัญญัติเอาไว้ในประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ ผมขออนุญาต ดำรงกฎหมายว่าด้วยทรัพย์สินที่เราให้ความเคารพ
นับถือมาก ท่านอาจารย์บัญญัติ สุชีวะ หน้า ๓๓๓ ขอภัยอ่านครับ-----

ภาวะติดพันในอสังหาริมทรัพย์จะได้อาตมาแต่เฉพาะโดยทางนิติกรรมเท่านั้น การกำหนดโดยบทบัญญัติของกฎหมายทำลายหลักของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อีกส่วนหนึ่งครับ ภาวะติดพันในอสังหาริมทรัพย์เป็นสิทธิเฉพาะตัว นี่เป็นเรื่องของมนุษย์ ภาวะติดพันในอสังหาริมทรัพย์ไม่สามารถจะกำหนดได้โดยเป็นองค์กรของรัฐ ท่านอาจารย์บัญญัติ สุชีวะ อีกนิดเดียวครับท่านประธาน คำอธิบายลักษณะภาวะติดพันในอสังหาริมทรัพย์ของอาจารย์ที่เราเคารพนับถือ ท่านรองนายกฯ ก็เคยเรียนมา ผมก็เคยเรียนมากับท่านพร้อมกัน ท่านอาจารย์หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช หน้า ๖๐๕ ภาวะติดพันในอสังหาริมทรัพย์เป็นทรัพย์สิน การได้อาตมาโดยนิติกรรมต้องจดทะเบียนจึงจะสมบูรณ์ตามมาตรา ๑๖๙๘ ตามประมวลกฎหมายแพ่ง ที่ผมกราบเรียนมาก็เพื่อแสดงให้เห็นว่า การที่นำหลักภาวะติดพันในอสังหาริมทรัพย์มาบัญญัติไว้ในร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ เป็นการทำลายหลักกฎหมายที่เราศึกษากันมาในเรื่องของหลักพื้นฐานที่สำคัญคือเรื่องทรัพย์สิน ท่านประธาน ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

ท่านรองนายกฯ

นายสมิคร สุนทรเวช (รองนายกรัฐมนตรี) : อยากกราบเรียนว่าประเด็นที่จะถกเถียงกันตรงนั้น ท่านมืออยู่จริง ก็คงจะได้ว่ากันในคณะกรรมการฯ แล้วถ้ากฎหมายฉบับนี้จะออกไม่ได้ เพราะมันไปทำลายอะไรเข้าอย่างนั้น มันต้องออกไม่ได้ ถ้ามันจะขัดรัฐธรรมนูญ มันก็หักล้างรัฐธรรมนูญไม่ได้ ปัญหาก็คือว่ากฎหมายฉบับนี้มันตรวจด้วยคนซึ่งมีสถานะระดับครูบาอาจารย์ระดับนักกฎหมายชั้นยอด ระดับอดีตประธานศาลฎีกา เขาทำอันนี้มาให้รัฐบาลเองไม่ได้ เชี่ยวชาญขนาดนั้นหรือครับ ผมเองแม้จะรู้กฎหมาย ผมก็ไม่เขียนกฎหมายฉบับนี้ เมื่อได้ดำเนินการกันมาอย่างนี้แล้ว การถกเถียงเรื่องเมื่อสักครู่นี้ ขอความกรุณาได้โปรดใช้ แล้วก็จะต้องเป็นเรื่องดังมากที่เดี๋ยวว่า ถ้าหากว่าคนเขียนกฎหมายฉบับนี้มาหักล้างหลักการของกฎหมาย แล้วมันหลุดออกมาได้ สถานี่ผ่านได้ละก็ ผมก็อยากจะคอยดู ที่นี้อยากจะได้เรียนท่านนิดหนึ่งว่า ฝรั่งเศสจะใช้ว่าการเวนคืน หรือจะใช้เป็นเวนคืนในทรัพย์สินสิทธิในตัวที่แดนกรรมสิทธิ์อย่างไรก็ตามแต่ แต่รายงานที่เขาให้มาในการอธิบายความ เขาบอกอย่างนี้ การกำหนดค่าทดแทนตามระดับความลึกลงมีการกล่าวถึงประเทศฝรั่งเศสเสมอ ซึ่งในการใช้พื้นที่ที่ดินเพื่อระบบขนส่งมวลชนที่ดินกรุงปารีส ผู้เชี่ยวชาญในการตีราคามูลค่าทรัพย์สินได้จัดทำตารางในการ

ประเมินมูลค่าพื้นดินใต้พื้นดินดังนี้ ระดับความลึกถึง ๓ เมตร ให้ ๓๐ เพอร์เซ็นต์ ระดับลงไป ๓ - ๖ เมตร ให้ ๑๕ เพอร์เซ็นต์ ๖ - ๙ เมตร ให้ ๑๐ เพอร์เซ็นต์ ๙ - ๑๒ เมตร ให้ ๗.๕ เพอร์เซ็นต์ ๑๒ - ๑๕ เมตร ให้ ๖ เพอร์เซ็นต์ ๑๕ - ๑๘ เมตร ให้ ๕ เพอร์เซ็นต์ ๑๘ - ๒๑ เมตร ให้ ๔.๕ เพอร์เซ็นต์ ๒๑ - ๒๔ เมตร ให้ ๓.๕ เพอร์เซ็นต์ ๒๔ - ๒๗ เมตร ให้ ๓ เพอร์เซ็นต์ ๒๗ - ๓๐ เมตร ให้ ๓ เพอร์เซ็นต์ ลึกกว่า ๓๐ เมตร ไม่ให้เลย นี่เป็นเรื่องที่เขาอ้างถึงฝรั่งเศส ผมก็ไปดูที่ฝรั่งเศส ตรงที่ไปดู ลึก ๕๐ เมตร ลงไป ๕๐ เมตรแล้วขุด มันเป็นสถานที่ที่จะขุดใต้สถานี เพราะฉะนั้นก็ไม่ได้คิดว่าในแง่กฎหมายจะมีอะไร ถ้ามีก็คงถามแล้วว่าจ่าย หรือไม่จ่าย แต่จากรายงานอันนี้ ลึกเกินกว่า ๓๐ ไม่ต้องจ่าย ผมขอเรียน ตรงนี้นิดหนึ่งว่า ที่พูดกันกรณีเรื่องถ้าเห็นว่าควรเวนคืนก็เวนคืน ถ้าคิดแดน กรรมสิทธิ์ก็แดนกรรมสิทธิ์ มันเป็นอย่างนี้ ตรงไหนที่สถานีมันจะขึ้นมา แล้ว บริเวณนั้นมันจะมีบริเวณซึ่งจะต้องทำอะไรอย่างอื่น ที่เขาเรียกว่า คัท แอนด์ คัฟเวอร์ (Cut and cover) ตรงนั้นใช้แดนกรรมสิทธิ์ไม่ได้แน่นอน ต้องเวนคืน กฎหมายเขาเขียนไว้อย่างนี้ ผมเรียนย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าอันนี้เป็นของใหม่ แล้วเราก็พยายามตามดู กฎหมายฉบับนี้ถ้าเราทำได้สำเร็จ ต่อไปเวลาลาวทำรถไฟใต้ดินก็คงมาศึกษากฎหมายไทย เขมร พม่า เวียดนามจะทำ ก็คงมาดูกฎหมายเรา เราก็ดูกฎหมายคนอื่นเขามา เราไม่เคยมีมาก่อน ว่างอยู่บนดินไม่มีปัญหา ลงใต้ดินก็ต้องมีกฎหมายมารองรับหน่อย ก็อยากขอความกรุณาว่า ได้โปรดกรุณาไปถกเถียงเรื่องนี้ในคณะกรรมการ ภาระผมจะขอพบพระองค์อยู่อย่างนี้ แล้วใช้เวลาเต็มที่ เพราะว่ามันยังใช้เวลาอีกหลายเดือนกว่าจะได้ใช้กฎหมายฉบับนี้ ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่าน

อรรถพล

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม อรรถพล สรสุชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ฟังท่านรองนายกฯ ตอบปัญหาหลายเรื่อง ก็คงจะขอใช้สิทธิสรุป คงไม่ใช้สิทธิพาดพิง หรือจะโต้แย้งท่านในบางประเด็น แต่จะขอใช้สิทธิสรุปตรงนี้สั้น ๆ ก่อน ความจริงท่านก็พูดชัดแล้วว่า สิ่งที่พรรคประชาธิปัตย์ร้องขอว่าให้มีการทบทวนกฎหมาย ลักนิต พิจารณากันสัก ๗ วัน ท่านก็บอกว่าคงไม่ แล้วให้เป็นในชั้นของ

สผ ๕/๒๕๓๔ (ส. ๑)

กรรมการฯ ผมอยากเรียนเพื่อความชัดเจนว่า สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์
ทุกคนที่อภิปรายในวันนั้น เราใช้สิทธิที่เรามีในการอภิปรายวาระแรก
ของกฎหมาย เราเห็นว่ากฎหมายมีจุดอ่อนอย่างไร เราต้องการการชี้แจง
ในเรื่องของกฎหมายในแต่ละประเด็นอย่างไร ผมคิดว่าตรงนี้เราก็ได้ชี้ถาม
ถ้าท่านรองนายกฯ เลือกที่จะไม่ตอบในหลายประเด็น แต่ว่าให้เห็นว่าจะเป็น
การที่จะต้องไปพูดคุยกันในชั้นกรรมการฯ ผมเองก็คงไม่สามารถจะไป
ทำอะไรทางรัฐบาลได้ -----

แต่อยากให้เห็นตรงนี้ครับท่านประธาน ว่าสิ่งที่พวกเราทุกคนอภิปราย
 เราพูดกันถึงเรื่องของปัญหาว่ากฎหมายนั้นเมื่อออกมาแล้วจะมีปัญหาอย่างไร
 ไม่ได้เกี่ยวกับเลยกับการที่จะคัดค้านว่าจะมีรถใต้ดินหรือไม่ หรือว่าจะมี
 การจัดสร้างเร็วเท่าไรหรือว่าจะช้าอย่างไร หรือจะให้ยกเลิกรถไฟฟ้าใต้ดิน
 ไปเลยอย่างที่ท่านรองนายกฯ พูดถึงเมื่อสักครู่ ขอทำความเข้าใจตรงนี้ด้วย
 ผมสนับสนุนการสร้างรถใต้ดิน ขอขอบพระคุณท่านรองนายกรัฐมนตรีที่ท่านลุกขึ้น
 ยืนยันเองว่าโครงการนี้ก็เป็นโครงการที่เริ่มต้นในสมัยของพรรคประชาธิปัตย์
 ขอเรียนท่านอีกประเด็นเดียวเท่านั้นเองครับ ว่าประเด็นที่ท่านพูดประเด็น
 สุดท้ายจะเป็นประเด็นเร็วที่หลายคนนั้นอาจจะฟังแล้วไม่ถนัด เพราะท่านใช้
 ศัพท์ทางเทคนิคพอสมควร ที่ท่านใช้คำว่า คัท แอนด์ คัพเวอ์ คือในการ
 ก่อสร้างสถานีนั่นคือสิ่งที่พวกเราห่วง ตรงนั้นคือสิ่งที่คุณพีระพันธ์ศักดิ์ ท่านอาจารย์
 ปรีชา คุณพนดลห่วงในเรื่องของมาตรา ๘ ที่จะมีการเข้าไปสำรวจและมีการ
 เข้าไปกระทำการตรวจสอบ ก็คงเป็นครั้งแรกเหมือนกัน ความจริงผมเอง
 ก็เคยอยู่ในสถานะนี้ เคยฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีสมัยที่ท่านเป็นฝ่ายค้านอภิปราย
 เรื่องโครงการขนส่งมวลชนหลายครั้ง ผมจำได้ดีว่าวันหนึ่งท่านพูดชัดว่าการ
 สร้างรถที่รัฐบาลทำคราวที่แล้ว เรื่องโครงการธนายงมันมีปัญหามาก เพราะ
 ทำให้การจราจรติดขัด ถ้าเพื่อไปสร้างใต้ดินจะเป็นระบบที่ไม่ต้องเปิดหน้าดิน
 จะเป็นระบบที่ใช้หัวเจาะไฮดรอลิก คัทของท่านในสมัยนั้นที่จะเจาะทะลุทะลวง
 ลงไปแล้วก็สร้างกันใต้ดินตรงนั้นต้องเปิด แต่โดยความเป็นจริงครับท่านประธาน
 ระบบคัท แอนด์ คัพเวอ์ คือการเปิดหน้าดินเพื่อก่อสร้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ที่ท่านพูดถึงในเรื่องของสถานีนั่นเป็นความจำเป็น และระบบคัท แอนด์ คัพเวอ์ นี้
 ไหน ๆ จะพูดเรื่องนี้อาจจะนอกเรื่องกฎหมายสักนิดหนึ่ง เมื่อท่านสร้างสถานี
 ที่อยู่บนถนนก็ต้องเปิดครับ ที่ฮ่องกงก็เปิด ที่สิงคโปร์ก็เปิดหน้าดินในลักษณะนี้
 เพราะฉะนั้นขอทำความเข้าใจตรงนี้ด้วย ว่าสิ่งที่เป็นคัท แอนด์ คัพเวอ์
 ตรงนั้นคือสิ่งที่เราเป็นห่วง ขอเรียนสรุปกับท่านประธานผ่านไปยังทางรัฐบาล
 อีกครั้งนะครับ ว่าผมคิดว่าเราเห็นด้วยในหลักการเราเห็นด้วยกับความจำเป็น
 ผมไม่เคยและไม่คิดว่าสมาชิกในพรรคประชาธิปัตย์จะไปหลบลูผู้รู้ทั้ง ๗ ท่าน
 ว่าเรามีความรู้มากกว่า ไม่ใช่ แต่ก็หลายครั้งในอดีตที่ผ่านมาที่กฎหมายของ
 ทางรัฐบาลเข้ามามีการท้วงติงกัน มีการพูดคุยกันและมีการเอาเรื่องกลับไป
 พิจารณา ก็ขอร้องอีกครั้งหนึ่งนะครับ ครั้งสุดท้ายว่าถ้าเราจะเสียเวลาสักนิด
 เพื่อการประชุมกรรมาธิการจะได้ไม่ต้องสู้กันเหมือนกับที่ท่านรองนายกฯ ใช้

ยืนยันว่ากันไปถึงปีหนึ่งอย่างที่ท่านว่า เราอาจจะมีการพูดจากันได้ แล้วกฎหมายนี้
จะได้มีผลบังคับใช้เร็วที่สุดเพื่อประโยชน์ของคนกรุงเทพมหานครครับ ขอขอบคุณครับ
ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรองนายกฯ เชิญครับ

นายสมิทธิ์ สุนทรเวช (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
เดี๋ยวคนที่บ้านฟังจะเข้าใจผิด ในบริเวณที่เขาทำสถานี ถ้ามันอยู่ติดตรงพื้นดิน เขา
ต้องทำคัท แอนด์ คัฟเวอร์ ผมไม่ได้ปฏิเสธเรื่องนี้เลย รถที่จะทำทันสมัยเขาเจาะ
ใต้ดินนะครับ เขามีไฮโดรชีลด์ (Hydroshield) มาเจาะข้างล่าง ๒๐ เมตร
๓๐ เมตร อะไรก็สุดแต่ตกลงไป แต่ว่ากรณีที่บอกว่าท่านเป็นห่วง ทานโทษที่ออกนาม
คุณอรุณพลพูดเมื่อก็ ดูเหมือนว่าความเป็นห่วงของท่านไม่ใช่เกี่ยวกับเรื่องคัท แอนด์
คัฟเวอร์ ท่านเป็นห่วงเรื่องที่ว่ากฎหมายเขียนว่า เข้าไปสำรวจอะไรไม่กำหนดเวลาไว้
คือท่านเองเหมือนกับว่าถ้าเขาไปสำรวจตอนสองยาม เขานอนกันหมดแล้วไปชดใช้ได้
อย่างไร หรือไปสำรวจตอนตีสองท่านเองอย่างนั้น ตรงนี้แหละครับก็เขียนชัดเสียเลยว่า
ใส่ลงไปเลยเพราะกฎหมายมันขาดคำว่า ในเวลาราชการหรือไม่ใช่ในยามวิกาล
หรือในเวลากลางวัน ตรงนั้นแหละครับจะใส่เสียให้หมด แต่ทั้งหมดที่เขาไม่ใส่
ถ้าไปถามท่านอาจารย์ทั้ง ๗ ท่านก็บอกเลยว่า ใครวะมันจะเข้าไปสำรวจตอนตีสอง
ที่บ้านใคร ใช้ไหมครับ ท่านนี้แหละครับ ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิก
ที่เคารพครับ ผมขออนุญาตเรียนหาหรือ เราได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
มาเป็นเวลานานแล้ว ขอเรียนหาหรือว่า เห็นสมควรที่จะปิดอภิปรายหรือยังครับ
ท่านสมาชิกท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นสมควร
ปิดอภิปรายนะครับ ขอขอบคุณครับ เป็นอันว่าท่านสมาชิกเห็นว่าควรจะปิด
อภิปรายได้ ต่อไปจะเป็นการถามมติว่าจะรับหลักการหรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มา
ประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเรียนถาม
ท่านสมาชิกว่า ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่า
ไม่ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ
ถือว่าที่ประชุมแห่งนี้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ ต่อไปของ
คณะกรรมการพิจารณาฯ ขอเชิญท่านรองนายกฯ ครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่านนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอ
คณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่าน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ถ้าไม่มี
ก็ถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๗ ท่าน
เชิญรัฐบาล

นายสมัคร สุนทรเวช (รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาล ๕ ท่าน
นะครับ ดังรายชื่อต่อไปนี้ ๑. นายธีระพงศ์ อรรถจารุสิทธิ์ ๒. นายแคล้ว
ทองสม ๓. พันตำรวจตรี ยงยุทธ สาระสมบัติ ๔. นางสาวพวงเพชร สารคุณ
๕. นายชัยวัฒน์ เกตุปรีชาสวัสดิ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในสัดส่วนของพรรค
ความหวังใหม่ ๗ ท่าน ขอเรียนเชิญครับ

นายอำนาจ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายอำนาจ คลังผา ส.ส. จังหวัดลพบุรี พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอ
รายชื่อกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาสิ่งหาปริมาณ
มีทั้งหมด ๗ ท่าน ดังนี้ ๑. นายพิเชษฐ สธิธวัช ๒. นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์
๓. นายไพศาล จันทรรักดี ๔. นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์ ๕. นายบุญเกิด
หิรัญคำ ๖. นายวิจิตร แจ่มใส ๗. นายศักดิ์ดา คงเพชร ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
ต่อไปเรียนเชิญพรรคประชาธิปัตย์ครับ สัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๗ ท่าน

นางสาวชรินทร์ พุทธปวน (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน ชรินทร์ พุทธปวน พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดเชียงใหม่
ขอเสนอกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาสิ่งหาปริมาณ
เพื่อกิจการขนส่งมวลชน ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๗ ท่าน ดังนี้
๑. ดอกเตอร์ปรีชา สุวรรณทัต ๒. พันเอก วินัย สมพงษ์ ๓. นายอภิสิทธิ์
เวชชาชีวะ ๔. นายพีระพันธ์ุ สาลีรัฐวิภาค ๕. นายนพดล ปัทมะ
๖. ดอกเตอร์มานะ มหาสุวีระชัย ๗. ดอกเตอร์สุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล
ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ
ต่อไปเรียนเชิญพรรคชาติพัฒนา ๓ ท่านครับ

นายพงศ์กร อรรถนพพร (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พงศ์กร อรรถนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดขอนแก่น ขอนำเรียนเสนอชื่อกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการ
จัดหาสิ่งหาปริมาณเพื่อกิจการขนส่งมวลชน พ.ศ. . . . ตามสัดส่วนของ
พรรคชาติพัฒนา ๓ ท่าน ๑. คุณปวีณา หงสกุล ๒. คุณพงษ์อุดม ตรีสุขี ๓. คุณอรดี
สุกษศรี ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไป
เรียนเชิญพรรคชาติไทย ๒ ท่านครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการจัดหาสิ่งหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน ในสัดส่วนของพรรคชาติไทย
ดังนี้ ๑. นายสมพัฒน์ แก้วพิจิตร ๒. นายชัชวาลย์ ชมภูแดง ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ
ต่อไปเรียนเชิญพรรคกิจสังคม ๑ ท่านครับ

นายโชคสมาน ลีลาวงษ์ (อุตรธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายโชคสมาน ลีลาวงษ์ อุตรธานี กิจสังคม ขอเสนอ นายกุ่มพล สภาวสุ
 เป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาอสังหาริมทรัพย์
 เพื่อกิจการขนส่งมวลชน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไป
 เรียนเชิญพรรคประชากรไทย

นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย (อุตรดิตถ์) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ ผม ทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุตรดิตถ์
 พรรคประชากรไทย ในสัดส่วนของประชากรไทยขอเสนอคุณสุวัฒน์ วรรณศิริกุล
 ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไป
 เป็นสัดส่วนของพรรคเอกภาพ เสรีธรรม พลังธรรม มวลชน และพรรคไท

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย
 ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคเอกภาพ ด้วยเหตุผลที่
 กระผมจำเป็นต้องเสนอ ฯพณฯ ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง เพราะว่า
 เป็นผู้แทนฯ กทม. ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
 เชิญท่านเลขาธิการฯ อ่านรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญฯ

นายสมิตรี สุนทรเวช (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านเลขาฯ อัยา
 เพิ่งอ่าน ขอความกรุณานิดหนึ่ง คือผมเขียนข้อเท็จจริงนิดหนึ่ง ผมก็รอบคอบ
 ติดต่อสำนักงานสำหรับคน ๕ คนที่จะกราบเรียนเวลาที่มี ปรากฏว่ารายชื่อ
 ที่ทางสำนักงานส่งให้ผมกับที่เจ้าหน้าที่มาเขาบอกว่า หมายเลขที่ชื่อ
 นางสาวพวงเพชร สารคุณ เขาขอให้เป็น นางสาวพรทิพย์ จาละ ผู้ช่วย
 เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา กรุณาได้แก้ด้วยเถอะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรองฯ จะเปลี่ยน
 ไขใหม่

นายสมัคร สุนทรเวช (รองนายกรัฐมนตรี) : ข้างหลังเขาส่งออกมา
ชื่อ นางสาวพรทิพย์ นามสกุล จาละ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านเลขาธิการฯ
อ่านรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหา
อสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน พ.ศ.

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหา
อสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน พ.ศ. ๑. นายธีระพงศ์
อรรถจารุสิทธิ์ ๒. นายแคล้ว ทองสม ๓. พันตำรวจตรี ยงยุทธ สาระสมบัติ
๔. นางสาวพรทิพย์ จาละ ๕. นายชัยวัฒน์ เกตุปรีชาสวัสดิ์ ๖. นายพิเชษฐ
สถิตชวาล ๗. นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์ ๘. นายไพศาล จันทระภักดิ์ ๙. นายกำชุง
ประภากรแก้วรัตน์ ๑๐. นายบุญเกิด หิรัญคำ ๑๑. นายวิจิตร แจ่มใส
๑๒. นายศักดิ์ดา คงเพชร ๑๓. นายปรีชา สุวรรณทัต ๑๔. พันเอก วินัย สมพงษ์
๑๕. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๑๖. นายพีระพันธ์ุ สาลีรัฐวิภาค ๑๗. นายนพดล
ปัทมะ ๑๘. นายมานะ มหาสุวีระชัย ๑๙. นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล
๒๐. นางปวีณา หงสกุล ๒๑. นายพงษ์อุดม ตริสุทธิ์ ๒๒. นางอรดี สุทศศรี
๒๓. นายสมพัฒน์ แก้วพิจิตร ๒๔. นายชัชวาลย์ ชัมภูแดง ๒๕. นายกมล
สภาวะสุ ๒๖. นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล ๒๗. ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรญัติตกวัน เชิญครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลเสนอแปรญัตติ
ภายใน ๑๕ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลเสนอแปรญัตติ
ภายใน ๑๕ วัน มีท่านผู้ใดจะเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีความเห็นเป็น
อย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมแห่งนี้อนุมัติให้พิจารณาแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

ต่อไป ๕.๓ ร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

นอกจากนี้ยังมีร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๑ ฉบับ ซึ่งอยู่ใน
ระเบียบวาระที่ ๖.๒ ร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. ซึ่งนายสง่า ธนสงวนวงศ์ และนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรภักษ์ เป็นผู้เสนอ

ซึ่งผมเห็นว่าร่างดังกล่าวนี้เป็นลักษณะทำนองเดียวกัน ขออนุญาตต่อที่ประชุมที่จะให้
พิจารณารวมกัน ถ้าท่านสมาชิกไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมแห่งนี้อนุญาต
ให้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนั้นรวมกัน ขอเชิญทางรัฐมนตรีรับ

นายโกศล พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพ กระผม นายโกศล พลกุล
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ในนามของคณะรัฐมนตรีขอเสนอร่าง
พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. . . . โดยมี
หลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการ
รัฐธรรมนูญ

เหตุผล โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๑๐
บัญญัติให้วิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเป็นไปตามกฎหมาย
ว่าด้วยกรานั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผมขอกราบเรียนถึงที่มาสั้น ๆ เท่านั้นเองว่า เราได้ใช้กฎหมาย
ในเรื่องนี้คือวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๒๒ จนกระทั่ง
มีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ซึ่งเริ่มในปี ๒๕๓๕ นั้น ได้มีการยกร่างโดยทางสภาผู้แทน
ราษฎร สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และเสนอไปยังรัฐบาลซึ่งได้รับ
การพิจารณาโดยรัฐบาลตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ คือรัฐบาลในสมัยของ ท่านนายกฯ ชวน
จากนั้นได้มีการมาปรับปรุงอีกครั้งหนึ่งเพราะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญกันในปี ๒๕๓๘
โดยคณะกรรมการกำกับดูแลประสานงานและเร่งรัดการปรับปรุงกฎหมายให้เป็น
ไปตามรัฐธรรมนูญ แล้วส่งไปตรวจแก้กฎหมายสภาส่งกลับเข้ามาตั้งแต่สมัยรัฐบาล
ท่านนายกฯ บรรหาร และมาถึงรัฐบาลนี้ โดยหลักการแล้วจะมีเนื้อหาสาระ
เหมือนกับกฎหมายในปี ๒๕๒๒ ได้มีการเพิ่มเติมหรือปรับปรุงถ้อยคำบางมาตรา
ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเพิ่มบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะตุลาการ
รัฐธรรมนูญ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่แก้ไขกันในปี ๒๕๓๘
และเป็นร่างที่น่าเสนอมาเนิ่นครั้น ขอพบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสุรสิทธิ์

นายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม สุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย
กระผม และคุณสง่า ชนสงวนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี ได้ร่วม
กันเสนอร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. . . .
ฉบับนี้ ซึ่งมีหลักการและเหตุผลเช่นเดียวกันกับที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอมา ซึ่งกระผม
เองนั้นเห็นพ้องด้วยอย่างยิ่งที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีโอกาสเข้ามาเสนอต่อ
สภาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในครั้งที่แล้วนั้นคณะรัฐมนตรีซึ่งมีพรรคชาติไทยได้เป็นผู้เสนอ

เข้ามา แต่เนื่องจากอยู่ในระหว่างรอการพิจารณาในวาระที่หนึ่ง จึงตกไปด้วยเหตุ
มีการยุบสภา ผมขอกราบเรียนว่าในหลักการและเหตุผลตรงนี้เป็นสิ่งจำเป็น เพราะว่า
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ออกประกอบกับรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๐ ซึ่งเดิมทีนั้นตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๒๑ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของ
คณะตุลาการรัฐธรรมนูญไว้ ซึ่งหลังจากที่มีรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๓๕ ได้มีการเพิ่มเติม
อำนาจหน้าที่ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญอยู่ ๒ ประการ ซึ่งเกี่ยวกับวินิจฉัยของ
พระราชกำหนดตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญ และการพิจารณาวินิจฉัยกรณี
ที่มีปัญหาที่จะต้องตีความรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๐๗ นอกจากนี้ในรัฐธรรมนูญฉบับ
ปัจจุบันยังมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องขององค์ประชุมของตุลาการรัฐธรรมนูญ
มีเรื่องของมติและการลงคะแนนเสียงซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไป ฉะนั้นในร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้จึงได้มีการเพิ่มเติมให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม
ในร่างฉบับที่กระผมและคุณสง่าได้เสนอไว้ จะมีข้อแตกต่างอยู่บางประการกับ
ร่างของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื่องจากพระราชบัญญัติวิชิพิจารณาของ
คณะตุลาการรัฐธรรมนูญ มีกฎหมายอยู่แล้วในฉบับปี ๒๕๒๒ ซึ่งกระผมเห็นว่า
ในร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลนั้นไม่ได้มีกำหนดไว้เลยว่า ถ้าหากว่าออก
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วจะเป็นการยกเลิก พระราชบัญญัติฉบับปี ๒๕๒๒

เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในเรื่องของการตีความ ไม่ให้เกิดปัญหาซึ่งบางครั้งอาจจะ
มีผู้ให้ความเห็นไว้ว่า รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๓๑ ได้ออกมาแล้ว โดยมี
พระราชบัญญัติที่พิจารณาคณะตุลาการรัฐธรรมนูญปี ๒๕๓๒ ซึ่งอ้างอิงกันไว้
เมื่อรัฐธรรมนูญอันนั้นตกไปแล้ว ร่างพระราชบัญญัติปี ๒๕๓๒ จะตกไปด้วย
จึงไม่จำเป็นต้องระบุไว้ในตรงนี้นั้น ผมเองยังไม่ค่อยเห็นพ้องด้วยเท่าไร
เพื่อไม่ให้เกิดปัญหา โดยเฉพาะในเรื่องของการตีความ กระผมเองจึงได้
ระบุไว้ในมาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาของคณะตุลาการ
รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๓๒ ไว้ด้วย

ในอีกส่วนหนึ่งซึ่งร่างของกระผมและคุณสง่านั้น ได้มีการเปลี่ยนแปลง
ซึ่งมีความแตกต่างไปจากร่างของรัฐบาลในมาตรา ๕ ซึ่งกระผมขอกราบเรียน
สั้น ๆ ว่า มาตรา ๕ นั้น ในร่างของรัฐบาลให้เลขาธิการรัฐสภาเป็น
เลขาธิการคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ใน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็น เรื่องของการประชุมคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ
ไม่ใช่เป็นเรื่องของการประชุมข้อบังคับรัฐสภา ซึ่งผมขอเรียนว่าการใช้
ถ้อยคำในข้อบังคับการประชุมนั้นอาจจะมีปัญหาอยู่บางประการ เนื่องจากว่า
ในพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น
ได้แบ่งส่วนราชการของรัฐสภาไว้เพียง ๒ แห่งเท่านั้นคือ สำนักงาน
เลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ฉะนั้นถ้าหาก
ว่าในร่างของรัฐบาลฉบับนี้ในมาตรา ๕ จะไม่ปรากฏว่ามีตำแหน่งเลขาธิการ
รัฐสภาอยู่ เพราะว่าในพระราชบัญญัติที่ผมได้กล่าวอ้างนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลง
แก้ไขแล้ว ในร่างของกระผมจึงได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่มีการปรับปรุง
เป็นให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรซึ่งน่าจะถูกต้องกว่า อย่างไรก็ตาม
ในเนื้อหาสาระส่วนใหญ่แล้วจะค่อนข้างที่จะเป็นในลักษณะเดียวกันกับของ
รัฐบาล และผมคิดว่าร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ น่าที่ท่านสมาชิกทั้งหลาย
น่าจะให้การสนับสนุนและรับหลักการด้วย ซึ่งถ้าหากว่ามีข้อใดที่มีข้อแตกต่างกัน
กระผมคิดว่าคงจะสามารถที่จะไปพูดกันในชั้นกรรมาธิการได้ ขอให้ที่ประชุมนี้
ได้ช่วยกันพิจารณารับหลักการด้วย ขอกราบขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี นายโสภณ เพชรสว่าง
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้
นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง
ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญอาจารย์

เจริญศรี

นายเจริญ คันทวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายเจริญ คันทวงศ์ ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร
ขออนุญาตอภิปรายในร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ
โดยหลักทั่ว ๆ ไปแล้วผมก็เห็นด้วย แต่ว่าใครจะขอฝากข้อสังเกต ๒ - ๓
ประการด้วยกัน ในประการแรกนั้นอยากจะฝากข้อสังเกต ซึ่งจะถามกับท่าน
รัฐมนตรีที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ ในมาตรา ๕ ซึ่งสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปราย
ไปเมื่อกัน มาตรา ๕ นั้นบอกว่า เลขาธิการรัฐสภาเป็นเลขาธิการคณะตุลาการ
รัฐธรรมนูญ ในวรรคสองบอกว่า เมื่อเลขาธิการรัฐสภาไม่อยู่ หรือไม่อาจ
ปฏิบัติได้ ให้รองเลขาธิการรัฐสภาปฏิบัติหน้าที่แทน คำว่า รองเลขาธิการรัฐสภานี้
ผมได้ค้นดูในรัฐธรรมนูญก็ไม่มีไว้ หรือว่าจะอยู่ในกฎหมายข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
หรือไม่ หรือว่าจะอยู่ในข้อบังคับของการประชุมร่วมกันของรัฐสภา อันนี้จะขอ
กราบเรียนถามรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบช่วยชี้แจงในเรื่องนี้ด้วย เพราะว่ามีคาม
เป็นห่วง กลัวว่าถ้าไม่มีอะไรมารองรับแล้ว กลัวว่ามาตรานี้ในวรรคสองจะใช้
บังคับไม่ได้ ในส่วนใหญ่ของร่างนี้ตั้งที่ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกฯ ได้ชี้แจง
ไปแล้วว่า หลักใหญ่เน้นเอามาจากกฎหมายเดิมซึ่งเคยยกเลิกไปแล้ว และที่จริง
เนื้อหาสาระนั้นก็คล้าย ๆ กับประมวล วิ.แพ่งอย่างมาก -----

แต่ว่ามีข้อสังเกตที่ว่า ในกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความแพ่งนั้น การพิจารณาของศาลนั้นโดยมากแล้วไม่ได้กำหนดเวลาว่าจะให้สิ้นสุดเมื่อไร ให้เป็นอำนาจของตุลาการที่จะพิจารณา แต่ว่าในเรื่องนี้เกี่ยวกับวิธีพิจารณาของคณะกรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญนี้ ผมคิดว่าส่วนใหญ่เป็นปัญหาทางการเมือง ควรจะกำหนดเวลาว่า ควรจะพิจารณาให้เสร็จเมื่อไร มิฉะนั้นแล้วจะมีปัญหาทางการเมืองจะทำให้สับสนขึ้นมา ตัวอย่างเช่น เคยมีสัก ๒ - ๓ ครั้งที่เคยพิจารณากันก็คือว่า ในอดีตนั้นเคยมี ส.ส. ได้เสนอว่า ส.ส. บางท่านในสภาแห่งนี้ได้ขาดคุณสมบัติ เพราะว่า เป็นลูกต่างดาวแล้วไม่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมปลาย จะเห็นได้ว่ามีปัญหาทางการเมืองอย่างมากประชาชนสนใจ แต่ว่าเคราะห์ดีที่คณะกรรมการตอนนั้นได้พิจารณาเร็ว ปัญหาการเมืองไม่ได้ลุกลามไปเท่าไร แล้วอีก เรื่องหนึ่งก็มี เรื่องรัฐมนตรีบางคนนั้นมีความขาดคุณสมบัติ เพราะว่า มีสัมพันธภาพกับคนต่าง ๆ แต่เคราะห์ดีที่รัฐมนตรีผู้นั้นได้ลาออกไปเสียก่อน ตัวอย่าง ๒ ตัวอย่างนี้ถ้าหากว่าเหตุการณ์ไม่ได้เกิดขึ้นอย่างนั้น เพราะว่า บังเอิญไปเจอคณะกรรมการตุลาการซึ่งไม่ได้รีบเร่งพิจารณาแล้ว ผมเกรงว่าจะมีปัญหาทางการเมืองตามมา เพราะว่า อยู่ในความสนใจของประชาชนอย่างยิ่ง ฉะนั้นอยากจะถามรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบนี้ว่า ปัญหานี้จะหาทางแก้ไขได้อย่างไร หรือว่าจะกำหนดระยะเวลาไว้ได้ไหมว่าจะให้เสร็จภายในรวดเร็วอย่างไรบ้าง มีอยู่ในมาตราหนึ่งที่บอกว่า ให้รับพิจารณาทันทีที่ได้รับคำร้องภายในระยะเวลาหนึ่ง อันนี้มีการกำหนดเวลาไว้ มีแต่กำหนดเท่านั้นเอง แต่ว่าจะสิ้นสุดเมื่อไรนี้ไม่ได้กำหนดไว้ อันนี้ผมมีความเป็นห่วง อยากจะฝากข้อสังเกตนี้ไว้ด้วย และอีกประเด็นหนึ่งก็คือสิ่งที่อยากจะขอฝากไว้เป็นข้อสังเกตว่าในการพิจารณานั้น ถ้ามีคำวินิจฉัยขึ้นมาแล้ว โดยทั่ว ๆ ไปแล้วเราก็อาศัยตามแบบที่ศาลพิจารณาอยู่ คือมีประธานคนหนึ่ง มีกรรมการตุลาการลงชื่อตามไป แต่ว่าปัญหาอันนี้มันเป็นปัญหาทางการเมือง ผมอยากจะขอฝากข้อสังเกตไว้ว่า คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตุลาการนั้น เป็นไปได้ไหมที่จะต้องมีความเห็นของคณะกรรมการตุลาการแต่ละคน เห็นว่าเป็นอย่างไรบ้าง เขียนไว้เลยแล้วเผยแพร่ เพราะเรื่องนี้เป็นประวัติศาสตร์ทางการเมืองของประเทศชาติเราจะทำอย่างไร สำหรับคำพิพากษาประเภทนี้ของต่างประเทศของสหรัฐนั้น เป็นคำพิพากษาศาลสูงแล้ว เขาจะเขียนไว้เลยว่าตุลาการแต่ละคนนั้นมีความเห็นว่าอย่างไร เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบและมีเหตุผลเขียนในนั้นเสร็จ อันนี้เป็นเรื่องที่คุณรันทัดไปจะเอาไปศึกษาได้ ฉะนั้นเรื่องความเห็นของคณะกรรมการ

ตุลาการนี้ ถ้าหากว่าแต่ละคนนั้นมีความเห็นของตัวเองหรือวินิจฉัยแต่ละปัญหา แล้วก็จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและวิวัฒนาการทางการเมืองอย่างยิ่ง กระผมจึงใคร่จะขอฝากในประเด็นนี้ไว้ด้วย

ประเด็นที่ ๓ สิ่งที่น่ายินดีก็คือว่าในการพิจารณานั้นเป็นการพิจารณาเปิดเผยเช่นเดียวกัน เว้นแต่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะร้องไว้ขอพิจารณาความลับ อันนี้ผมก็มีความดีใจเพราะว่า เชื่อว่าปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัญหาทางการเมืองทั้งสิ้น ฉะนั้นประชาชนย่อมจะสนใจและอยากจะมาฟัง แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่แล้วผมเห็นว่า มีข้อที่น่าสนับสนุนในกฎหมายฉบับนี้ แต่ว่ามีข้อสังเกตเล็ก ๆ น้อย ๆ เพียง ๒ - ๓ ประเด็น กระผมใคร่จะขอฝากเรื่องนี้ไว้และอยากขอฟังจากผู้รู้ด้วยว่า ท่านจะหาทางแก้ไขปัญหาข้อข้องใจของกระผมได้อย่างไรบ้าง ผมขอฝากไว้เท่านั้นท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง (ตริง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมวิเชียร คันฉ่อง พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตรัง ผมเห็นด้วยเกี่ยวกับกฎหมายร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ แต่ในขณะที่เดียวกัน กระผมมีข้อสังเกตอยู่บางประการ คือในบางมาตรานี้ เรามองถึงเรื่องเกี่ยวกับแบบมากกว่าผลที่จะได้รับ ยกตัวอย่างเช่น มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๓ นี้ก็เขียนล้อมาจากเกี่ยวกับเรื่องวิธีพิจารณาความแพ่ง ว่าในกรณีที่มีการฟ้องนั้น การฟ้องแสดงข้อหาไม่ชัดเจนบ้าง หรือว่ามีกล่าวถ้อยคำไม่สุภาพบ้างอะไรนี้ ถือว่าเป็นลักษณะของคำฟ้องที่ไม่ถูกต้อง แล้วก็ผู้รับฟ้องไม่รับพิจารณาได้ -----

ในลักษณะนี้ เข้ามาในมาตรานี้ก็ว่าเป็นอย่างนั้น ผมคิดว่าในกรณีที่เกิด การกระทำความผิด บางทีมันอาจจะหลายลักษณะ เพราะฉะนั้นเวลาเกิดมี การร้องขึ้นมาว่า คนนี้ทำผิดอย่างนั้นนะ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราบอกว่า มันไม่ตรงตามที่ฟ้องแล้ว เราก็ยกคำฟ้องเสีย อย่างนี้ผมว่ามันไม่ตรงตาม วัตถุประสงค์หรือครับ ถ้าหากว่าผมคิดว่าการพิจารณาของคณะตุลาการ รัฐธรรมนูญ ถ้าหากพบว่าคนที่กระทำความผิด ไม่ว่าจะความผิดในฐานใด ก็ย่อมมีสิทธิที่จะพิจารณาในเรื่องนั้น ๆ ได้ เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นด้วย ในมาตรานี้ที่ว่า ถ้าหากว่าไม่เขียนตามแบบของเขาแล้ว ถือว่าไม่ชอบ ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย อีกประการหนึ่งก็อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธาน นะครับว่า ในกรณีที่ถ้าฟ้องนี้เกิดว่าไม่ชอบแล้วนี่ เอล่ะในฐานธรรมดา เรามีโอกาสอุทธรณ์ฎีกาได้ แต่ในชั้นนี้ไม่มีสิทธิใช้ไหมครับ เพราะฉะนั้น ถ้าเป็นในลักษณะที่ว่านี้ ตัวตรงนี้มีมันเกิดช่องว่างที่จะให้มีการพิจารณาได้ว่า คนเหล่านี้คือคนที่เราอาศัยมาตรา ๑๓ ไปช่วยเขา นั่นคือความเห็นของ กระผม อีกประการหนึ่งก็อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานก็คือว่า ในกรณี ที่ว่า ความสิ้นสุดของบรรดาสมาชิกก่อนที่ตุลาการรัฐธรรมนูญจะพิจารณานี้ ให้ยกเลิกเรื่องนั้น ๆ ไป ผมคิดว่าถ้าเขียนเอาไว้อย่างนี้ต่อไป เหมือน อย่างที่ อาจารย์ดอกเตอร์เจริญ คันธวงศ์ ได้ยกตัวอย่างขึ้นมาจะครับ ว่าคนนี้เคยสมัคร มีการร้องเรียนกันว่า มีคุณสมบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่มีสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้ง แต่ในขณะที่เดียวกันเกิดยุบสภา ไม่ว่าจะหมดใน หน้าที่นั้น ๆ คนนี้ก็สมัครต่อละครับ พอมาสมัครต่อก็ต้องยื่นคำร้องกันอีก เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในมาตรา ๒๓ นี้ มันน่าจะให้เสรีจวินิจฉัยกันไปได้ ตลอดเลย ว่า คนที่ถูกยื่นคำร้องนี้ว่ามีคุณสมบัติไม่ชอบ ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย มันเกิดกระทำความผิดในขณะที่เขามีตำแหน่งหน้าที่อยู่ เพราะฉะนั้น การที่เขาพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ไป นั้นไม่ใช่ว่าเขาตายไปแล้ว ถ้าคนนั้น ตายไปไม่เป็นไรหรือครับ ยกคำร้องได้ แต่ถ้าคนนั้นยังมีชีวิตอยู่ ผมคิดว่า น่าจะพิจารณาดัดสินกันให้ถึงที่สุด ไม่อย่างนั้นแล้วพวกนี้จะใช้สิทธิลงรับสมัคร เลือกตั้งได้ต่อไป ผมมีความคิดเห็นอยู่ ๒ - ๓ ประการ จึงใคร่ขอคำตอบ จากฝ่ายรัฐบาล ขอกราบขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณกุลเทพครับ

ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม กุเทพ ไส้กระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
 พรรคความหวังใหม่ กระผมเห็นความจำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 นะครับ เมื่อเราพลิกดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ ซึ่งกำหนดว่าวิธีพิจารณาของ
 คณะตุลาการรัฐธรรมนูญต้องเป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งล่าสุด
 เกี่ยวกับเรื่องนี้ เมื่อปี ๒๕๓๘ เราก็กังไม่ได้แก้ไข ไม่ได้มี พ.ร.บ. เกี่ยวกับ
 เรื่องนี้ แต่อย่างไรก็ตามครับท่านประธาน เนื่องจากกระผมคงไม่มีโอกาส
 ได้เป็นกรรมาธิการวิสามัญ คงมีประเด็นที่จะฝากให้คณะกรรมการได้พิจารณา
 ในหลายเรื่อง ประเด็นที่กระผมได้พลิกดูพระราชบัญญัติฉบับนี้เห็นว่า น่าจะทำ
 ให้มีความรัดกุมมากกว่าที่เป็นอยู่ เกี่ยวกับเรื่องการบัญญัติข้อความซ้ำซ้อน
 ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งตรงนี้อาจจะเป็นเจตนาของผู้ร่างว่าอยากจะให้ชัดเจน
 แต่กระผมมีความรู้สึกว่ กฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นเป็นกฎหมายแม่บท เป็นกฎหมาย
 ที่วางหลักเกณฑ์สำคัญไว้แล้วในบางเรื่อง เมื่อเรามีกฎหมายที่จะต้องมาใช้
 ตามรัฐธรรมนูญ ถ้าเราไปบัญญัติซ้ำ มันแสดงถึงว่าเราให้ความสำคัญกับ
 รัฐธรรมนูญ หรือว่าอาจจะมองว่าไม่อยากจะโยนไปถึงรัฐธรรมนูญ ตรงนี้
 ผมไม่มีเหตุผลจะอธิบายนะครับ-----

ผมอยากจะชี้ให้เห็นว่า มีหลายมาตราที่เดียวที่เราบัญญัติ
 ในลักษณะซ้ำซ้อนไว้ แต่ก็ยังมีบางมาตรา เช่นกันที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้แต่เราก็ไม่ได้
 กำหนดข้อความตรงนั้นไว้ในร่างกฎหมายที่เรานำเสนอในวันนี้ มาตรา ๖ ใน
 กฎหมายฉบับนี้ซ้ำกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๙๗ ในเรื่องมติของตุลาการรัฐธรรมนูญ
 ที่จะใช้ในกรณีที่จะวินิจฉัยสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่าต้องให้เสียง
 ๓ ใน ๕ ซึ่งในรัฐธรรมนูญมาตรา ๙๗ บัญญัติไว้ และในฉบับนี้มาตรา ๖ เราก็
 บัญญัติไว้ และในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญก็กำหนดเสียงที่จะลงมติ ๒ ใน ๓
 ในมาตรา ๖ ก็บัญญัติไว้ ซึ่งเป็นการซ้ำ ในเรื่ององค์ประชุมก็เช่นกัน
 ในมาตรา ๒๐๘ ของรัฐธรรมนูญนั้นได้บัญญัติไว้ชัดเจนแล้ว เราก็บัญญัติไว้อีก
 ในมาตรา ๖ แต่ที่กลั่นก็คือมาตรา ๒๘ เราไม่ได้บัญญัติจำนวนเสียงที่จะใช้
 ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ๒ ใน ๓ ในกรณีที่มีการยื่นเสนอจากสภาให้พิจารณาว่า
 ร่างพระราชบัญญัตินั้นขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ ตรงนี้ผมคิดว่าคงมีอะไรที่ยังไม่
 เรียบร้อย อาจจะให้การมาธิการได้ไปดูให้ละเอียดชนิดหนึ่งว่า สิ่งที่มีอยู่ใน
 รัฐธรรมนูญ ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายแม่บทนั้นจำเป็นไหมที่จะต้องบัญญัติไว้อีกครึ่งหนึ่ง
 ในกฎหมายลูกหรือกฎหมายที่จะเอามาปฏิบัติ จะถือว่าเป็นเรื่องที่ได้ระบุไว้
 อย่างสำคัญ เพราะในรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๐๘ ในวรรคสองได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่า
 มติของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญนั้นให้ถือเสียงข้างมาก ยกเว้นแต่ที่บัญญัติไว้
 ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้แม้จะไม่มีกฎหมายลูกบัญญัติไว้
 ก็ต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว ในความเข้าใจของผม ถ้าจะบัญญัติไว้เช่นนั้น
 ให้ซ้ำกัน ทำไม่ซ้ำให้หมด เพราะฉะนั้นมาตรา ๒๘ ก็ต้องไปบัญญัติไว้เช่นกันว่า
 มติของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับเรื่องนั้นจะต้องให้เสียงไม่น้อยกว่า
 ๒ ใน ๓ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๖ มีความที่กระผมคิดว่าอ่านแล้วไม่ค่อย
 เข้าใจอยู่ในเรื่องการวินิจฉัยความเป็นรัฐมนตรีของบุคคลตามมาตรา ๑๗๓
 กระผมยังพลิกดูรัฐธรรมนูญ ดูกฎหมาย เราเห็นแต่วินิจฉัยสมาชิกภาพของ ส.ส.
 หรือ ส.ว. แต่ของรัฐมนตรีผมไม่อาจที่จะมองเห็นได้ชัดเจน แม้จะมีการโยง
 กฎหมายไปมา เพราะว่ารัฐมนตรีนั้นถ้าว่าตามหลักแล้วเรามีบุคคลที่ไม่ได้เป็น
 สมาชิกมาเป็นอยู่ และในขณะที่เดียวกันท่านที่เป็น ส.ส. ที่เป็นรัฐมนตรี ถ้า
 สมาชิกภาพของความเป็น ส.ส. ของท่านสิ้นสุดลงโดยเหตุที่สภายื่นเรื่องให้
 ตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัย และท่านวินิจฉัยออกมาว่าสิ้นสุดสมาชิกภาพ ตรงนั้น
 แม้จะไม่ได้บอกว่าจะต้องสิ้นสุดความเป็นรัฐมนตรีไปด้วย แต่โดยมารยาท
 โดยธรรมเนียม โดยความถูกต้อง ท่านก็ต้องทนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้

การเป็นรัฐมนตรีของบุคคลตามมาตรา ๑๗๓ และที่เรามาใช้บัญญัติไว้ใน
วิธีพิจารณาความในมาตรา ๖ โดยใช้เสียง ๒ ใน ๓ ซึ่งตรงนี้กระผมก็ค่อนข้าง
จะสับสน ก็อยากจะฝากให้คณะกรรมการได้ดูในจุดนี้ด้วย ก็คงเป็นประเด็น
ที่กระผมพยายามพลิกดูและก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าจะทำให้เกิดความรอบคอบ
มากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นเป็นเรื่องที่เรา
ต้องรีบให้ออกมาอยู่แล้ว เพราะว่ารัฐธรรมนูญได้ร่างมาหลายครั้ง ได้แก้กันมา
หลายครั้ง อย่างน้อยก็ ๒ ครั้ง ล่าสุดที่มีการร่างรัฐธรรมนูญครั้งใหญ่ ๆ
ครั้งสุดท้ายผมก็อยู่ในสภานี้ ท่านก็อยู่ในสภานี้ ปี ๒๕๓๘ เราก็ยังไม่ได้มี พ.ร.บ.
ฉบับนี้ออกมา เพราะฉะนั้นวันนี้ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องให้มี พ.ร.บ. นี้ ออกมา
แต่ถ้าอยากฝากกรรมการให้พิจารณาในจุดที่กระผมได้นำเสนอด้วย ขอบพระคุณ
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรี
โกคินครับ

นายโกคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพครับ กระผม นายโกคิน พลกุล
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ผมขอเรียนตอบท่านสมาชิกโดยย่อ ๆ
อย่างนั้นนะครับว่า ที่ผมเรียนตอนต้น ร่างนี้เป็นร่างที่ทางสำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎรเป็นคนจัดทำขึ้น โดยยึดตามแนวเดิม และมาเสริมเพิ่มเติม
ในส่วนที่รัฐธรรมนูญได้แก้ไขเพิ่มเติมไป ที่ท่านให้ข้อสังเกตหลายประการนั้น
ความจริงก็มีข้อน่าคิด ผมอยากเรียนอย่างนั้นนะครับ

ประการแรกก็คือในมาตรา ๕ ที่ท่านถามว่า เลขาธิการรัฐสภา
รองเลขาธิการรัฐสภานั้นมีที่มาอย่างไร จริง ๆ ปัญหาที่เกิดขึ้นตอนที่ทาง
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาส่งมา ก็เป็นปัญหาว่าจะเอาใครเป็นเลขาฯ
ก็บอกว่าเอาเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร คนนี้ก็ไม่ใช่คือเป็นปัญหา พอถามว่า
แล้วรองเลขาฯ จะเอาใคร จะไปเอาเลขาธิการวุฒิสภา หรือจะเอา
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ตรงนี้ก็เวียนหัวเหมือนกัน คณะรัฐมนตรี
ในเวลานั้นก็บอกว่าให้กฤษฎีกาไปดูแล้วกันจะเอาแบบไหนดี กฤษฎีกาก็เลย
บอกว่า ถูกครับตามกฎหมายที่ท่านว่า พระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการ
ฝ่ายรัฐสภาไม่มีหรือครับ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาไม่มี เพียงแต่ว่า
พอเราออกมาออกข้อบังคับเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ เราบอกว่าเลขาธิการรัฐสภานั้นก็คือ
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ก็ใช้ตัวสำนักงานนั้นแหละครับเป็นสำนักงานของ
ก็เท่ากับคนเดียวกันมี ๒ ตำแหน่งตามข้อบังคับ แต่อาจจะไม่ใช่ตามกฎหมาย
วิธีปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา ในที่สุดกฤษฎีกาก็บอกเอาอย่างนี้ดีใหม่ว่า
เลขาธิการรัฐสภาและรองเลขาธิการรัฐสภา บังเอิญตอนที่ตอบตอนนั้น
ข้อบังคับยังไม่ออก ก็บอกว่าข้อบังคับจะออกต่อไป ก็บังเอิญข้อบังคับก็ออกมาว่า
ให้รองเลขาธิการรัฐสภานั้นได้แก่เลขาธิการวุฒิสภา ก็มีข้อบังคับปี พ.ศ. ๒๕๓๙
และถามไปยังสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ก็บอกเห็นชอบด้วยกับที่
กฤษฎีกาเสนอแนะอย่างนี้ ก็เลยเป็นถ้อยคำอย่างที่ท่านได้เห็นอันนี้แหละครับ
ประการต่อมาก็คือว่า ในเรื่องที่กำหนดระยะเวลาว่าจะต้อง
พิจารณาเสร็จเมื่อไร ความจริงข้อสังเกตนี้เป็นสิ่งที่ดี ผมคิดว่ากรรมาธิการ
น่าจะรับไปพิจารณา แม้แต่มาตรา ๒๓ เองก็ตามที่ท่านสมาชิกได้ยกขึ้นมาว่า
บางเรื่องถ้าเราไปถือว่าพ้นจากความเป็นรัฐมนตรี พ้นจากการเป็นสมาชิก

ไปแล้วก็แปลว่าจำหน่ายคดีไป มันก็เลยกลายเป็นว่า ถ้าเขาไม่พ้นเขาอาจจะ
 เสียสิทธิบางอย่าง แต่ถ้าเขาพ้นไปแล้วก็แปลว่ากลับมาใหม่ ผมว่าตรงนี้ก็^{๕๕}ต้อง
 พิจารณา หรือแม้แต่ในเรื่องของการที่เรายื่นคำร้องทำอะไรต่าง ๆ ไปยึด
 วิ.แพ่ง ค่อนข้างมาก ว่าถ้าฟ้องไม่ชัดเจนใช้คำนี้ก็แล้วกันนะไม่ถูกต้อง
 แปลว่าทำนบกึ่งฟ้องไปก่อนเลย ตรงนี้เองก็เป็นวิธีคิดของ ๒ ระบบ ก็คือ
 ระบบกล่าวหาหรือระบบไต่สวน ถ้าระบบไต่สวนนั้นเขาไม่ไป สตรีคท์ (Strict)
 กับคำฟ้องว่าจะชัดเจนหรือไม่ เคลือบคลุมหรือไม่ เขาจะดูความมุ่งหมาย
 ดูว่าผู้ฟ้องนั้นอาจจะเข้าใจบางอย่างไม่ชัดเจน ฝ่ายผู้ที่จะเป็นผู้ที่ตัดสินก็จะ
 ช่วยเหลือหน่อยว่าตกลงท่านต้องการอย่างไร เข้าใจอย่างไร บังเอิญอันนี้
 ที่เราร่าง ๆ กันมาในอดีต เราค่อนข้างยึดระบบกล่าวหา มันก็เลยออกมา
 ในแนวนี้ ดังนั้นก็จะมีอีกหลาย ๆ จุด ว่าที่มันจะมีข้อคิดที่เป็นข้อคำนึงที่
 เปลี่ยนแปลงไป บังเอิญที่เรายึดมาตามอันนี้เพราะมาจากสภาเองนะครับ
 จากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเอง ยึดตามแนวเดิมที่ผ่านมา
 ถ้ารัฐบาลไปแก้แล้วบอกว่า จริง ๆ รัฐบาลในงานนี้เป็นเพียงแค่เหมือนกับ
 ไปรษณีย์หน่อย เพราะไม่มีผู้เสนอร่างกฎหมาย เมื่อทางสำนักงานเลขาธิการ
 สภาผู้แทนราษฎรเสนอร่างอันนี้มาก็มายังรัฐบาล รัฐบาลก็ตรวจแก้ไขแล้วก็
 มานำเสนอให้ ผมคิดว่าหลายส่วน เมื่อที่ท่านกฤษฎีกา ขออนุญาตที่เอ่ยนาม
 นะครับ สงสัยว่าทำไมบางอันลือรัฐธรรมนูญ บางอันไม่ลืออะไรต่าง ๆ
 เขาก็เหตุผลอยู่บางส่วน บางกรณีมันมาเขียน กรุปป์ (Grouping) รวมกันไว้
 เช่นในเรื่องของการประชุม องค์ประชุม เขารวมหลาย ๆ เรื่องมารวมกันไว้
 ก็เลยต้องเอามาเขียนลือ เพราะว่าพอเขียน เอาหลาย ๆ เรื่องมารวมกันแล้ว
 ไม่เขียนบอกมติ ไม่บอกอะไรเลย มันก็ไม่ว่ามันคืออะไรอย่างนี้เป็นต้น
 บางเรื่องมันเขียนเฉพาะเรื่องนั้นอยู่ ก็อาจจะถือว่า รีเฟอ์ (Refer)
 ยังรัฐธรรมนูญได้ ตรงนี้ก็อาจจะมาดูกันอีกที่ว่าตรงไหนที่เราจะทำให้
 เหมาะสมที่สุด รัฐบาลเองก็พยายามเคารพสิ่งที่มาจากทางหน่วยงานของ
 สภาผู้แทนราษฎร ก็มานำเสนอให้ท่าน ก็คงไปว่ากันในชั้นกรรมาธิการ ในจุดที่
 พวกเราได้พูดคุยกันมานี้ นะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบิดการอภิปราย
นะครับ มีท่านผู้เสนอท่านใดจะขออภิปรายสรุปหรือเปล่าครับ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ขอมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิก

ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระผมจะขอมติ
จากที่ประชุมว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับหรือไม่ครับ
ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่า
ไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ที่ประชุมมีมติให้
รับหลักการนะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกเสนอกรรมาธิการครับ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายโกศล พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพ ในนามของคณะรัฐมนตรีขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ
จำนวน ๒๗ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เสนอเป็น
อย่างอื่นนะครับ ถ้าวามติที่ประชุมให้เสนอกรรมาธิการวิสามัญ ๒๗ ท่าน
คณะรัฐมนตรีจะเสนอกี่ท่านครับ

นายโกศล พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
คณะรัฐมนตรีขอเสนอ ๕ ท่าน ๑. นายโกศล พลกุล ๒. นายไพศิษฐ์ พิพัฒกุล
๓. นายพินิต อารยะศิริ ๔. นายอัชพร จารุจินดา ๕. นายสมคิด เลิศไพฑูรย์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะรัฐมนตรี
เสนอ ๕ ท่าน สัดส่วนเหลือทั้งหมด ๒๒ ท่าน มีพรรคความหวังใหม่ ๗ ท่าน
ประชาธิปัตย์ ๗ ท่าน ชาติพัฒนา ๓ ท่าน ชาติไทย ๒ ท่าน กิจสังคม ๑ ท่าน
ประชาธิกรไทย ๑ ท่าน พรรคเอกภาพ เสรีธรรม พลังธรรม พรรคไทยอีก ๑ ท่าน
ถ้าอย่างนั้นขอเชิญความหวังใหม่ ๗ ท่านครับ

พันตำรวจโท ไวกจน์ อารณรัตน์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท ไวกจน์ อารณรัตน์ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกำแพงเพชร เขต ๑ สมัยแรกครับ ขอเสนอรายชื่อ
กรรมาธิการวิสามัญ ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ
ในส่วนของพรรคความหวังใหม่ มีรายชื่อดังต่อไปนี้ครับ ๑. คุณภูมิ สาระผล
๒. คุณมุข สุไลมาน ๓. คุณมานพ จรัสดำรงนิตย์ ๔. คุณสุพล พองงาม
๕. คุณอุดม หมี่เทศ ๖. คุณเวียง วรเชษฐ์ และ ๗. คุณชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
นะครับ ขอขอบคุณมากครับ เชิญประชาธิปัตย์ ๗ ท่านครับ

นายประกอบ จิรกิติ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ประกอบ จิรกิติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์ ขออนุญาตนำเสนอรายชื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ.
จำนวน ๗ ท่าน ดังรายนามต่อไปนี้ ๑. ท่านมารุต บุนนาค ๒. ท่านสุทัศน์ เงินหมื่น
๓. ท่านเจริญ คันธวงศ์ ๔. ท่านนิพนธ์ อินทรสมบัติ ๕. ท่านวิเชียร คันฉ่อง
๖. ท่านไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ๗. ท่านไพโร พัฒโน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ
เชิญชาติพัฒนา ๓ ท่านครับ

นายพงศ์กร อรรถนพพร (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พงศ์กร อรรถนพพร สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการ
วิสามัญ ร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ.
ตามสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา จำนวน ๓ ท่าน ๑. คุณอนุสรณ์ วงศ์วรรณ
๒. คุณประสพ บุษราคม ๓. คุณสุรพล เกียรติไชยากร ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
นะครับ เชิญชาติไทย ๒ ท่านครับ

นายวีระพล อติเรกสาร (สระบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม วีระพล อติเรกสาร สระบุรี พรรคชาติไทย ขอเสนอ
กรรมาธิการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ
ดังนี้ครับ ๑. นายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์ ๒. นายกมลชัย รัตนะสกาวงศ์
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ
เชิญกิจสังคม ๑ ท่านครับ

นายโชคสมาน สีลาวงษ์ (อุดรธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ผม นายโชคสมาน สีลาวงษ์ อุดรธานี กิจสังคม ขอเสนอ นายดุสิต โสภิตชา
เป็นกรรมาธิการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ
ประชากรไทย ๑ ท่านครับ

นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย (อุดรดิตถ์) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม ทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรดิตถ์
พรรคประชากรไทย ขอเสนอคุณสมมิตร คิริจันทร์ ขอผู้รับรองรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ
เชิญพรรคเอกภาพ เสรีธรรม พลังธรรม พรรคไท ๑ ท่านครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ขอเสนอ คุณเสกสรร แสนภูมิ เป็นกรรมาธิการ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ
เชิญท่านเลขาฯ อ่านรายชื่อกรรมาธิการ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
รายชื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณา
ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๑. นายโกดิน พลกุล ๒. นายไพศิษฐ์
พิพัฒนกุล ๓. นายพินิต อารยะศิริ ๔. นายอัษฎพร จารุจินดา ๕. นายสมคิด
เลิศไพฑูรย์ ๖. นายภูมิ สาระผล ๗. นายमुख สุลไลมาน ๘. นายมานพ

จรัสดำรงนิตย์ ๙. นายสุพล ฟองงาม ๑๐. นายอุดม หมีเทศ ๑๑. นายเวียง
 วรรณ ๑๒. นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพลลภ ๑๓. นายมารุต บุนนาค
 ๑๔. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๑๕. นายเจริญ คันธวงศ์ ๑๖. นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ
 ๑๗. นายวิเชียร คันฉ่อง ๑๘. นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ๑๙. นายไพโร
 พัฒโน ๒๐. นายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ ๒๑. นายประสพ บุษราคัม ๒๒. นายสุรพล
 เกียรติไชยากร ๒๓. นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัชร ๒๔. นายกมลชัย
 รัตนะสกาวงค์ ๒๕. นายดุสิต โสภิตชา ๒๖. นายสมศักดิ์ ศิริจันทร์ และ
 ๒๗. นายเสกสรร แสนภูมิ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญกำหนด

ระยะเวลาการแปรญัตติ

นายโกคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ตามข้อบังคับ
 ทำนประธานครึบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๗ วันนะครึบ ทำนชัย
 มีอะไรครึบ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ทำนประธานครึบ ขอ ๗พณฯ รัฐมนตรี
 พิจารณานะครึบ เพราะว่ายุดปีใหม่ ทำนช่วยพิจารณาด้วยครึบ

นายโกคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ด้ครึบ
 ฉะนั้นขออนุญาตเสนอใหม่ ๑๕ วันครึบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑๕ วันนะครึบ จะใช้
 ร่างใดเป็นหลักครึบ

นายโกคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ขอร่าง
 ของรัฐบาลครึบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใช้ร่างของรัฐบาล
 นะครึบ

ระเบียบวาระที่ ๕.๔ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูป
 การปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๔ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๑๙ พ.ศ.
 คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครึบ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง กรุงเทพมหานคร พรรคมวลชน ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีได้มอบหมายให้ผมมารายงานเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รัฐมนตรีขอเสนอขกเลิกคำสั่งคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๔ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๑๙ โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ขกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๔ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

ท่านประธานที่เคารพ เหตุผลผมคงเรียนเพียงสั้น ๆ เพราะร่างพระราชบัญญัติยกเลิกนี้มีเพียง ๓ มาตรา แต่เดิมคำสั่งคณะกรรมการมีหลายฉบับ ฉบับที่ ๒๒ ให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้บัญชาการตำรวจนครบาล สามารถส่งบุคคลที่มีพฤติกรรมเป็นภัยต่อสังคมไปควบคุมตัวได้ โดยไม่ต้องขออำนาจศาล---

ต่อมาได้มีการยกเลิกคำสั่งที่ ๒๒ สำหรับคำสั่งที่ ๓๔ นั้น เป็นวิธีปฏิบัติของผู้ที่
จะต้องควบคุมบุคคลที่ส่งไปในฐานะเป็นภัยสังคม เมื่อฉบับที่ ๒๒ ยกเลิกแล้ว
ก็ล้มยกเลิกที่ ๓๔ จึงขออนุญาตท่านประธานกราบเรียนท่านเพื่อนสมาชิก เพื่อ
ขออนุญาตอนุมัติให้ยกเลิกฉบับที่ ๓๔ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญอาจารย์ปรีชาครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภา

ที่เคารพ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต ประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร
กระผมต้องขอแสดงความยินดีที่ทาง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้ยกเลิกประกาศ
คณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว ในสิ่งนี้เหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง แต่ผมขอฝากเล็กน้อย
ท่านประธานสภาครับ เรามีกฎหมายในรูปแบบดังกล่าวนี้ตั้งแต่ยุคแรก สมัย
จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ยุคที่ ๒ สมัย จอมพล ถนอม ยุคที่ ๓ สมัยปฏิรูป
ยุคที่ ๔ สมัย รสช. ประมาณกันได้เกินกว่า ๕๐๐ ฉบับ ในยุคแรกผมขออนุญาต
อ่านของ จอมพล สฤษดิ์ ๕๗ ฉบับ ยุคที่ ๒ สมัย จอมพล ถนอม มากที่สุดในโลก
๓๖๕ ฉบับ สมัยปฏิรูป ๔๙ ฉบับ สมัย รสช. ประมาณ ๕๐ ฉบับ ท่านประธานครับ
นี่คือรอยต่างในระบอบประชาธิปไตยของบ้านเรา หรือเป็นรอยต่างในทฤษฎี
รัฐธรรมนูญของประเทศไทยที่เรามีหลักตามโบราณราชনীติ กฎหมายไม่ว่าจะ
ในสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์ หรือในสมัยประชาธิปไตย รูปแบบของเราศักดิ์สิทธิ์
คำกฎหมายของเราก็มีคำว่า พระ นำหน้า พระราชบัญญัติ พระราชกำหนด
พระราชกฤษฎีกา ทุกอย่างเป็นองค์รัฐธรรมนูญ กฎหมายทุกฉบับจะมีพระปรมาภิไธย
ขององค์พระมหากษัตริย์ ทำไมกระผมจึงกล่าวว่าเป็นรอยต่างในรัฐธรรมนูญ
ของไทย กฎหมายดังที่กระผมได้กราบเรียนมาทุกยุคทุกสมัย จะมีผู้ที่ลงนาม
ท่านประธานครับ ไม่ใช่องค์รัฐธรรมนูญ ไม่ใช่พระมหากษัตริย์ คือหัวหน้า
คณะปฏิวัติ ผมจึงแสดงความยินดีในกฎหมายฉบับนี้ พรรคประชาธิปัตย์ได้ให้
ความสำคัญ ได้มีการสังคายนากฎหมายดังกล่าวนี้มาตลอดเวลา สมัยหนึ่ง
ท่านมารุต บุณนาค เป็นประธานสังคายนา สมัยนั้นผมอยู่ที่ธรรมศาสตร์เป็น
อาจารย์ประจำ ในสมัยท่านผู้นำฝ่ายค้านเป็นรัฐบาล ท่านชวน เป็นนายกรัฐมนตรี
ได้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อสังคายนาเช่นเดียวกัน ทำไปได้หลายฉบับ
แต่ยังไม่หมด ผมจึงขอผ่านท่านประธานไปยังคณะท่านนายกฯ ต้องรีบดำเนินการ
เพราะว่ามีจำนวนมาก ส่วนหนึ่งคงจะต้องมีการปรับรูปแบบให้เป็นรูปแบบกฎหมาย
ในระบอบประชาธิปไตย ที่ผมได้กล่าวแล้ว อะไรเป็นพระราชบัญญัติก็ต้องเปลี่ยน
รูปแบบเป็นพระราชบัญญัติ ในส่วนเนื้อหาสาระก็ต้องยอมรับหลายฉบับไม่สามารถ

จะยกเลิกได้ เพราะเป็นกฎหมาย เราต้องยอมรับแม้เราจะไม่เห็นชอบด้วย ก็คงจะต้องดูในเนื้อหาสาระ เช่นกฎหมายที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์ มีอำนาจเป็นพิเศษ ที่ท่านมารู้ได้เคยให้ข้อสังเกตแล้ว กระผมคิดว่าสิ่งนี้เราจะทำให้บ้านเมืองของเราเป็นประชาธิปไตย และกฎหมายดังกล่าวนี้ก็ควรจะต้องสูญสิ้นไปจากบ้านเมืองไทย กระผมขอฝากและขอแสดงความยินดีในส่วนนี้ด้วย รับผิดชอบการฉบับอื่น ๆ ต่อไปยังมีอีกมากมาย ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็คงต้องฝากท่านนายกฯ ขอปิดการอภิปรายเลยนะครับ ท่านรัฐมนตรีมีอะไรสรุปไหมครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อเสนอแนะของ
ท่านอาจารย์ปรีชานำรับฟังครับ และเรื่องนี้ท่านนายกรัฐมนตรีได้เคยปรารภ
เบื้องต้นไปแล้ว ซึ่งรัฐบาลจะรับไปเป็นข้อคิดและหาทางปฏิบัติต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติเลขนะครับ
(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มา
ประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะขอมติจาก
ที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควร
รับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่า
ไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มติที่ประชุมเห็นควร
รับหลักการนะครับ ขอเชิญตั้งกรรมมาธิการครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพครับ เนื่องจากเนื้อหาของ
ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกฯ มีนิดเดียวครับ ๓ มาตรา ขออนุญาตตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญเต็มสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่ประชุมมีความเห็น
เป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทย มหาสารคาม เนื่องจากเราให้
ความสำคัญกับกฎหมายฉบับนี้ กระผมขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาครับ
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีว่าอย่างไรครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานไปยัง
ท่าน ส.ส. ประยุทธ์ นะครับ คือฉบับนี้ถึงแม้ไม่ยกเลิกก็ไม่ได้มีผลใช้อยู่แล้ว
เพราะฉบับที่ ๒๒ ยกเลิกไปแล้ว เมื่อไม่มีคนไปถูกควบคุม ระเบียบการควบคุม
มันก็ไม่มี เจ้าหน้าที่ไม่ได้ปฏิบัติ แต่ที่ท่านอาจารย์ปรีชาท่านบอกหมายถึงฉบับอื่น ๆ
ซึ่งมีความสำคัญต้องมาปรับปรุงแก้ไข ส่วนฉบับนี้เนื้อหาสาระไม่มีอะไรครับ
ขออนุญาตท่านประยุทธ์ถอนเถอะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทย มหาสารคาม กระผมเข้าใจ
ความจำเป็นในการที่จะยกเลิกกฎหมาย อาจจะเป็นผลพวงของอำนาจเผด็จการ
ที่ขณะนี้ยังครองอำนาจอยู่ กระผมเองผมกราบเรียนท่านประธานว่ากระผมเกิด
ความรู้สึกในตรงนี้ เพราะว่าผมก็โดนผลพวงของกฎหมายฉบับนี้แทนที่จะส่งไปฝึกอาชีพ
แต่ก็จับผมไปขัง ผมก็โดนมาแล้วด้วยตนเองด้วยท่านประธานครับ ถ้าไม่เช่นนั้น
ผมจะไม่ให้ความสำคัญ ผมก็จะถือโอกาสนี้เป็นสะพานที่จะต้องไปพูดจากันใน
คณะกรรมการเพื่อสะท้อนภาพไปยังรัฐบาล เพื่อให้ท่านนายกฯ ทราบว่า
ข้อเท็จจริงนั้นเป็นอย่างไร กระผมเห็นความสำคัญ ผมเข้าใจในช่วงการอภิปราย
ผมเห็นด้วยผมถึงไม่อภิปราย แต่ผมอาศัยเวทีตรงที่กรรมการในการที่จะพูดจาวว่า
เราจะแก้ไขอย่างไร จริงอยู่การยกเลิกประกาศของคณะปฏิรูปฉบับนี้ก็คือฉบับนี้
แต่การที่ท่านอาจารย์ปรีชาได้ให้ข้อเสนอแนะ และตรงนั้นละคือเวทีที่เราจะพูดจากัน
ผมเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ในฐานะที่กระผมเป็นสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร แต่โดยบทเรียนที่ตัวกระผมเห็นว่ามันมีความสำคัญที่จะต้อง
พูดจากันโดนกันไปแล้วเสียให้สิ้นซาก เรามีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยเวทีตรงนั้นพูด
อาศัยเวทีตรงนั้นในการแก้ไขปัญหา อาศัยเวทีตรงนั้นในการที่จะสะท้อนข้อเท็จจริง
ให้ผู้มีอำนาจในบ้านในเมืองได้รู้ข้อเท็จจริง เรามีความจำเป็นที่จะต้องระดม
ความคิดอย่างหลากหลาย ผมไม่ दौरानหรือกรับท่านประธาน แต่ผมเห็นว่า
ความสำคัญที่จำเป็นจะต้องฟังความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา กระผมขอยืนยันว่า
กระผมมีความคิดว่าควรตั้งคณะกรรมการวิสามัญตั้งที่กระผมกราบเรียนเสนอแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

๑๒๓

สผ ๕/๒๕๓๙ (ส. ๑)

บึงอร ๕๘/๓

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าท่าน ส.ส. ประยุทธ์
ท่านยืนยันเราก็ต้องฟังท่านเหมือนกันครับ ท่านก็บอกท่านโดนด้วยตนเอง ก็อยาก
จะแสดงความคิดเห็นความอ่าน เพราะฉะนั้นก็ไม่ใช่เป็นไรครับ ขอตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นขอจำนวน
เลขนะครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย) : เอา ๒๗ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ราชชื่อครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาล ๕ ท่านครับ ๑. นายอัษฎพร จารุจินดา
๒. นายณัฐพงศ์ โปษยะบุตร ๓. พลตำรวจตรี สิ้นสมุทร มุกดาหาร
๔. นายอารยะ ชุมดวง ๕. พลตำรวจตรี ถาวรวงศ์ สรรพศิริ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ความหวังใหม่
๗ ท่านครับ

ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม กุเทพ ไส้กระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอกรรมาธิการในส่วนของพรรคความหวังใหม่
๗ ท่าน ๑. นายพิเชษฐ สิริชวาล ๒. นายแพทย์สุรวิทย์ คนสมบูรณ์
๓. นายเจริญ จรรย์โกมล ๔. นายขจิตร์ ชัยนิคม ๕. นายบุญเกิด หิรัญคำ
๖. นายชวรชน จุดโต ๗. นายมานะ คูสกุล ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ
ประชาติปัตย์ ๗ ท่าน

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม อรรถพล สรสุชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอคณะกรรมาธิการวิสามัญ
ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๗ ท่าน ท่านแรก นายมารุต บุนนาค
ท่านที่ ๒ นายสุทัศน์ เงินหมื่น ท่านที่ ๓ นายเจริญ คันธวงศ์
ท่านที่ ๔ นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ ท่านที่ ๕ นายวิเชียร คันจ่อง
ท่านที่ ๖ นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ และท่านที่ ๗ นายปรีชา สุวรรณทัต
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ
พรรคชาติพัฒนา ๓ ท่านครับ

นายพงศ์กร อรรถนพพร (ขอนแก่น) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พงศ์กร อรรถนพพร
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอรายชื่อ
กรรมาธิการวิสามัญ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครอง
แผ่นดิน ฉบับที่ ๓๕ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ.
จำนวน ๓ ท่าน ตามสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา ๑. นายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ

๒. นายประสพ บุหระดัม ๓. นายสุรพล เกียรติไชยากร ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ
พรรคชาติไทย ๒ ท่านครับ

นายธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒน์ (อุทัยธานี) : เรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒน์ อุทัยธานี จากพรรคชาติไทย
ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญในร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของ
คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ตามสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๒ ท่าน
คือ นายกำชัย เรืองกาญจนเศรษฐ์ กับนายวีระพล อติเรกสาร
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ
พรรคกิจสังคม ๑ ท่าน

นายสาคร พรหมภักดี (สกลนคร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สาคร พรหมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดสกลนคร ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิก
คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ในสัดส่วนของพรรคกิจสังคม
คือคุณชูศักดิ์ แยกทอง ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ
พรรคประชากรไทย ๑ ท่าน

นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนนทบุรี พรรคประชากรไทย ขอเสนอ นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ
พรรคเอกภาพ พรรคเสรีธรรม พรรคพลังธรรม พรรคไท ๑ ท่านครับ

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายเสกสรร แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์
พรรคเอกภาพ ขอเสนอกรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคเอกภาพ ขอเสนอ
นายวัชรินทร์ ฉันทะกุล ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอบพระคุณครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ
เชิญท่านเลขาฯ ครับ

ศาสตราจารย์ไพฑูริย์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
รายนามคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของ
คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๕ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙
พ.ศ. ๑. นายอัษฎพร จารุจินดา ๒. นายณัฐพงศ์ โปษกะบุตร
๓. พลตำรวจตรี สิ้นสมุทร มุกดาหาร ๔. นายอารยะ ชุ่มดวง
๕. พลตำรวจตรี ถาวรวงศ์ สรรพศิริ ๖. นายพิเชษฐ สถิรชวาล
๗. นายสุวิทย์ คนสมบูรณ์ ๘. นายเจริญ จรรย์โกมล ๙. นายชจิตร์
ชัยนิคม ๑๐. นายบุญเกิด หิรัญคำ -----

๑๓๓

สผ ๕/๒๕๓๙ (ส. ๑)

สำเนาที่ ๖๐/๑

๑๑. นายชจรรณ จุดโต ๑๒. นายมานะ คูสกุล ๑๓. นายมารุต บุนนาค
๑๔. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๑๕. นายเจริญ คันทวงศ์ ๑๖. นายนิพิฐ
อินทรสมบัติ ๑๗. นายวิเชียร คันทอง ๑๘. นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์
๑๙. นายปรีชา สุวรรณทัต ๒๐. นายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ ๒๑. นายประสพ
บุษราคัม ๒๒. นายสุรพล เกียรติไชยากร ๒๓. นายกำชัย เรืองกาญจนเศรษฐ์
๒๔. นายวีระพล อติเรกสาร ๒๕. นายชูศักดิ์ แยกทอง ๒๖. นายทนต์ศักดิ์
เล็กอุทัย ๒๗. นายวัชรินทร์ ฉันทะกุล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระยะเวลา
การแปรญัตติได้รับทำนรัฐมนตรี

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย) : แปรญัตติภายใน ๑๕ วันครับ
(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑๕ วันนะครับ
ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๔๕ นาฬิกา